

**Collection of Prof. Muhammad Iqbal Mujaddidi
Preserved in Punjab University Library.**

پروفیسر محمد اقبال مجددی کا مجموعہ
پنجاب یونیورسٹی لائبریری میں محفوظ شدہ

شکر

36214

چونکہ کتاب ہذا بعد تالیف منتشرہ اور اوراق پر بھی ہوئی
معرفی تلف میں تھی جناب ملک محمد مراد بخش صاحب بی اے ڈیڈار
نبردار موضع بوجہ مبارک ضلع ملتان و ریٹائرڈ افسر مال نے نخلوں اعتقاد
حضرت غریب نواز صاحبزادہ مولانا مولوی غلام محمد صاحب سجادہ نشین کو طباعت
کتاب ہذا کی طرف توجہ مبذول کر کے مبلغ ایک سو روپیہ نقد اپنی جیب سے گراں
قدر عطیہ عطا فرمایا اور اعانت میں کوئی دقیقہ فرو گذاشت نہ فرمایا
اور جناب مولانا سردار محمد خان صاحب لغاری محطیٹ چوٹی زیرین ضلع
ڈیرہ غازی خان نے مبلغ ۴۵ روپیہ نقد بہدرت جلال خان صاحب خادم
حاصل حضرت غریب نواز مرحوم اعانت طبع کیواسطے عطا فرمایا ہے مسکین مولف
ہر دو بزرگواروں کا تہ دل سے شکر یہ کرتے ہوتے صمیم قلب سے دعا کرتا ہے
کہ خداوند عزوجل ہر روز پین القدر بہ پیون کو برسر اقتدار رکھ کر مطالب دینی
و دنیاوی میں سرخ و سبز و فراخ کند و جاریہ منتظر فرمائے۔

از من دعا و از جملہ جہان آمین۔ ابن الصدیق عبد الکریم بروج احمدی نے



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلوة والسلام
 على سيد المرسلين وعلى آله واصحابه اجمعين وعلى اولياء
 الاخيار خصوصاً النقشبند بين الراشدين المهديين ط
 اما بعد - می گوید احقر عباد الصمد عبدالکریم ابن مولانا مولوی
 صدیق محمد غفر الله لهما نقشبندی مشرباً حنفی مذہباً ابداز فراغت
 علم بوساطت بعض اولیاء مشیت خاک سیاه نسو و خود را بدامن و رویش
 آلودم و خاک روی در ایشان را سعادت یقین کرده هنوز که عمرم بچهل
 رسیده هیچ عمل صالح نیند و ختمه این چند سلبک جوهر بعضی از حالات
 و کرامت با و کلام فیض نظام حضرت قطب الاقطاب غوث الشیخ والاشنا
 عمه الاولیاء سند الاتقیاء بر بان الشریعیه مقتدا سے طریقت رسیدنا الی ذمی المنین
 حضرت خواجہ غلام حسن جمع نموده وسیله نجات اخروی پذیرد امید که مقبول بارگاه
 ایزد تعالیٰ خواهد شد وما ذلک علی الله بعزیز

نامش محفوظات حسنیہ و ارشاد مشتمل بر مقدمه و مفت ابواب و یک خاتمہ و ما توفیقی
 اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ط

بدان وفقك الله تعالى لحصول مرضاة كه بر حصول تمام استخوان یعنی
 ان تعبد ربك كأنك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك كأنك تراه فان
 سئد اسلام است. طالب را باید که بعد حصول علم ضروری جستجوی شیخ کامل کند

باستخارہ جات یا بوساطت اہل صفا امانت نہایتی شیخ کامل کہ در بعض کتب مصنفین
 از طبع زاد خود خبر داده ہمہ بے کار اند مردان خدا را اہل صفا دانند چنانچہ فرق الہام
 از بلور صراف دانند چوں پیر مبتدع شریعت کامل طریقت سری وقت جنید زمان
 فتاویٰ اللہ بقا باللہ دریا بند خدمت اس را کیمیا انگاشتنہ خاک کو بی درایت تراغینت
 و اندو ہمہ خدمت جانی و مالی حرب مقدور برائے خدا کند و طمع نفسی در نیارد
 و خود را بظاہر شریخ شریف از عبادات و نوافل و اوامر و نواہی و عزیمت و در ہمہ
 اعمال و امور ضروریہ توسط متصف سازد و در ریاضت قدر طاقت از دست ندید
 و آداب ظاہری و باطنی مرشد خود بکلیہ اولیاء و رخصت و غیب لحاظ دارد کہ بغیر
 این ادب حصول صفائی نامکن است ۔

رستن ازیں پرده کہ بر جان تست بے مد پیر نہ امکان تست
 و از مخالفان طریقہ پیرو مرشد خود اجتناب کلی و رزد و از ہر کس ناکس طالب توجہ
 نہ شود و ہر نفس انوار و واروات و تجلیات کہ وارد شود از مرشد خود داند و تصور آرا کہ در ابتداء
 دفع خطرات و وسوسہ اس با و واسطہ ورود فیوض است در دل محکم دارد اما در نماز ہانہ کند
 اگر البتہ محکم شود و نماز با خطر ندارد و دفع نہ کند کہ اس نعمت عظمی است اسم ذات بر
 دلالت با بسیار در بسیار کند و بموجب ارشاد نفی و اثبات و تہلیل لسانی و
 استغفار و درود شریف ہرگز ناغہ نہ کند اقتدار در اعمال و عقائد و عبادات با مرشد
 خود کند و فرمان ایش را بدل و جان قبول کردہ تعمیل کند کہ ترک فرمان دلیل حرمان است
 در ہر کالے بعد از اسے فاتحہ بار واج پیران کبار استمداد از ارواح ایشاں جوید کہ در دفع
 مصائب بلیات و حصول تمنا و مرادات دینی و دنیاوی اس نسخہ نظیر ندارد و خواند

سلسلہ شریف باعث درو فیوضات است بشرط اعتقاد کامل اگر در اعتقاد خلل است
خسران نقد وقت است

مقدمہ حالاً مشائخ عظام رضوان اللہ تعالیٰ علیہم سلسلہ منہجیاً

الی الذی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

الہی بحرمت شفیع المذنبین مرحمتہ للعالمین حضرت محمد

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

سید المرسلین شفیع المذنبین محبوب العالمین انیس ارواح العائین حضرت محمد بن عبد

بن عبد المطلب بن ہاشم بن عبد منات بن قصی بن کلاب بن مرہ بن کعب بن لوی بن

غالب بن فہر بن مالک بن نضر بن کنانہ و والدہ مکرّمہ بی بی آمنہ بنت وہب ولادت

باسعادت شش صدال بعد رفع حضرت عیسیٰ علی نبیّنا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام و آرزو ہم

ربیع الاولی روز و شنبہ نبوت در عمر الباقین ہجرت در عمر ثلاثہ و خمسین و وفات شریف

در عمر ثلاث و ستین علی ارجح اقوال روز و شنبہ فی الشہربیع الاولی و آرزو ہم و

قبل غیر ذلک تاریخ رحلتہ صلی اللہ علیہ وسلم قال من قال فی شانہ صلی اللہ علیہ وسلم

مر باعی چه گویم و سفت تو ای شاه لولاک

کہ شانت برتر است از منم و اوراک

کلیم اللہ بطور و تو بر عسدرش

چه نسبت خاک را با عالم پاک



الہی بجزمت خلیفہ رسول اللہ حضرت ابوبکر الصدیق رضی اللہ
تعالیٰ عنہ

خلیفہ اکمل و جابین افضل جناب رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم حضرت ابوبکر صدیق
رضی اللہ تعالیٰ عنہ اسم شریف عبد بن عثمان بن عامر از بنی تمیم بن مرہ نسب شریف
ایشان درجہ ہفتم برسید الثقلین ملحق سے شود و والدہ شام سلمی بنت ضمرو ولادت
شام بعد واقع قبل دو سال و چہار ماہ افضل الناس بودند بعد رسول اللہ صلی اللہ
علیہ وسلم وفات شریف شصت و سہ سال دوم جمادی الاولیٰ یا البت و سوم جمادی
الاخریٰ و قبل غیر ذلک فی سۃ ہجری قبر مبارک متصل بقرہ مقدس نبوی علی
ساکنہ الف الف مسلوۃ و رحمتہ و برکات۔

الہی بجزمت صاحب رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم حضرت
سلمان فارسی رضی اللہ تعالیٰ عنہ

کینیت ایشان ابو عبد اللہ و ایشان از سلمان ابن سلام و سلمان خیر میگفتند مولد شریف در
قادس بود صاحب رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم در شان ایشان وارد است۔ سلمان منا
اہل البیت از اصحاب صفہ اند و با وجود شرف صحبت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم
اندر طریقت از حضرت ابوبکر صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ نمودہ بحضرت امیر المؤمنین حضرت علی
الرضی کرم اللہ تعالیٰ و جبہ صحبت داشتہ۔ عمر شریف ایشان دو صد و پنج سال
یاسہ صد و پنج سال در سال سی و شش از ہجرت در مدائن وفات یافتند۔

الہی بجزمت حضرت قاسم بن محمد بن ابی بکر الصدیق رضی اللہ عنہ
اسم شریف ایشان قاسم ابن محمد بن ابی بکر الصدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہم۔ یکے از

فقہائے سبعہ مدینہ اند درخانہ عمہ خویش حضرت عائشہ صدیقہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا
 تربیت یافتہ اند و کسب فیوض از خدمت سلمان فارسی نموده اند و در طہ بطیبہ لبت و
 چہارم جمادی الاولیٰ در اندیکہ و یک ہجری رحلت فرمودند۔

الہی بخدمت حضرت امام جعفر صادق رضی اللہ تعالیٰ عنہ
 کنیت ایشان ابو عبد اللہ ابو ایوب است و لقب صادق و جعفر نام و ہوا بن محمد بن علی
 بن حسین بن مرتضیٰ رضی اللہ تعالیٰ عنہم۔ در علوم ظاہر و باطن بے ہمتا آیتہ من آیات
 اللہ بودند۔ ولادت و وفات ایشان در مدینہ منورہ سنین عمر شصت و ہشت سال
 ولادت ہشتادم سال ہجرت و وفات در یک صد و چہم مہینہ شریف در حبت البقیع در
 مقبرہ ابجد و حضرت امام اسم انتساب در طفولیت ہم بابائی کریم است و آن را
 سلسلہ الذہب گویند و ہم کتابی از حضرت قائم کہ جداوری ایشان ہستند۔
 الہی بخدمت حضرت سلطان العارفین حضرت شیخ بایزید بسطامی
 رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ

لقب ایشان سلطان العارفین و نام طیفور بن عیسیٰ بن آدم بن مروث است جد
 ایشان گبر بودند بعبادت اسلام مشرف شدند اصل ایشان از بسطام است
 در مجاہدات و ریاضت و کرامات آیتے بودند از حضرت جنید رحمۃ اللہ علیہ منقول است
 کہ بایزید در میان ماچول جبرائیل است در میان ملائکہ کمرایشان ہفتاد و سیال
 پاز و ہم شعبان سال دوسد و شصت و یک در بسطام وفات یافتند و قبل و بعد
 الہی بخدمت حضرت خواجہ ابوالحسن خرقانی رحمۃ اللہ علیہ
 اسم شریف علی بن جعفر بن سلمان است خرقان موصیے است نزدیک بقرظین کہ شیخ

آنجا سکونت داشت غوث روزگار و قطب وقت بودند۔ انتساب ایشان در طریقت بطریق رودانیت و اولییت بحضرت بایزید است از کلمات ایشان است کہ سوئی برقع و سیاه صوفی نبود صوفی بر سویم و عادات صوفی نبود صوفی آن بود کہ نبود در شب شنبه عاشوره و قبل شنبه در شنبه بجز رحلت فرمودند

الهی بخدمت حضرت خواجه ابوالقاسم گنگانی سحمة الله علیه نام ایشان علی است، و در حالتی قوی بوده چنانچه همه را روتی بدرگاہ او بود و او از گرگان طوسند و در وقت خود قطب ربانی و عارف سبحانی بوده در شنبه ۴۵۰ چار و صد و پنجاه بجز رحلت یافتند و نسبت ارادت ایشان بدو طریق است یکی بحضرت خواجہ ابوالحسن خرقانی تبریزی تن مذکور و دیگرے بشیخ ابوعثمان مغربی و ایشان را ابوعلی کاتب و وے را ابوعلی رودبانی و او را بسید الطائفه جنید لقب دادند قدس سرایم و از آنجا بحضرت امیر المؤمنین علی المرتضیٰ کرم الله وجهه می رسد الہی بخدمت حضرت خواجہ ابوعلی فارمدی رحمة الله علیه حضرت خواجہ ابوعلی فارمدی رحمة الله علیه مبارک ایشان فضیل ابن محمد است فارمد قریہ الیت از مضافات طوس حضرت ایشان شیخ الشیوخ خراسان و پیر مراد حجة الاسلام امام غزالی بودند۔ انتساب ایشان در تصوف بدو طرف است یکی بشیخ بزرگوار ابوالقاسم گورگانی و دوم بشیخ المشائخ ابوالحسن خرقانی قدس سرایم بطریق اولییت قطب الاقطاب عصر بودند و ولادت ایشان در ۳۴۰ چہار صد و سی و چہار بجز رحلت ایشان در ۴۵۰ پنجم و یازد تاریخ وفات چہارم ربیع الاولی۔

الہی بحرمۃ حضرت یوسف ہمدانی رحمۃ اللہ علیہ
 حضرت خواجہ یوسف ہمدانی رحمۃ اللہ علیہ کنیت ایشان ابو یعقوب و نام پدر بزرگوار
 ایشان ایوب اصل ایشان از ہمدان - دستے در کوه آذر نخلوت بودند و صاحب کرامات
 قدسیہ - مردم اصفہان و بغداد و عراق و خراسان و سمرقند و بخارا از لواحق انوار
 ایشان منور بودند سین عمر نو و پنجبال و ولادت ایشان در سن ۴۰۰ ہجری قمری و چل و فاق
 در ۳۵۰ و قبل در ۵۰۰ ہجری قمری در سن ۵۰۰ ہجری قمری در سن ۵۰۰ ہجری قمری در سن ۵۰۰ ہجری قمری
 ہرات -

الہی بحرمۃ حضرت خواجہ جہاں حضرت خواجہ عبد الخالق
 عجد وانی رحمۃ اللہ علیہ

حضرت خواجہ عبد الخالق عجد وانی رحمۃ اللہ علیہ مولد ایشان عجد وانی کہ تریہ ریت
 بر شش فرنگ از شہر بخارا نام پدر بزرگوار ایشان عجد وانی و لقب عجد وانی است
 نسبت پدر ایشان بچند واسطہ بحضرت امام مالک رضی اللہ تعالیٰ عنہ میرسد - پدر
 بزرگوار ایشان صحبت دار حضرت خضر علیہ السلام بودند حضرت خضر ایشان را بوجود
 حضرت خواجہ بشارت داده بودند و عبد الخالق نام بہادہ بودند - سر سلسلہ
 خواجگان حضرت عبد الخالق عجد وانی رحمۃ اللہ علیہ -

گفتہ اند حضرت خضر سبقت ایشانند و حضرت خواجہ ابو اسحاق سبقت پیش صحبت
 خود و در اتباع سنن و اجتناب بدعت بنیادیت مقررم بودند و این دو طلبہ ہست
 ہشت کلکہ کہ بناتے طریقہ خواجگان بر آنست از کلمات ایشان است ہوش در
 دم نظر بر قدم سفر در وطن خلوت و در آئین یاد کرد و بازگشت از کاب داشت

یادداشت - دو آردیم بیع الاولیٰ ۴۱۴ھ و قیل ۴۱۵ھ بلاء علی پیوستند -

الهی بجرمة حضرت خواجہ عارف ریوگری رحمۃ اللہ علیہ
حضرت عارف ریوگری رحمۃ اللہ علیہ بکیت سے روزگار و مقبول جناب پروردگار
بودند از کبار خلفائی حضرت خواجہ عبدالحق عجمی اند فیض باطن از انجمن
کسب نموده بسند خلافت و ارشاد شسته عالمی منور ساختند مولد و مدفن
ایش زاکر است کہ ہے است بر شش فرسنگ از بخارا و از انجا عجمی ان یک شرعی
راہ است -

در ۴۱۴ شش صد و شانزده غره شوال بعلم ملکوت شتافتند مولد و مدفن
ریوگری است -

الهی بجرمة حضرت خواجہ محمود انجیر فتنوی رحمۃ اللہ علیہ
حضرت خواجہ محمود انجیر فتنوی رحمۃ اللہ علیہ مولد ایشاں انجیر فتنہ است کہ موضع
ایش در ولایت بخارا از مضافات و امکانی - ایشاں از کبار خلفائی حضرت
خواجہ عارف اند بخلافت و ارشاد و نماز و حسب مصلحت وقت طالبان را ذکر تہ
فرمودند و کسب گلاکاری و جہ معاش می ساختند -

تاریخ رحلت ہفتیم بیع الاولیٰ است - ۴۱۵ھ ہفت صد و پانزودہ
بعض روایت ہفت صد و ہفدہ ۴۱۶ھ و مزار مبارک در و امکانی کہ بر
فرسنگ از بخارا است -

الهی بجرمة حضرت خواجہ عزیزان علی رامینی رحمۃ اللہ علیہ
حضرت خواجہ عزیزان علی رامینی رحمۃ اللہ علیہ اسم شریف ایشاں علی لقب

عزیزان است مولد ایشان را متین است کہ قصبہ الہیت بزرگ ولایت
بخارا برو فرسنگ از شہر صنعت بافندی مشغول بودند قطب وقت بودند سبب
حسفی داشتند ہر کہ یک روز در صحبت شریف ابو بوسے بحقیقت رسید و چون
مزدوسے براتے مزدوری پگاہ آمدے وقت شام بخصوسے برگشتے یعنی از خدمت
ایشان جدا شدن خواستے تا پنج رحلت ہشت و ششم ذی قعدہ ۱۵۱۵ و قیل
۱۵۲۱ و قیل ۱۵۲۸ مرقدر خوارزم است۔

الہی بخدمت حضرت خواجہ محمد بابا سماسی رحمۃ اللہ علیہ
حضرت خواجہ محمد بابا سماسی رحمۃ اللہ علیہ از خلفائے نامدار حضرت خواجہ عزیزان علی اند
حضرت خواجہ بھاد الدین را نظر قبول بفرزندہی از ایشان بودہ است و ایشانند کہ
بارہا قبر سبندوان میگذاشتند و میفرمودند کہ ازیں خاک بوئے مرگمی آید زود باشد
کہ قبر سبندوان قصر عارفان شود تا روزے از منزل سید امیر کلال کہ از خلفائے
ایشانند بطرف قصر عارفان متوجہ شدند و فرمودند کہ آن بوئے زیادہ گشتہ است
ہمانا ان مرد متولد شدہ است چوں نزول فرمودند از ولادت حضرت خواجہ سہ روز
گذشتہ بود جدا ایشان مہالہ برسیدہ ایشان گذاشتت و بہ نیاز تمام حضرت خواجہ
را بخدمت خواجہ محمد بابا سماسی بردند حضرت خواجہ فرمودند کہ و فرزند است کہ ما بوئے
اوشمیدہ بودیم ما اورا قبول کردہ ایم روزے این فرزندے مقصد امر روزگار خواہد شد
امیر سید کلال را فرمودند کہ در فرزندم بہاؤ الدین تربیت و شفقت را در یغ نزاری و ترا

خجل نکنم اگر تقصیر کنی امیر مومنان مروند که مردنبا اگر در وصیت خواجہ نقییر کنسم تا این وقت
 و ہم جمادی الاولیٰ ۱۰۵۰ ہفت صد و پنجاہ و پنج دن قریہ سماں کہ از منسافات
 راستین است۔

الہی بخدمت حضرت سید امیر کلال رحمة اللہ تعالیٰ علیہ
 حضرت سید امیر کلال رحمة اللہ علیہ از اجلہ خلف حضرت خواجہ محمد بابا سماںی اندر علم
 شریعت و طریقت و حقیقت و معرفت از اولیام عهد گوئی سبقت برده و بشرف پیاد
 مشرف بودند و کلال بودند مولد ایشان قریہ سوخار است بمقتضی عصر و سنہائی و ہر
 بودند و ایشان کسب زراعت میکردند ہنگام بودن شان در شکم اگر آنفا
 یاد ایشان تو مشتبہ بگلہ فرد بڑے در شکم پیدا شدے آخر چوں قے کردے غلامی یافتے
 روز شنبہ یازدہم جمادی الاخری بجوار رحمت پیوستند در شنبہ مزار مبارک ایشان
 در قریہ سوخار کہ از منسافات راستین است

الہی بخدمت خواجہ خواجگان پیر پیران حضرت سید بھاولدین

نقشبند بخاری رحمة اللہ تعالیٰ علیہ

اہم مبارک ایشان محمد بن محمد البخاری است بصوت از سید امیر کلال تربیت
 اولیست یافتے اندر معنی از روحانیت حضرت خواجہ عبدالخالق مجددوانی
 کسب فیوض و برکات نموده اند بہ مراتب و مقامات ولایت مثل خواجہ کم کے
 فائز شدہ باشد

سکہ کہ در شرب و لطیحا ازوند نوبت آخر به نجار ازوند
 لقب شریف نقش بند از آنست که از کرم ایشان کسب قایلین بانی بود
 و در آن وقت بندی می نمودند۔ و نسب شریف ایشان از ساوات حسینی
 است۔ ولادت شریف ایشان در ۱۰۶۰ هجری قمری در شرف ماه محرم و وفات
 در ۱۰۶۴ هجری قمری در ۱۰۶۲ هجری قمری و در ۱۰۶۴ هجری قمری
 مزار مبارک در مصر عارفان که لقب اصله یک فرزند از نجار است۔
 اللہی بجرمة حضارت خواجه علاء الدین عطار رحمة اللہ علیہ
 اسم شریف ایشان محمد بن محمد البخاری است از کبار خلفا و جانشین اکمل
 حضرت خواجہ نقشبند رحمة اللہ علیہ بودند و حضرت در ایام حیات خود تربیت
 بسیار از طالبان حوالہ بایشان میکردند۔ و فرزند آن خواجہ نیز منسوب
 ایشان شدند۔ و حضرت خواجہ میفرمودند کہ علاء الدین خیلے بار بار سبک
 کرده است۔ و بایشان بشارت داده کہ گردن تو شصت فرسخ ترا از آن
 شفاعت خواهند داد تا این وفات بعد از غشا شب چهارشنبه ستم۔
 در ۱۰۶۴ هجری قمری در ۱۰۶۲ هجری قمری مزار مبارک در ۱۰۶۴ هجری قمری
 است۔

الہی بجرمة مولینا حضرت یعقوب چرخى رحمة الله عليه
 حضرت مولانا یعقوب چرخى رحمة الله عليه اصل ایشاں از موضع چرخ است
 کہ وہی است از توابع غزین۔ ایشاں پواسطہ مرید حضرت خواجہ بزرگ
 اندویشاں خواجہ علاؤ الدین سپردناہ پس در خدمت ایشاں کامل شدند
 در سلسلہ نقشبندیہ کن رکین بودند کہ بظہور وجود با خود ایشاں این طریقہ
 شریفہ رواج تمام و شیوع عاکیافتہ

تاریخ رحلت پنجم صفر ۱۱۵۰ھ ہشتقد و پنج ایک

مزار مبارک در بلغنون کہ یکے از مواضع حصارشادمان است

الہی بجرمت حضرت خواجہ عبید اللہ احرام رحمة الله عليه
 لقب ایشاں ناصرین احرار است (احرار جمع حراست) یعنی آزاد چونکہ
 اسم مبارک ایشاں عبید اللہ لفظ تصنیف است جہتہ تدارک آل خواجہ را
 احرار لقب کردند ولادت با سعادت حضرت ایشاں در ماہ رمضان المبارک
 ۱۱۵۰ھ ہشتقد و شش ہجری در قریہ یاغستان کہ از توابع تاشکند است
 و بعد اوی الاصل اندو بعض از خوارزم نشاں میدہند قطب وقت و
 مجد دمانہ تاسعہ بودند فاروقی نسب و حنفی مذہب و نقشبندی مشرب
 بودند گویند کہ حضرت ایشاں را مال و ذراعت بے نہایت بود حتی کہ
 مینہائے اسپان از طلا و نقرہ بودند اما درون تعلق یکسر موسے با موال خود

نداشتہ نسبت نقشبندیہ از خدمت مولانا یعقوب چرخمی رحمۃ اللہ علیہ حاصل نمود
انداز مشائخ دیگر ہم فیضہا یافتہ میفرمودند کہ مراربتے ترویج شریعت و توبین بدعت
ماور ساختہ اند تا تاریخ وفات شب شبنبہ بست و نهم بیع الاولیٰ ۹۱۱ھ ہنہند
و ہشتاد و ہشت مزار مبارک در سمرقند است از اعظم کرامات ایشان
این است کہ در ایام نفاس از ما در خود شیرینہ نوشیدند۔

اللہی بخدمت حضرت مولانا محمد زاہد رحمۃ اللہ علیہ
یکتائے زمانہ در ترک تجرید و یگانہ عصر و خلوت و تفرید بودند حضرت خواجہ احرار
مولانا از بیعت خود سرفراز فرمودہ و تکمیل رسانیدہ خود خلافت و اجازت
عطا فرمودہ مخلص فرمودند۔ حضرت ایشان از اقربانی حضرت مولانا یعقوب
چرخمی اند۔

وفات شریف بغرہ بیع الاولیٰ ۹۳۶ھ نہ صدوسی و شش مزار مبارک
در موضع وحش کہ متصل حصارشادمان است

اللہی بخدمت حضرت خواجہ دہلوی شمس محمد رحمۃ اللہ علیہ
حضرت ایشان خواہر زادہ حضرت محمد زاہد دہلوی بودند۔ ایشان نسبت و
خلافت از حال خود از مولانا محمد زاہد رحمۃ اللہ علیہ دارند۔ حضرت ایشان پانزودہ
سال بزد و ریاضت بے خور و خواب در ویران ما گذرانیدند۔ روزے
بسخت گرسنگی ناچار شدہ رو بسوئے آسمان کردند حضرت خضر علیہ السلام

تشریف آورده فرمودند که اگر ترا صبر و تقواست ^{مطلب است} بخداست خواجہ محمد را
حاضر شو بطابق فرمان روانه شدند و تکمیل رسیدند۔ وفات شریف نور و تم
محرم الحرام ۹۶۰ھ نہ صد و ہفتاد و ہجری۔

مزار شریف در استقرار از مضافات شہر سبز و رام النہر است

الہی بخدمت حضرت مولانا خواجہ گی امکانی رحمۃ اللہ علیہ
از فرزندان از جنید و خلفائے حق پس خواجہ درویش محمد اندر بیت ظاہری و
باطنی از والد ماجد خود یافتند و در قصبہ اکنگ کہ از مضافات سمرقند است
سکونت می داشتند۔ ولادت با سعادت در ۹۱۸ھ نہ صد و ہشتاد و

حضرت ایشاں از عنایت اہل طریقہ شریفہ بالغایت التزام میفرمودند
از مختصرات و بدعات مثل ذکر جہر و غیرہ اجتناب کلی مینمادند تمام
بر قدم خواجہ نقشبند رحمۃ اللہ علیہ میرفتند۔ سنین عمر قریب بہ نو سال
وفات شریف در ۱۰۰۹ھ یک ہزار و نہ۔ بہت و دو م شعبان۔ مزار مبارک
در قریہ اکنگ کہ از مضافات بخارا است۔

الہی بخدمت حضرت خواجہ باقی باللہ رحمۃ اللہ علیہ
اسم شریف ایشاں محمد باقی و لقب رضی الدین و معروف بحضرت خواجہ باقی
بالمدانہ سمرقندی الاصل و کابلی المولدا نند۔ ولادت با سعادت در ۹۶۰ھ
نہ صد و ہفتاد و یک از جانب والدہ حضرت شیخ عمر یاغستانی کہ جد مادری

خواجہ احرار اندر پیرسند۔ تلمذ علوم ظاہری ہو لینا صادق حلوانی دارند و کمالات
 باطنی بہ تربیت معنوی خواجہ احرار نمودہ و نسبت اویسی بخواجه بہاؤ الدین نقشبند
 در حکم بشارت بیعت ظاہری از مولانا خواجگی امکانی نمودہ تا سہ ماہ افاضہ
 بیعت و برکات کردہ اند و روٹی رسیدہ مرجع طالبان خدا شدند۔ عمر شریف
 چهل سال بیست و پنج جمادی الاخری روز شنبہ ۱۲۱۰ھ بخوار رحمت حق
 پیوستند۔ مزار مبارک بیرون شہر دہلی بجانب جمیری دروازہ

الذی مجدۃ امام ربانی مجدد الف ثانی حضرت شیخ احمد فاروقی

سارھندی رحمۃ اللہ علیہ

حضرت خواجہ شیخ احمد مجدد الف ثانی رحمۃ اللہ علیہ پیر بزرگوار ایشال ^{الاحد}
 بو نسب ایشال بہ نسبت و پشت واسلمہ پیر المومنین سیدنا عمر الفاروق
 رضی اللہ عنہم پیر۔ ولادت باسعادت آل جناب شب جمہر بوقت نصف
 شب چہارم شوال الحکم ۹۱۰ھ نہ صد و ہفتاد و یک۔
 در فرغ ندیب حنفی داشتند و در اعتقادات تہجد بودند تحصیل لغت
 علوم اروالدماجد و دیگر علمائے کردہ۔ پس بسا لکھنؤ رفتہ بعضی کتب معقولات
 از مولانا کمال کشمیری و کتب حدیث از شیخ یعقوب کشمیری مندر کردہ و نیز
 اجازت بعضی لغات سیر و احادیث وغیرہ از قاضی بہلول بدخشان یافتند۔

واجازت اکثر سلاسل صوفیہ بروالد ماجد خود دارند و کتب صوفیہ بروالد خود سند
 کرده چوں بدست بوسی حضرت خواجہ شرف شدند از حضرت خواجہ نسبت
 نقل بنید استغاضہ فرمودہ۔ بان مرتبہ رسیدند کہ حضرت خواجہ فرمودند کہ شیخ احمد
 آفتابیت کہ مثل ماہزاراں تارہ ہا در سایہ او گم اند مثل ایشان درین وقت
 زیر فلک نیست۔ خوارق و کرامات ایشان از حد احصاء برون است۔
 عمر شریف شصت و سی سال و فات شریف بست و ہشتم و بست و نهم صفر
 نیز آمدہ ۱۰۳۴ھ یکہزار و سی و چہار۔ مزار شریف در مرند شریف است
 الہی بجرۃ عروۃ الوثقی حضرت خواجہ محمد معصوم صا

رحمۃ اللہ علیہ

اسم شریف محمد معصوم کنیت ابو الخیرات لقب مجدد الدین و معروف بہ حضرت
 عروۃ الوثقی اند فرزند ثالث حضرت مجدد الف ثانی اند ولادت با سعادت
 بروز دوشنبہ و ہم شوال المکرم ۱۰۳۴ھ یکہزار و ہفت حضرت ایشان عمر
 ساگی تکلم بکلام توحید و جود می شدند و در یک ماہ حفظ قرآن مجید نمودند
 و در عمر شانزہ ساگی تحصیل جمیع علوم فرمودند و در یازہ ساگی طریقہ ذکر
 مراقبہ از والد بزرگوار خود اخذ نمودہ اند۔ حضرت مجددی فرمودند کہ حال محمد معصوم
 در تحصیل نسبتہائی مثل صاحب شرح و تالیف است کہ حدش ہر قدر کہ تالیف میکرد
 او یاد میگرفت و طریقہ مجددیہ را مروج حضرت ایشانند از ہمہ کرامات بر یک کرامت

کفایت کرده می آید که حضرت ایشان در طفولیت گاو شیر باور در رمضان
 مبارک نه نوشیده اند چنانچه در روایت لاله باور نشان اختلاف واقع شد
 حضرت مجدد فرمودند که دریافت کنید که امروز محمد معصوم شیر نوشیده اند یا نه بریافت
 معلوم شد که نه نوشیده اند حضرت مجدد فرموده اند که امروز رمضان است و فائز
 ششم ربیع الاول ۱۰۶۳ هجری کبیر است و مغان و مزار شریف در سرسند است فقط
 السلام علیکم گفته جان بحق سپرده اند

الهی مجردة حضرت خواجه شیخ سیف الدین رحمة الله علیه
 فرزند پنجم و خلیفه قیوم زمان عروه الوثقی حضرت خواجه محمد معصوم رحمة الله علیه اند
 ولادت با سعادت در ۱۰۵۵ هجری کبیر پنجاب و پنج در بلده سرسند واقع شد
 نسبت باطن از الدیاجد خود تحصیل کرده اند و عنعنوا ان شباب کامل و کل
 بودند و در تزویج شریعت محمدیه و اشاعت طریقه مجددیه بنیابت از تمام
 می فرمودند و در امور عز و ذول و منکر کوشش بلوغ می نمودند

در عمر یازده سالگی که والدیاجد ایشان از البشارت بقنایه قلبی و ولایت
 صغری دادند و پیش از ایام بلوغ بقنایه نفس و ولایت کبری مبشر فرمودند
 سنین عمر چهل هفت - وفات شریف در شب بستم جادوی الثانی در
 ۱۰۹۵ هجری و مزار شریف در سرسند است

الهی مجردة حضرت حافظ محمد محسن صا رحمة الله علیه

حضرت ایشال یکے از اولیائے کرام و از خلفائے حضرت عروۃ الوثقیہ
اند و از فیوض باطن ایشال ہزار ہا مستفید شدہ اند۔

در ۱۹۱۲ء وفات یافتند۔ مزار پر انوار و رشیرت۔

الہی بخدمت حضرت سید نور محمد بدایونی رحمۃ اللہ علیہ

حضرت ایشال خلیفہ حضرت سیف الدین رحمۃ اللہ علیہ بخدمت حضرت

حافظ محمد حسن رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ خلیفہ حضرت خواجہ محمد معصوم رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ

سالہا تحصیل فیوض نمودہ بحالات ارجمند و واردات بلند رسیدند و صاحب

استغراق قوی بودند کہ تا پانزودہ سال بجز وقت نماز بہ ہوش نمی آمدند

و بغایت اتباع شریعت پیدا شدند۔ یک بار در بیت الخلا پای راست

نہادند تا سہ روز قبض در قبض باطن شد بعد از استغفار بسیار تفتح گردید

از کثرت مراقبہ پشت مبارک حضرت ایشال خم شدہ بود و میفرمودند کہ از

سی سال تعلق طبیعت بذوق کیفیت طعام مانده است۔ وفات

شریف یازدہم ذی قعدہ ۱۱۳۵ھ

مزار مبارک در دہلی بجوار سلطان الاولیاء محبوب الہی در باغ نواب مکرم

خان رحمۃ اللہ علیہ

الہی بخدمت حضرت خواجہ شمس الدین حبیب اللہ حضرت منزل

جان جانان مظہر شہید رحمۃ اللہ علیہ

اسم مبارک جان جانان ملقب بہ شمس الدین حبیب اللہ المتخلص بہ منظر خلف
 مرزا جان اندر رحمۃ اللہ علیہ۔ علوی نسب عالی حسب بودند ولادت با سعادت
 بروز جمعہ وقت صبح یازدہم رمضان المبارک ۱۳۰۰ھ یکہزار و یکصد یازدہم یا
 سینزدہم ہجری حضرت ایشاں مصافحہ بیعت ایں طریقہ شریفہ در شہرہ ساگی
 از حضرت سید نور محمد بدآونی رحمۃ اللہ علیہ نمودند و با خر بنیبت حضرت شیخ الشیخ
 محمد عابد سانی رحمۃ اللہ علیہ حاضر شدہ نسبت احمدیہ از اول تا آخر تمام رسانیدند
 روزے حضرت پیرزا صاحب فرمودند کہ معلومات و بشارت شما ہمہ صحیح
 است اگر بگوئید پیر پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم محل کنانم۔ وفات شریف لشب
 چہار شنبہ ہفتم محرم ۱۳۹۵ھ۔ شریعت شہادت نوشتند تاریخ انتقال
 ازیں رباعی ظاہرست

سرباعی

ہست حدیثی از پیغمبر
 عاشق حمید آیات شہید
 صلے اللہ علیہ الاکبر
 سال وفات مرزا منظر

مزار شریف در شہر شاہ جہان آباد قریب چٹلی قبر در خانقاہ خود
 الہی مجردت مجد دمانہ الثالث والعشرونائب خیر البشر خلیفہ
 خدا مروج شریعت مصطفیٰ حضرت مولا ناعبد اللہ المعروف

لبشاه غلام علی حسادہلوی رحمۃ اللہ علیہ

بعد از تولد والد ماجدش بام علی و والدہ شریفہ اش بام عبد العاود وعم بزرگوار

آنحضرت کہ مرو بزرگ بودند و در یک ماہ قرآن مجید را حفظ کرده بودند بحکم رسول
 خدا صلی اللہ علیہ وسلم عبداللہ نام نهادند چون حضرت ایشاؓ بہ من تمیز رسیدند
 پیاس ارب خود را غلام علی مشہور ساختند و نام والد شریف ایشاؓ سید
 عبداللطیف بود۔ و نسب ایشاؓ بحضرت اسد اللہ الغالب علی ابن ابی
 طالب رضی اللہ تعالیٰ عنہ میرسد۔ و والد شریف ایشاؓ در سلسلہ قادریہ
 اعظمیہ مرید شاہ ناصر الدین قادری بودند۔ ولادت آنجناب در ۱۱۵۸ھ بمصر
 در موضع و طالہ از دیار پنجاب نکلہ ہو آید و در شہرہ سائگی در ۱۱۷۸ھ بمصر
 حضرت میرزا صاحب آریدہ شرف بیعت حاصل کردہ مستفیض فیوض باطنی
 شدند تا پانزہ سال التزام صحبت شریف داشتند جمیع طریقہ نقشبندیہ
 مجربہ را مقامات طے کردہ از خلفائے اعظم شدند و حال فیض اشمال
 آنجناب اظہر من الشمس است کہ حد با بلکہ ہزار پاکس از دیار دور فائز میشدند و
 بمرتبہ کمال رسیدند از مفضولات شریفیہ است کہ در طریقہ مجددیہ چہار دریائے فیض
 جمع اند دریائے نقشبندیہ و قادریہ و چشتیہ و سہروردیہ و از ملہات آنجناب
 است کہ روزے گفتم یا حضرت شیخ عبدالقادر جیلانیؒ شیا اللہ ندا آمد بگو
 یا ارحم الراحمین شیا اللہ۔ وفات شریف روز شنبہ بستیہ دوم صفر بعد
 اشراق ۱۲۴۹ھ مزار مبارک در شہر دہلی اندر ول خانقاہ شریف بہ پہلونی
 پیر و مرشد خود آرمیدہ اند۔

الہی بجز مت غوث آوان قطب نہمان حضرت شاہ ابوسعید

احمدی رحمۃ اللہ علیہ

حضرت ایشاں نرزد حضرت صفی القدر بن حضرت غزیز القدر بن حضرت

محمد عیسیٰ بن حضرت سلطان الاولیاء شیخ سیف الدین رحمۃ اللہ علیہ

ولادت شریف مصطفیٰ آباد عرف رام پور تباریخ دوم ذی القعدہ ۱۱۹۴ھ بمکھڑ

دیکھ و نمودوش بوقوع آمد۔ ما قوادتاری و حاجی و محدث بودند اول از شیخ درگاہی

علیہ الرحمۃ کہ خلیفہ حضرت شاہ جمال الدصاحب و ایشاں خلیفہ حضرت شاہ

قطب الدین و ایشاں خلیفہ حضرت خواجہ محمد زبیر مہر بودند کسب نسبت

خاندان قادیبہ نموده بخلافت فاضلہ سمر افراز گشتند۔ بعدہ بحضرت

شاہ علی رحمۃ اللہ علیہ پیوستند و ایشاں بجائے خود نشا بنیدند و خلیفہ

اعظم فرمودند و مروماں مشرق و مغرب رو با ایشاں آوردند بعد وہ سال

از وفات پیریز گوار خود در ۱۲۴۹ھ عازم حرمین شریفین زادہما اللہ شرفا و

تعلیمات شدند با سہرا ال فتوحات و فیوضات جو سع بوطن فرمودند در شہر

حرم امرئ شدیدہ را متبلا گشتند بہ نسبت و دوم رمضان المبارک در بلدہ

لونک داخل شدند و انجام مرض ایشاں روز بروز ترقی کرد حتی کہ لب

بہشت روز وفات شریف بین الظہر العصر روز شنبہ عید الفطر ۱۲۵۰ھ بمکھڑ

و دو صد و پنجاہ ازین دار پناہ رحلت فرمودند بعد غسل و بنازہ حضرت شاہ

عبد الغنی صاحب فرزند اوسلا آنجناب وجود مبارک را در صندوق نہادہ بعد چہل روز بدہلی آوردہ بہ پہلوئے حضرت شاہ صاحب و من کردن

الہی بخدمت غوث اوان محبوب رحمان حافظ قرآن و سیلتنا
 الی اللہ المجید حضرت شاہ احمد سعید احمدی رحمۃ اللہ
 علیہ ام مبارک احمد سعید و لقب سراج الاولیاء و کنیت شمال ابوالمکارم است
 فرزند اکبر حضرت شاہ ابو سعید رحمۃ اللہ علیہ اند خلیفہ و پسر خواندہ شاہ صاحب
 ... علیہ الرحمۃ اند۔ ولادت باسعادت ایشال در غرہ بیع الآخر ۱۲۱۴ھ
 در رام پور و بیعت از حضرت قبلہ شاہ صاحب در عمر وہ ساگی کردند و آغاز کتب
 سلوک نمودند و اکثر کتب تصوف و حدیث شریف بعضی بقراءت و بعضی
 بہ سماعت در خدمت حضرت قبلہ شاہ صاحب استفادہ نمودند عمر شریف
 بہ نسبت سال رسیدہ بود کہ از تحصیل علوم معقول و منقول فارغ شدہ دستار فضیلت
 بستند و بعد از انتقال والد ماجد خویش بر سندان شاہ حضرت قبلہ شاہ صاحب نشستند
 و در سال ۱۲۴۳ھ آخر ماہ محرم از دہلی شریف مع اہل و عیال ہجرت فرمودہ و در نہ
 منورہ استقامت فرمودند۔ و در ال بلدہ طیبہ طریقہ شریفہ راشیوخ و رواجے بخشیدند
 و ہزار ہا کسان از خدمت ایشال جام معرفت نوشیدند چوں عمر شریف بہ شصت
 رسید بعارضہ حمی شدید و اسہال منفرط بیمار شدہ بین الطہر و العصر روز شنبہ و سوم ماہ
 ربیع الاول ۱۲۴۳ھ شربت وصال لایزال نوشیدند و بموجب وصیت مزار در

قبہ مبارک حضرت سیدنا عثمان رضی اللہ عنہ بجانب قبلہ در حین البقیع مدفون
شدند و مدت جلوس برسندار ثنادر بخت و ہشت سال بودہ۔

الہی بخدمت حاجی الحرمین الشریفین مقبول مراد المشرقین والمغربین
وسیلتنا الی اللہ الصمد حضرت حاجی دوست محمد صاحب قندہاری

ثم دامانی رحمة اللہ علیہ

حضرت ایشال از قوم افغان یوسف زئی اند مولد شریف ایشال از
توابع قندہار است نشوونما در بلاد عراق یافته در فنون علم ظاہر سرآمد آفاق بودند
ہم از زمان خوردی آثار فیض و کرامت بر جہتہ استقامت عالمگیری داشتند
و شہرت خرق عادات و قوت عزائم عبادات ایشال از عہد صبی پیشرو باد
صبا بود و قبل از سلوک سلاسل صوفیہ بقوت جذبہ تویہ شہرند حقائق ملکوتیہ
البقیعہ تسخیر آورده با مستحقان ز اورنگ بختالی آفاق با کلیل خلیل
قبولیت خاص و عام سرا فراختہ ایام بودند و بعد از حضور صحبت شیخ فرودید
خدمت محافظ شاہ احمد سعید مجددی رحمۃ اللہ علیہ حکم قوت استعداد خویش و
حسن تاثیر ارشاد شیخ افاضت کشیش در اندک مدتی در جمیع سلاسل مشہورہ
منشورہ خلافت عظیمی یافتہ بہدایت عامہ شتافتند و در سرعت تاثیر تسہیل
تسلیک متفق علیہ و در روز و یک بودند و در کثرت ارشاد ضرب المثل بلاد گشتند
و حضرت شاہ احمد سعید بوقت ہجرت حضرت حاجی صاحب راجا نشین

مطلق ساخته ہر زمین منقولہ و غیر منقولہ و خانقاہ شریف و کربخا ز و غیرہ و مریدان
ہند و خراسان و غیرہ را بجائی صاحب سپردند۔ سپری نامہ بدست مبارک خود تحریر
فرمودہ حوالہ حضرت حاجی صاحب فرمودند مزار مبارک در خانقاہ شریف موسی
زنی کہ قریب دامن کوه سیفر کہ از توابع ضلع ڈیرہ اسماعیل خان واقع است تاریخ ولادت
باسعادت در ۱۲۱۴ھ وفات شرب و شنبہ بست و دوم ماہ شوال
۱۲۸۳ھ

الہی بخدمت حضرت حاجی الحرمین الشریفین قیوم زمان
قطب الاقطاب سید و مرشدی مقبول بارگاہ سبحان حضرت خواجہ
محمد عثمان صاحب رحمۃ اللہ علیہ

حضرت ایشاں ابن ملا موسی جان ابن ملا احمد ابن ملا عبد السلام ابن ملا عبد الکریم
ابن ملا شمس الدین اچکزئی قندھاری ولادت شریف در ۱۲۲۲ھ در موضع لونی علاقہ
تحصیل کلاچی از توابع ضلع ڈیرہ اسماعیل خان متعلق سرحد پنجاب است از خانقاہ شریف
موسی زنی بفاصلہ وہ میل وزیر دامن کوه سیفر و کوه سلیمان ہم گویند عزم تعلیم و صرف
و نحو از اساتذہ متفرق کردند و چند کتب فقہ در ڈیرہ اسماعیل خان و کتب اصول در
چوڑپہواں خواندند و حضرت قبایہ مرشدی حاجی دوست محمد صاحب در چوڑپہواں
رونق افروز بودند و چوڑپہواں از خانقاہ شریف موسی زنی بفاصلہ شش میل است
بجانب جنوب مولوی معز الدین صاحب سکنہ کوی بجارہ علاقہ اترانہ کہ از خلفائی

حضرت حاجی صاحب بود و خویش حضرت ایشاں بود بوساطت مولوی مذکور
بیعت بدست حاجی صاحب فرمودند و بدست از مرشد خود خواندند۔ بعد از
بیعت مستفیض فیوض باطنی شدند تا بیچند سال چہار ماہ سینزدہم یوم التہرام
صحبت شریف دانستہ جمیع مقامات طریقہ نقشبندیہ مجددیہ طے کردند با وجودیکہ

جناب حضرت حاجی صاحب ہزار ناخلفان خود میداشتہ بودند وقت وفات
خویش ایشاں را مخصوص قائم مقام خود کردہ و خلیفہ و نائب مناب مطلق بجائے خود
نشانیدند و حالات فیوضات باطنی ایشاں مشہور جہانت کہ ہزار ہا مردمان از
خراسان و دامان و دیگر بلاد ہائے پنجاب ہند و سندھ فیضیاب شدند۔ بہت
روزہ سال و دہ ماہ بر سزا داشتہ اجراتے طریقہ عالیہ نقشبندیہ مجددیہ فرمودہ
وقت اشراق یوم شنبہ بہت و دوم ماہ شعبان ۱۳۱۲ھ وفات یافتند
مزار مبارک در خانقاہ شریف موسی زئی بہ پہلو پیر و مرشد خود واقع است
اللہی بجزمت زائما المکانین المتبرکین واقف اسرار الہیہ کا
مرعون نامناہیہ قدوۃ الواصلین حضرت خولجہ حاجی محمد
سید برج الدین مرحمتہ اللہ علیہ

حضرت ایشاں فرزند حضرت خواجہ محمد عثمان رحمۃ اللہ علیہ اندوالات باسعادت
حضرت ایشاں وقت اشراق روز دوشنبہ پانزدہم ماہ محرم الحرام ۱۲۹۶ھ
تحصیل علوم ظاہری قرآن شریف از ملا شاہ محمد صاحب اخوند چوہوانی نثر

و نظم فارسی و صرف و نحو و منطق و عقائد و مطول و علم قرأت و علم فقہ شریف تمام
 از جناب مولانا مولوی محمود شیرازی صاحب تحصیل کروند و دیگر کتب باقی جمع
 از جناب مولانا مولوی حسین علی صاحب کون و ان بچراں ضلع میانوالی تحصیل
 کروند گرفتند جمع کتب تصوف از قبیلہ والد ماجد خود کا حصہ چنانچہ باید
 و شاید بالتحقیق بہرہ یاب شدند بعد از تحصیل علوم تمامی برائے دستار بندی و فضیلت
 فضیلت بر سر مبارک حضرت ایشاں بستند و آواز مبارک کہا و از چہا بہت
 شروع شد۔ زائل بعد از عرصہ قلیل روز و دو شنبہ بعد سلوآہ الفجر جمع ماہ ربیع الاول
 ۱۳۱۲ھ حضرت محمد عثمان صاحب م درہین حیات خویش حضرت ایشاں
 خلعت امر بخلق نمودن فرمودند پس حضرت ایشاں بعد از فراغ ختم حضرات کبار
 مراقبہ فرمودند و در ویشاں و زائرین و دیگر مریدان توجہ و اوند و بسیار تاثیرات
 ظاہر گشتند و وقت جلوس بر سردار شاہ وقت اشراق یوم شنبہ بہت و دوم
 ماہ شعبان ۱۳۱۲ھ

و انتقال پر لال بیابخ بہت و شش ماہ ربیع الاول بروز جمعہ ۱۳۳۳ھ از عالم
 فانی رحلت فرمودند مزار شریف در سوئی زئی شریف بہ پیلوئے والد ماجد خود
 واقع است۔

الہی بخدمت قدوۃ المحققین فخر المدققین الثانی فی اللہ والباقی
 باللہ فرد الاقر د قطب الاقطاب ^{واقف} رمونر المشابہات القرانی

حضرت تیلو حاجی صاحب ۶۷ قسم قرآن شریف کردہ بعد دعا اور خواستہ بعد از اتمام دعا حضرت تیلو فرمودند مولوی محمد عثمان صاحب م بدست خود دستار
 ۳۰ ہائی متعلقین خود و خانقاہ شریف حاضر گشتند تاریخ ۱۲ جمادی الاول ۱۳۱۳ھ بروز شنبہ بوقت صبح بر سر ایشاں

قائم مقام قیوم ربانی شیخی و امامی و مرشدی و سیدنا الی
ذوالمنا حضرت خولجہ حاجی غلام حسن ادا م اللہ شمس
عرفانہ و فیضانہ علی ہر وسنا و علی ہر وس سائر المریدین
والمعتقدین آمین ۶۶۶

حضرت ایشان ابن ملک تسل این ملک احمد ابن ملک یار محمد ذات سواک ساکن
موضع ڈگر سواک تھل مولد حضرت ایشان در لیہ شہر و نشوونما در گره سواک کہ بر کنارہ
مشرقی دریاتہ ہر آن کہ معروف بین العوام بہ سند حضرت قریہ بدوری زلف
فرسخ از قصبہ کرور است در حالت صغر سایہ پدر و مادر بزرگواران دور شدہ و یتیم
شدہ گو سالہ ہائی مردمان می چرانیدند بعدہ اشتیاق تعلم رسیدہ کتب از علمائی
زمان خواندہ تحصیل بسیار کوفی فراغت نمودہ در موسی زنی شریف رسیدہ نزد
قطب زمان قیوم دوران حضرت خواجہ محمد عثمان صاحب مرحوم شرف بیعت کردہ
بہ تحصیل علوم باطنی تا نہ سال اتا مت فرمودہ شرف اجازت یافتہ واپس وطن
خورد رسیدہ مردمان را و غلط و نصح و براب باغ شریعت شریف ترغیب منہر نمودند
و در خدمت اکمل الاولیاء قطب الاولیاء و قطب وقت حضرت خواجہ محمد سراج الدین
صاحب مرحوم آمد و رفت فرمودند و خدمت ہائی شائستہ کردند و اشاعت
طریقہ نقشبندیہ چنانچہ پیا پیا فرمودند و انتقال از وارفتا بدار البقا نیز وہ جمادی الاول
شب یکشنبہ بعد از نماز عشا در سنہ یک ہزار و صد و پنجاہ و ہشت مزار شریف

در موضع مثل ڈگر سواگ مقدار یکفیر سنخ از کر و ز بجانب مشرق مال بجنوب

باب اول در موقوفات شریف حضرت ایشاں

ملفوظ:۔ روزے ارشاد فرمودند کہ روزے بر مکان نیکو حضرت قطب الاقطاب

خواجہ محمد سراج الدین صاحب خواب یدم کہ حضرت ایشاں جنازہ مولانا مولوی

تاضی قمر الدین می خوانند از خواب بیدار شده اطلاع بحضرت ایشاں داده و راں

روز حضرت ایشاں تشریف برده جنازہ تاضی موسوف خوانند و اظهار خوشنودی

بر فقیر فرمودند

ملفوظ:۔ خادم را بہ تعلیم صاحبزادگان تاکید می نمودند می فرمودند فی العبوس

برکة

ملفوظ:۔ می فرمودند کہ حق درویشی چنانچہ می باید در حضرت خواجہ محمد سراج الدین سنا

یافتہ شد لکن لعلو بودند

ملفوظ:۔ روزے صاحبزادگان طال عمر ہم از احقر رسیدند سنت نماز ظهر چنان

باید خوانند گفتم کہ دو شفعہ اولین تمام باید کہ یعنی التحيات و در و شریف و دعا خوانند

پس تر بخاستہ از سر نو شفعہ ثانیہ مکمل خوانند یعنی از سبحانک اللهم شروع نماید و با تمام

رساند حضرت ایشاں را معلوم شد از صاحبزادگان پرسیدہ کہ اتنا و شما چہ جواب داد

عزمن بپور نمودند۔ فرمودند سنے سنے بلکہ مانست فراموشن باید خوانند یعنی در شفعہ اول

التعمیات خوانده بر خیزد و از بسم اللہ شروع باید کرد و اتنا در اخیر نکلند و عمل بد
نماید و فتوای حضرت ایشاں مرزج است بحسب لائل بر ماہر نمیست۔

ملفوظ روزے ارشاد شد مقصود از قطع منازل سلوک و اتباع مشایخ تحصیل
تمام احسان است پس کتاب مشکوٰۃ شریف را از تسبیح خانہ طلب فرموده نشاں ازین

حدیث شریف واوند:۔ عن عمر ابن الخطاب رضی اللہ عنہ قال بینہما نحن

عند رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ذات یوم اذ طلع علینا رجل شدید بیاض

اللیاب شدید سواد الشعر لا یرئی علیہ اثر السفر و لا یعرفہ منا احد حتی

جلس الی النبی صلی اللہ علیہ وسلم فاسند رکبتيہ الی رکبتيہ و وضع کفییہ

علی فخدییہ و قال یا محمد اخبرنی عن الاسلام قال الاسلام ان تشهد

ان لا اله الا الله ان محمد رسول الله و تقیم الصلوٰۃ و توتی الزکوٰۃ و تصوم

بمرضان و تحج البیت ان استطعت الیہ سبیلاً قال صدقت فحجینا لہ

بیئلہ و یصدقہ قال فلیخبرنی عن الایمان قال ان تؤمن باللہ و ملکئلہ

و کتبہ و رسالہ و الیوم الآخر و تؤمن بالقدر خیرہ و شرہ قال صدقت

قال فلیخبرنی عن الاحسان قال ان تعبد الله کانک تراک فان لم

تکن تراک فانہ یراک

ملفوظ روزے ارشاد شد خود بخود آل و اولاد ببری آید

نہ بزور و نہ بزاری نہ بزری آید

ملفوظ روزے ارشاد کہ درو یا خال خوابے دیدم چندے از فرشتگان و آدمیان

چادرے سبز بریں فقیر خفتہ انداختند و بعد از ایام در خوابے دیگر چادرے نہایت سفید بر
فقیر لیسے از آدمیان و فرشتگان انداختند لکن تعبیر از حاضران مجلس ہچکس نہ کند
بعد از روزے دیگر اجازت تعبیر فرمودند۔ مسکین گوید تعبیر خواب اول این است کہ
میصبت خواهد رسید کہ بظاہر شدید باشد گر انجامش بخیر خواهد شد چنانچہ حالات نظر
بندی مفصل نوشتہ خواهند شد و تعبیر خواب ثانی این است کہ من بعد سہ عمر با من در
دنیا باشند و بیح میصبت از بیح وجہ رو نخواهد داد

ملفوظ۔ روزے ارشاد شد۔ کہ سال از فیوضات شیخ مکمل محرومی مانند یکے

زوجہ دوم خویشاں و اقربا۔ سوم مرد ماں قرب و جوار الا ماشاء اللہ ہم
ملفوظ۔ روزے ارشاد شد کہ مبتدی را خطرات در ولایت صغری بسیار پیشوند
رابطہ محکم باید کرد و دفع خطرات بہا ممکن باید نمود و تصور بزمہ خود باید داشت کہ مرشد
کامل مانند آیت است عیوب طالب بواسطہ انعکاس در شیخی نمایند و مبتدی
اسبب تصور نظر باطن از راه میرو۔

اما بعد از ولایت صغری بیح نقصان نہ کنند چند خطرات زیادہ می شوند
باعث ترقی مدارج بشرطیکہ خلل در اعتقاد از مرشد نباید

ملفوظ۔ روزے ارشاد شد مالک را قبض و بسط می شود اگر قبض بسبب صدور

گناہ صغیرہ یا کبیرہ یا عدم اتباع شریعت شود استغفار باید نمود استغفار اللہ بربیع باید خواند

چوں تسبیح تمام شود استغفر اللہ ربی من کل ذنب و اللوب الیہ تمام گوید ہمہ نیساں در شب روز
پنچہزار باید خواند رفع قبض خواهد شد۔ اگر قبض ازین جہ کہ مذکور شد نباشد غم نیست
کہ موجب ترقی درجات است۔

ملفوظ۔ روزے در موسیٰ زئی شریف حاضر خدمت بودم ارشاد فرمودند جناب
مولوی حسین علی صاحب در خدمت قیوم زبان حضرت خواجہ محمد عثمان رحمۃ اللہ علیہ عرض نمود
کہ مزارائے شریف باچہ مطہین کردہ و نشان و علم بر درخت چرالصب رسوخ شد
در جوابش ارشاد فرمودند کہ این زمین شورہ دار است بسبب کثرت شوریات نشان
مزار شریف ماگم می شود لہذا پختہ مطہین کردہ شدند تا نشان باقی ماند۔

اما لصب علم بدین سبب است کہ قوم وزیر ما کہ ملک را غارت می کنند بہ مزار
کہ علم باشد ہمہ قریرہ را غارت نہ کنند از یک بدعت ہمہ قریرہ موسیٰ زئی شریف از شر غارت
وزوال قوم وزیراں محفوظ می ماند۔

ملفوظ۔ روزے در حجرہ شریف خود کہ متصل جانب جنوبی مسجد شریف موسیٰ زئی
شریف است و بنام حضرت صاحب نظارہ متعین است حلقہ فرمودہ بودند شخصے حاضر
خدمت نشانی اشارہ فرمودند کہ کفشیں خود گوید فرمودند کہ من در پیش اسپ قیوم زوال
حضرت خواجہ محمد عثمان صاحب رحمۃ اللہ علیہ در بعضے اسفار و دال میرقم و جناب حضرت
مولانا مولوی محمود شیرازی صاحب نیز بر اسپ یکچہ ہمراہ حضرت ایشان بود اتفاقاً نظر مبارک
حضرت ایشان بر کفشم عبور نمود فرمودند این کفش از کجا خریدہ پر او را پار کردی

من لبیب ادب ساکت بودم جناب مولانا شیرازی صاحب عرض نمود کہ از دیدہ ایشانی
 خریدہ می پوشند کہ پائے را لبیب نرمی چرم نقصان نہ رساند حضرت ایشان ارشاد
 فرمودند نئے ملازمان سرکار انگلشیہ می پوشند و مشابہت با ایشان می شود این
 مسکین کفش ہماں جا انداختہ پارہ بنہ دو ال رنتم بعد تمام قصہ باین عامی متوجہ شدہ
 ارشاد فرمودند کہ چنداں تقوی می فرمودند کہ مشابہت ملازمان قوم نصاری را حسد ام
 پیدا شدہ و منع فرمودندے۔

ملفوظ روزے ارشاد شد کہ مبتدی را در ابتدائی سلوک سیر فانی بسیار و می بہ
 از حصول آل فرح نباید کرد و از عدم حصول نملیں نباید شد۔
 ملفوظ:۔ روزے ارشاد شد کہ در طریقہ نقشبندیہ وقوف قلبی شرط است اما
 بسبب سستی متوسلاں تعداد اسم ذات بر قلب دو آزدہ ہزار و بر لطائف ستہ
 دیگر دو ہزار از مشائخ کہ ام مقرر کردہ شد

ملفوظ:۔ روزے ارشاد فرمودند کہ از تصور صوت شیخ خود ہر وقت و ہر لحظہ غافل
 نباید شد اما در نماز نباید کرد اگر بے اختیار شود آل از منعمات است حتی کہ
 این قدر تصور کمال خواهد کرد کہ بہر جا نظری تصور شیخ نظر آید۔

ملفوظ:۔ روزے ارشاد فرمودند کہ در وقت مراقبہ ناغہ نباید کرد بعد نماز صبح و بعد

از نماز عصر و وقت ثلث شب آخر کہ سحر است و دائم الوضوء بودن واجب است
 ملفوظ :- ارشاد فرمودند کہ در حلقہ شیخ خود شیخ خیال در دل نماند بلکه از
 ذکر نیز خاموش بایشد و منتظر فیض نشیند و چوں در خدمت شیخ آیند
 منتظر فیض بایشد اگر چه شیخ خفته باشد یا در خطاب کسی یا تکلم یا شغل او
 را فیشش خواهد رسید۔

ملفوظ :- روزے ارشاد شد شیخ کس بے نصیب در خانقہ فقیر
 نخواهد رسید هر که خواهد رسید نصیبش از فیض در تقدیر نوشته است
 ملفوظ :- روزے خلیفہ سید محسن شاہ صاحب عرض نمود کہ در کتاب
 تمذنبات بعض ایام را برائے بعض حاجات مقرر نموده چه طور اند فرمودند
 کہ در کتاب مذکور بسیار مسأله خصوصاً مسائل ایام بے سند اند و در کتب
 شریعہ شریف چیز بے نیت

ملفوظ :- سید راجن شاہ صاحب ... ساکن نواں کوٹ رابوٹ
 بیعت فرمودند کہ رابطہ و متمم است کسی و ذاتی اللہ تعالیٰ شمارا رابطہ ذاتی
 عنایت فرماید۔

ملفوظ :- سید راجن شاہ مذکور یکبار پاپاوه سفر نموده حاضر خدمت حضرت
 ایشاں گشته حضرت ایشاں فرمودند عادت حضرت قیوم زمان حضرت
 حاجی دوست محمد صاحب قناری رضی اللہ عنہم پاپاوه سفر از قندہار نموده در

وہی شریف حاضر خدمت مرشد خود می شدند

ملفوظ: فرمودند کہ قیوم زماں حضرت خواجہ محمد عثمان صاحب ارشاد فرمودند کہ
کہ برس کہ سہ بار برائے طلب خداوند عزوجل در خانقاہ شریف موسی زنی
خواہد رسید۔ خالی نخواہد رفت فقیر نیز ہمیں طور گوید۔

ملفوظ: روزے حاضر خدمت بودم کہ تقریباً نقل می فرمودند کہ سلطان
وقت کہ وزیرش پیش او ایستاده بود اتفاقاً دریں اثنا آن وزیر التفتایے
بجانب جامہ خود کرد بند آنرا بدست خود راست می ساخت دریں حال نظر
سلطان بر او وزیر افتاد و دید کہ بغیر او متوجہ راست زبان عتاب گفت کہ این
را ہضم نمی توانم کرد کہ تو وزیر من باشی و در حضور من بہ بند جامہ التفتات نمائی پس
حضرت ایشان ارشاد فرمودند کہ چندیک آداب اہل دنیا بجا بر بند و حضور اہل اللہ
برتر از اہل است

ملفوظ: روزے بسید محسن شاہ صاحب ارشاد فرمودند ہر طالب کہ مخالفت
مرشد خود کند خواہ در احوال دنیاوی یا دینی پس آن مردود الطریقیت است
ملفوظ: روزے فرمودند کہ سید چراغ شاہ صاحب نائب تحصیلدار لیبہ حاضر
شدہ عرض نمود کہ دعا فرمایند کہ خداوند عزوجل اولاد زینہ عطا فرمایند لیکن فقیر بسیار
بار رو نموده کہ من دستہ نام لیکن سید مذکور چادر در گلو خود انداختہ بشد
عرض نمود کہ ضرور از زبان خود ارشاد فرمایند حاضرین اورا منع نمودند کہ بہ تجبر

و عا نخواہد شد سید مذکور بارباری گفت ارشاد فرمایند کہ ترا فرزند خواہد شد۔ گفتم
کہ برو کہ خداوند عزوجل فرزند نصیب خواہد نمود چنانچہ در مدت یکماہ حمل ظاہر
شدہ اولادش زینہ زائیدہ شد و اللہ اعلم۔

باز فرمودند بن آل فرزند را ہمراہ آورده عرض نموده کہ این فرزند می نالدومی گوید
کہ برادر من باشد ضرور ارشاد فرمایند کہ برادر او براید از اسبشن شیرشاہ تا مظفر گڑھ
ہیں می گفت باز ارشاد شد کہ برو برو فرزند دیگر تولد خواہد شد و ہمچنان شد

س گفتم او گفتم اللہ بود گرچہ از حلقوم عبد اللہ بود

ملفوظ :- روزے حاضر خدمت شدہ عرض نمودم کہ اراضی صوبہ پنجاب

عشری اندیا خراجی اند فرمودند عشری اند چنانچہ قیوم زمان حضرت خولجہ
محمد عثمان صاحب نیز عشری و اوند و معمول مشائخ ناہمان است۔

ملفوظ :- روزے بہرائی سید رکن عالم شاہ صاحب حاضر خدمت شدہ

بید موسوت مخاطب شدہ این ابیات ہندی فرمودند ۔ غزل

بھلے کوں پرچاون آیاں بھیناں تے بہر جاتیان

نام اللہ دامن وے بھلا تیں کہاں لیکان لایان

ناماں ساڈا پاک جڈ تیں سی سنگت اریان

بھلے وی کیا ذات توں چھدیں بک مٹی لب پھانیاں

بھلے کنوں چھلپ پیگاری بس تے طعم پکائییاں

بُھلے کول جیڑا سید سڈیسی دوزخ او نڈیاں چائیاں
بُھلے کول جیڑا ارا تہیں سڈیسی بہشت چ پنگہاں پائیاں

ملفوظ :- بسیار اوقات ایں بیت را فرمودند

لطف علی مسکیناں کول رب ڈیندے رزق ہوائی

ملفوظ :- بسیار اوقات ایں ایبات ہندی بزبان دُرُشَن می فرمودند کہ

تصنیف مولوی عبید اللہ طہانی

آجکل طور زمانیدی جیسوں لہجے ٹکڑا

اونکوں چاہتے لولی کنجری بنگ تمانوں حقڑا

نال ہے دریائے شریعت بھرنہ پتیس بکڑا

ایں جہان توں خالی ویسی گھمن ویسی ٹھٹھڑا

ملفوظ :- بسیار اوقات در کفر نفسی خود فرمودہ ہووند

رسید از دست محبوبے بدستم

کہ از بوتے دلاویز تو مستم

ولیکن مدتے با گل نشستم

و گرنہ من ہماں خاکم کہ ہستم

گلے خوشبوئے در حاکم روزے

بدو گفتم کہ مشکلی یا عبیدی

بگفت من گلے ناچیز بودم

جمال ہنشین در من اثر کردی

ملفوظ :- روزے بعد اجزا و گان طال عمر ہم فرمودند کہ نماز با کنتوپ کہ نسحر

است از کلاہ شمیمہ بغیر بندیدن دستار برال نماز ناجائز است۔

ملفوظ :- روزے مولوی رمضان مینگرہ والہ عرض فرمود کہ یکے از خالی حقیر افضی
سے شد و بیت حضور والا بود ارشاد فرمودند کہ مریدیت بہر کہ نزد فقیر داخل
طریقہ خواہد شد از فتنہ ارتداد در امان الہی باشد انشاء اللہ تعالیٰ۔

ملفوظ :- روزے ایں بیت ارشاد فرمودند :-

نظر ہنہاں کی کیا سونا کرے ٹوٹیاں ڈالناں ریدیاں کیا سید کیا جٹ

ملفوظ :- روزے ایں ابیات می خوانند :-

واہ سخن تیدی رمز عجائب ریزاں نال کو سید سے ہو
ایںیاں آپ ڈکھا کر جاہیں بے تقصیر کو مہیندے ہو
عاشق با مجھ وصال ہمیشہ تسانت کیوں ناز کریدے ہو

ملفوظ :- روزے فرمودند کہ مروی است کہ اگر کمال درویش بوقت موت خود

ناقص را تمام مقام خود نسبت اند ناقص کمال می شود و ہمہ فیوضات و نسبت
بدو عائد می شود لیکن نزد فقیر اگر چه نسبت بدو عائد می شود لیکن مانند آن شخص
کہ کسب سلوک از کمال کردہ و مکمل شدہ باشد ہرگز نمی شود

ملفوظ :- روزے مولوی سید حافظ احمد شاہ صاحب محمدی شریف دارالین ^{طب}

شدہ فرمودند کہ مجدد ماہ ثلاث عشر نایب خیر البشر مروج شریعت معطفہ چہ نسبت

شاہ غلام علی صاحب چوں بر مزار پر الوار پر و مرشد خود حضرت خواجہ مرزا منظر جان

جانان شہید رحمتہ اللہ علیہ مراقب فی شدند نسبت حضرت شاہ صاحب

غالب می شد۔

ملفوظ :- روزے ارشاد فرمودند کہ مبتدی را ذکر و مراقبه بسیار باید کرد و
فرائض و سنن ادا بلا تاغی باید کرد اما نوافل و تلاوت و غیره مناسب نیست۔
مسکین غفر له گوید کہ مبتدی مانند بیمار است بیمار را دوا باید کرد و خوراک کم باید
داد۔ و گرنه لصلابت معده و حجر متبل گشته راهی اجل خواهد شد

ملفوظ :- روزے این ابیات ارشادی فرمودند

عمر ضایع و رخ بلبیخوں دو کھا دشمن داکھا بلبیخوں

نہ زرد رہیا نہ گھر رہیا نہ مایو کوئی پسر رہیا

سو کھی جنڈری کول ڈکھ لال بلبیخوں

ملفوظ :- روزے سخت تاکید ارشاد فرمودند کہ کس کہ بوقت نماز خواندن
بوقت قیام نظر بسجده گاہ خود کند و بوقت رکوع نظر بر قدم خود کند و بوقت
سجود نظر بر بینی خود کند و بوقت قعدہ در سینه نظر کند چنانچہ فقہاء کرام
فرمودہ ہرگز بیچ خطر شیطانی در نماز نخواہد شد

ملفوظ :- روزے ارشاد شد کہ فقیر در اوائل حال با فلاس گذاشته نہ رسال

بیچ کس را سوال معاش نہ کردم و دو سال چادر نبود و یک ال عامہ یافتہ نشد

ملفوظ :- روزے فرمودند کہ فقیر ^{بوقت} سال نماز از جماعت قصا نہ کرد

ملفوظ :- روزے ارشاد فرمودند اگر نوار و غیرہ از وجود بیرون باشند

سیرافاتی است اگر در وجود سالک نظر ہو رہے ہیں سیر نفسی است
ملفوظ :- روزے می فرمودند درابتدا کہ فقیر سکونت پذیر برگرہ سواگ
 بود و خط بجناب مولانا مولوی حسین علی صاحب نوشتم کہ از حالات لطافت غیر
 فقیر کاہی فرمائید بحواب فرمودند کہ لطافت شما مانند بحر زخا است۔
 سبحان اللہ خود غیبی دانند و غیبی فی حضرت رسالتا رسا انکر
ملفوظ :- می فرمودند کہ مردمان زائرین نماز تہجد نمی خوانند و ایش زابیدار بید
 کرد۔ چرا کہ حضرت قیوم زمان حضرت خواجہ محمد عثمان صاحب رضیہ نفس نفیس
 خود بوقت سحر سہ حجرامی گردیدند وی دیدند کہ کد ام کس خفتہ است و بزجر
 بیدار می فرمودند

ملفوظ :- می فرمودند برائے حصول سلوک مدتے باید حضرت قیوم زمان حضرت
 خواجہ محمد عثمان خدمت پرور مشخوری فرمودند۔ جواب خطوط می نوشتند
 و بانماز پنجگانہ امامت می فرمودند و از مردمان کنگل گرفتہ دیوار حجرہ و مکانات خود
 تیاری کردند۔ صبح و شام نان و لحاف و چارپائی نگر شریف زائرین تقسیم منفرمودند
 اگر حضرت قلب الاقطاب خواجہ حاجی دوست محمد قنداری رہنما بیدار می بودند۔
 بوقت صبح از موسی زئی شریف بسوئی ڈیرہ اسمعیل خان رفتہ حقیقت بیدار
 حضرت حاجی صاحب بطیب ل دادہ دو خریدنمودہ باز بوقت شام حاضر خدمت
 می شدند حالانکہ مسافت زیادہ از پنجاہ کروہ می شود و این ہمہ صدق اخلاص

بود۔

ملفوظ: بی فرمودند کہ قیوم زمان حضرت خواجہ محمد عثمان رضی فرمودند کہ چہ کنم کہ در سمت من این است کہ در سال ۲ توالہ گوشت و ۲ توالہ روغن زرد نسیب من شد۔

ملفوظ: بی فرمودند کہ مخلوق کہ بہر جانی روند و حاجات اس مپسیر شود بسبب آنکہ

خداوند عزوجل خودی فرمایہ انا عند ظن عبدي بی

ملفوظ: بی فرمودند کہ در روزہ استعمال تیل و سرہ نبایند کرد

ملفوظ: بی کہ اگر وقت باشد سنت کہ قبل از فرض نماز فجر بودند اگر قضا شوند

بعد از نماز فجر باید خواند و دوسہ بار خود عمل فرمودند

ملفوظ: بی فرمودند کہ بچہ روز در سون شریف حضرت غریب نواز خواجہ محمد سراج الدین

خفتہ بودند من عرض کردم کہ قبلہ در مخلوقات اخلاف علم کلی و جزئی سرور کائنات

است اعتقاد چہ باید داشت فرمودند کہ من ایث زاہہ سحت کلام زجر می کنم

کہ مخلوق تمام و خصوصاً خدام حضرات کرام رضوان اللہ علیہم را گمراہ می کنند و اعتقاد

فقیر این است کہ ہر چہ در شان آنحضرت لائق بود خدا اورا داد و با دادہ

اور ایمان داریم و شما نیز عقیدہ کنید۔

ملفوظ: بی فرمودند کہ حضرت خواجہ محمد عثمان رضی در زمان خود خاتم اولیاء

بود و بزرگیت و درویشی را بر خود کما حقہ ختم کرد۔

ملفوظ :- حضرت قبلہ محمد عثمان صاحب مخلص رومی فرمودند کہ کنوں بڑا این
عثمان زندہ موجود است فرد عثمان از دست خواهد رفت پس بدست خواهد
آمد و حضرت ایشان فرمودند کہ من شمارا در حق خود ہم چنین میگویم یعنی وقت
است بیسج عمل و شفقت بکنید۔

ملفوظ :- فرمودند کہ فقیر بنگلہ دریا خال والہ برا حضرت خواجہ محمد سراج ^{الدین}
صاحب تیاری کنا بندم کہ از خانہ ام خط بیماری فرزندم آمد و بعدہ خط
به فوتیگی اور رسید تا مکمل شدن بنگلہ شریف فقیر واپس بسوی خانہ نشد
چوں بنگلہ تیار شد حضرت صاحب غریب نواز بسیار خوش شدہ فرمودند
کہ تو مرا خوش کردی خدا ترا خوش کند و بہ مثل این بنگلہ خدا ترا در بہشت بنگلہ
وعدہ

ملفوظ :- فرمودند در حالت بیماری کہ من بطریق سنت نبوی علاج حکما می کنم
حالا کہ ایش ترا از مرگ من بیسج خبرے نیت در من من لیند اند
ملفوظ :- کہ علماء را بہن را صاحب فتنی و تجوری گویند حالانکہ صاحب
کمال بود و کلام اور المنی بنید

ملفوظ :- روزے فرمودند کہ حضرت سلطان باہو صاحب می فرمودند بہ
بیت بندی سے

تغلیں پڑھنا کم زمانہ ۔ روزہ صرفہ روٹی

حج تے اوہے دیندے جیڑھے کدے تروٹی

ملفوظ: روزے فرمودند کہ مرا با تہ بزرگ بسیار رابطہ و اخلاص است
حضرت سلطان باہو صاحب م و حضرت غوث بہا الحق صاحب ملتانى و
حضرت مخدوم لعل عیسیٰ صاحب کروڑی۔

ملفوظ: بعض اوقات درد عظم و بیماری ایں ابیات ہندی می خوانند

مید احوال دلبر کوں سناؤ
اندرو می مرض کوں میدیا رجانے
وچھوڑیدے تیر جگروں پارہیوں
جینویں بلبل رووے چہ باغ خالی
چلے دین مسافر سنج سمبھ ہیں
چلے دین مسافر راہ فقیہ ان
حسن مسکین روندے کوں رہیسو

طبیبیاں کو میدا ہتھ ناں وکھو
نڈے وار و طبیبیاں توں کیا جانیں
نہ ملیا پار گلیاں سنج ڈسجمن
وچھوڑا پار و امیکوں رات کالی
تساں جانوتسا ڈیاں جاہ تے جاہیں
تساں جانوتسا ڈیاں جاہ جگراں
وفا دارا و فساداری کرسیوٹا

ملفوظ: در بسیار اوقات ایں ابیات می فرمودند

دین تے دنیا ڈوہیں سکیاں بھیناں تیکوں عقل نہیں سمجھیندا
ڈو بھیناں داوچہ لکے نکاح وے تیکوں شرح نہیں فرمیندا
بھاہ تے پانی وچہ لکے تھاندے بیاتھاں انیسیں کیندا
ڈوہیں جہان چہٹ گئے اوہے فقیر جہناں دعویٰ سٹیا میندا

ملفوظ :- در مختلف اوقات ازین ابیات ہندی مختلف اشعار می خوانند

کسی کچھ بولے درد سید	افضل و اعلیٰ شان نبی و
خادم دروے ملک معظّم	و چہ نبیاں مرسل اعظّم
ہر یک بردار شاہ عربیدا	حوال پریاں جن تے آدم
افضل و اعلیٰ شان نبیدا	

ماوح مدحت کرن عجبی	چار کتاباں نعت نبی دی
ورد و طیفہ جسد بریدا	انت حبیبی و انت طیبی
ارض و سما تے پر صحن کلاماں	لکھو صلوٰاتماں لکھو سلاماں
خوشبو دردین دریدا	شان لببت و ایچی العظاماں
جے تہیں نام تساوانہ نیئا	کون و مکان رب پیدا کیتا
بستہ اخلاق خبہر کلیدا	لوح و قلم کون ثبت نہ کیتا
رتب تہا منظر نوری	اول ماخلق اللہ لوسری
برگزیدہ توں برگزیدہ	اول آخر توں کرنی پوری
یہ مجہم لائی لیل نہائے	چن تے سچو متائی تارے
رات ڈہاں تہی سرگردیدہ	نور تیدے توں لہسن چمکائے
سرگرداں تھی ڈیون پیرے	نور آسمان بہن شائق تیرے
شوق تیدے وچہ نور وحیدا	ملک فلک کول پودن گبیرے

درو منداں وے پیغام پوچھیدی
 کار تے کم ہے نت اوہ پیدا
 راز خدا وے واما ہر ہو یوں
 دین تقسیم توں چن شرمیدا
 وچہ وریا واول کے عیش کریندیا
 گل چرح پا کر طوق زری وا
 مثل بادام اُس میسونیا
 اسم تید اٹھیا مغزا اوہ پیدا
 ملک موکل نت سنواراں
 جنت پہونتا دوست بریدا
 ذات تیدی اگے رب کول بھانی
 ایہو فرمودہ ذات ریدا
 رنگارنگ اُس گل پھل چانی
 سنے نیکیاں و اکھیاں اید
 سوہنی صورت تے خلق مکرم
 لدہس درجہ سفیدی وا
 جاہ انکار اندی باغ بہاراں

باوصیادی شوق رہندی
 خشک لبیاں کول تری ٹیندی
 چوڑاں طبعاں ظاہر ہو یوں
 دشمن ربدے و اقاہر ہو یوں
 بعض مچھیاں رب پیدا کیئاں
 نام تیدے کول ورو کھیندیاں
 درخت جہان رب پیدا کیئا
 پرچہ نیلا رب اُس چرح کیئا
 جنت ووزخ خدمتگاراں
 روزخ ہو یاد شنناں کاراں
 آدم باوچہ چکر پانی
 رحمت عالم ہیں سدھی ہربانی
 وچہ روحاں رب بوٹی لائی
 نام تیدار رب اس تے لکھائی
 شیت نبی ہے بیٹا آدم
 روح تیدے توں اشرف اکرم
 نار خلیل تے مٹھی گلزاراں

بُرُوداً امراً تہیانا رکی وا
 نعدہ اسی وا ایچو آیا
 اسی اشد زماں او نہیدا
 صدق یقین سیتی قدم و ہرائے
 بن محمدی خوب چمیدا
 منگے دعائیں ای اللہ اکبر
 بروہ تھیکر نلک پری وا
 پیدا کیتے حق تعالیٰ
 ہوویں شافی اُمرت رُلیدا
 نور اکھیاں دے مال دیرے
 ہر یک صاحب قدر مجبدا
 امیر عمر دمی عدل و عدالت
 شجاعت علیوں کوہ رزیدا
 وچہ جنگاں دے مال کفارے
 جنت خلدول شراب چشیدہ
 سردار شہیدال وچہ عرب دے
 حب اماں فرس شیندہ

برکت نور تپدے انواران دے
 موسیٰ کلیم تہی واعظ آیا دے
 جو احمد مرسل بالا پایا
 سجھے یہودی بجھے مل آتے
 سب فرمان اوہنیدا منائے دے
 عیسیٰ علیہ السلام پیغمبر
 ہووان اُمرت احمد قدر
 سب پیغمبر اعلیٰ و اعلیٰ دے
 کارن تو دلبر دے شالہ
 چائے یار پیائے تیرے
 خاصے محمد خلیفے تیرے
 یار پہلی وی صدق و ستارا
 عثمان وی حیا و دیانت
 چاچے نمبیدے بہت پیائے
 حرم شہادت پی کے سدائے
 حسن حسین دے پیائے رب دے
 دشمن انھاندے پرہ غنڈ دے

واصف تیر روز شباناں	باہوناقص عفتل نمانان
دھوان گر و غنبار ولیندا	واصل عقیوم یار یگانان
کیا کجہ بولے در ورسیدہ	افضل و اعلی شان نبیدا

ملفوظ :- روزے ایل ایبات می فرمودند

پیر سکھائی اچھاریت	بہ وچہ حجرے یارچ مسیت
پھیٹا پراتہ کپڑا پاء	بجا پروتھ ٹکڑا کھ

غیر وے درتے مول نہ جا

ملفوظ :- می فرمودند اگر کسی زن خود را بہ قصد طلاق می گوید، چھوڑی چھوڑی

یعنی رہا کہ اوم پس ایں طلاق بائن کنائی است و مرتج نیت چنانچہ فتویٰ دیوبند مؤید ایں است

نقل ترجمہ فتویٰ دیوبند

چونکہ فتویٰ در اردو بود بہ فارسی ترجمہ کردہ شد

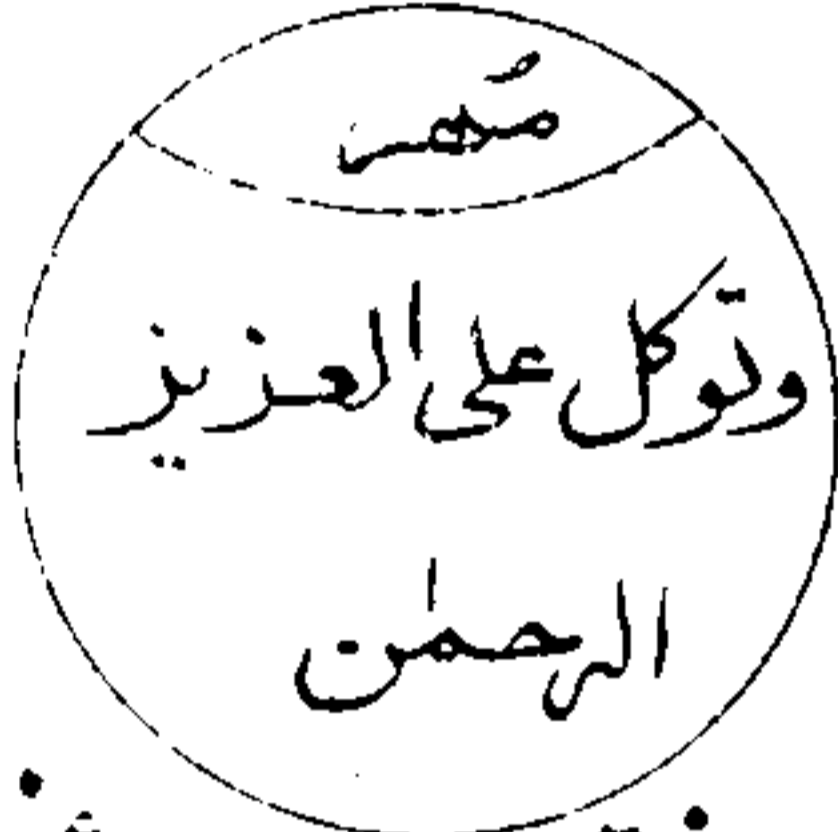
اگر کسی زن خود را بہ نیت طلاق یا در حالت غصہ یا مذکرہ ایں الفاظ بگوید چھوڑی چھوڑی۔ پس یک طلاق بائنہ واقع شود زیرا کہ ایں لفظ ترجمہ سہرحتک یا فارتک است و ایں دو الف ظ از قسم سوم کنایات است کہ در اں بحالت غصہ یا مذکرہ طلاق بلا نیت طلاق واقع می شود اگر حالت غصہ و مذکرہ طلاق نباشد پس تہ موقوف بر نیت است

و در کنایات طلاق بائنہ واقع میشود۔ یک طلاق بائنہ بعد بائنہ دیگر واقع
نمیشود کافی الدر المختار

لا یلحق البائن البائن اذا ما کن جعله اخباراً عن الاول کانت بائن^{۱۳۳۶}
وهکن فی الشامی جلد ثانی صفحہ ۴۷ فقط واللہ اعلم

کتبه عزیز الرحمن عفی عنہ

مفتی مدرسہ دیوبند ۹ ربیع الثانی ۱۳۳۶ھ



الجواب صواب

محمد الفی عفا اللہ عنہ

الجواب صحیح

شبیر احمد عفا اللہ عنہ الجواب صحیح فقیر اصغر حسین عفی عنہ

الجواب صحیح محمد رسول خان عفی عنہ

ملفوظ:۔ از مولوی محمد ابراہیم صاحب واسواس تاناہ میفرمودند وقتی در حضور

حضرت قبلہ حاضر بودم کہ مولینا محمد امیر صاحب تذکرہ حضرت امام ربانی و خطره

شخصی بر من آرا حضرت بیان کردہ حضرت قبلہ فرمودند چنین نیست بلکہ حضرت

مرزا صاحب نلال بر من آرا حضرت امام ربانی صاحب موصوف آمده بعد از رجوع

لاہور و در روش خطره آمده کہ روپیہ خریج کرایہ کردہ ام فی الفور وید کہ روپیہ

در پیش او فتادہ و کسے گوید کہ ازین جابر و مبلغ خود بگیر شرمندہ شد پس

فرمودند کہ فقیر بعض اوقات ایس جنس حال می باشد مگر از عوام الناس شرم
می دارم کہ کتب نیز اجازت نمی دهند

ملفوظ:- بسیار اوقات ازین ابیات ہندی مختلف ابیات فرمودند

کلمہ نبی دا عجب دوا ہے ہر تال مرض دا عجب شفا ہے
بھائی پوڑھو تم کلمہ نبیدا۔ کلمہ نبی سو نہڑیں احمد جیدا۔ ذکر کرو تم نام نبیدا

کلمہ نبی دا عجب دوا ہے

دو زخ اندر مول نہ سڑھی

ایہا تال کلید عجب جزا ہے

لڑھکیاں کول چا کلمہ تاکے

ایہا تال کلید می عجب جزا ہے

لڑھکیاں کول چا پار پوڑھی

ایہا تال کلید می عجب شفا ہے

ترو قیامت روسی دھوسی

منکر کلید می ایہا سزا ہے

دلپس کلمے کول کرو چا جاری

اسد اضا من آپ خدا ہے

جھوک فنا دی کہیں نہیں راسنڑاں

اورک و نجاں جھوک فنا ہے

جنید اوصاف آپ خدا ہے

جو کوئی کلمہ نبی دا پڑھسی

بن حسابوں جنت و رسی

کلمہ نبی دا عجب سنگاے

جیں وت پڑھیا ننگ و نیدا پارے

کلمہ نبی دا توڑ چسڑیسی

حضرت اسکول دامن لیبی

جو کوئی کلمے دامن کر تھیبی

تے دو زخ و چہ و پنج کھڑوسی

کلیدے نال تال چار کھ یاری

جیں وت پڑھیا ہکے داری

کلمہ نبی دا عمر و اگانڑاں

دلوں پڑھ تول شیخ نماڑاں

ملفوظ :- بسیار اوقات اپنی بیستہ ہند کی فرمودتوں سے

پڑھو پڑھو تسبیح تھیون کسی تے دم زاریں و لیلیاں ا
خوف و امنکہ یک نہ سیٹوتے گمانج کرین پوہیاں ا
و یون کیتے گل گھوٹوں پووی گمن کیتے جھبٹ پتہاں وا

ملفوظ :- در موسم گرما ایں ابیات ہندی را بسیار فرمودندے
ہارے سادان و ہاشے آستوں کیتے تھوڑا کھائے

طیب کون پوچھن کیوں جہائے

ملفوظ :- ملفوظ می فرمودند کہ نہ سال بیچ کس را سوال نہ کریم و دو سال

چا در نیاتم و یک سال عمامہ پور و مہنت سال با جماعت قضا و ثروت
و چہل سال خدمت پیراں کریم۔

ملفوظ :- بی فرمودند شہر ہندی سے

آل بنی دہی کافی ناہی شاہ جی تم کیوں کا لے ہو

بیچ درود سلام آتی تے کوڑ جبدی حوالے ہو

ملفوظ :- بی فرمودند کہ لو اب صاحب بہاول پور وارہ بوساطت شخصے از

حضرت خواجہ سلیمان صاحب تونز والا طلب امبارتہ نماب کر دتو بواب

ارشا و شد سے

دریغ آنکو اداں ڈھنگے کورن نہ کالا کر توں بیکے کورن نہ

اول آخہ مرنا ہئی موبہ کیوں کالا کرنا ہئی

ملفوظ :- می فرمودند بیت ہندی

دھوئیں پوئیں رب دلا ہو و بھیاں ملے ہاکیاں کھچواں نوں

چوئیں پوئیں رب ملے ہا تاں ملے ہاڈانداں خصیاں نوں

منیں نہیں رب مل داہو و بھیاں ملے ہا بھیداں بکریاں نوں

ہنیں مل وارب مگر مل وے دیں اچھیاں نوں ہا

ملفوظ :- می فرمودند اقتداء باہام ریش تراشیدہ یا کم از قبضہ . . .

گرفتہ ناہب از است۔

ملفوظ :- می فرمودند کہ مذکورہ فوق القعدہ حلال است اگر سہ رگ بریدہ

شدہ است چنانچہ مفتی بہ نزد امام صاحب است

ملفوظ :- روزے مولوی خدابخش صاحب حاضر خدمت شدہ عرض نمود

تبد خواندن اسماء الہی و اسماء البنی در دلائل الخیرات داخل وظیفہ اندیانیہ۔

بجواب ارشاد فرمودند اگر کسے خواند داخل ثواب است اگر نہ خواند در وظیفہ خلل

نیت باز عرض نمود کہ در اکثر جا در دلائل نوشتہ است کہ اسے بار بار یا کم زیاد

خواند چگونہ است فرمودہ در روایت مایکبار است۔

ملفوظ :- روزے بسید مولوی محمد بخش شاہ صاحب سوکڑی مخاطب شدہ

ارشاد فرمودند کہ قریب بستی گرہ سواگ بستی در ہوہران است درال دوز

قاضی شیخ عثمان بود و خلیفہ و خادم او تھاں میاں حبیب اللہ صاحب بود کہ
 از قوم سواگ بود کہ ہمیشہ ہمراہ قاضی صاحب مذکور می بود و قاضی صاحب
 را باید زاهد محمد شاہ صاحب سکندہ بستی خیر شاہ دوستی اتم بود۔ اتفاقاً روزے
 شاہ صاحب مذکور بیمار شد قاضی صاحب برائے عیادت رفتہ در مراقبہ معلوم
 نمودند کہ شاہ صاحب قریب المرگ است در میان مردم اہل مجلس اظہار فرمودند
 کہ اگر بچکس حیات خود را بشاہ صاحب می دیدم مخلوق خدا را بسیار فائدہ
 خواہد رسید ہمہ مردمان سکوت اختیار کردند پس قاضی صاحب مذکور فرمود کہ من
 عمر خود را بہ شاہ صاحب دادہ ام واپس تشریف آوردہ نزد بستی گرہ سواگ چاہ
 ٹسکو موجود است برآں آمدہ بلکہ مبارک سواگ و سمات مائی حواما در ملک مذکور
 ارشاد فرمودند کہ من عمر خود را بشاہ صاحب دادہ ام و بوقت نیشب خواہم مرد
 و وصیت فرمودند کہ مرا غسل و کفن تو خواہی داد و بعد غسل و کفن جنازہ بندہ بر
 حد و چاہ بہنت برائے جنازہ حضرت قبلہ رشد من از نیلی خواہند آمد چنانچہ
 حسب وصیت جنازہ را در انجمن برودند و آل قبلہ سفید ریش براسپ بزرنگ
 تالاب کہ نزد بستی در ہوٹراں است ظاہر شد بکمی داد نزد جنازہ تشریف آوردہ
 اسپ را بستہ امامت فرمودند بعد از نماز فوری براسپ سوار شدہ از انجمن
 ظاہر شدہ بودند در انجمن گم شد بعدہ قاضی صاحب می فرمودند کہ میاں
 حبیب اللہ روزے ہمراہ قاضی صاحب بود قاضی صاحب گرہ سواگ بردند

التفاق بعضے از مریدان بجزن نان نخورد و مسک و لسی آوردہ معذرت کردہ داد
 قاضی صاحب قدر سے نان مع مسک خوردہ و لسی نوشیدند و باقی نان
 حوالہ خلیفہ فرمودہ ارشاد فرمودند کہ محفوظ بدار کہ بوقت دیگر گرنگی بکار خواهد آمد
 چنانچہ بعد از سال قاضی صاحب کہ سنہ بودند اتفاقاً از آنجا گذر کردند و خلیفہ
 صاحب فرمودند کہ نان پانچہ بار چنانچہ خلیفہ مذکور باقی نان در وظائف محفوظ
 می داشتند حاضر نمود فرمودند کہ تو ایما نذارستی و لائق امانت هستی۔ قدر سے از
 رین مبارک بانگشت آوردہ بدناں او از آنے فرمودند۔ حضرت غریب نواز
 ارشاد فرمودند کہ مسیال حبیب اللہ زندہ دل است اگر صاحب بعیرت
 رود جواب خواهد داد و فرمودند کہ مزار مسیال حبیب اللہ صاحب در حویلی قاضی
 صاحبان بطرف پناه است وقت در سے خاک بر قبر است و مزار ساختن
 را پسندنی کند۔

باب دوم در بیان مکاشفات

مکاشفہ۔ در روزے برایشین کوٹا لوی رشید احمد صاحب مرحوم سکند
 دائرہ دین پناہ را برائے بیعت حاضر خدمت نموده ام مولوی مذکور انکار از بیعت
 نمود بعد از دیر بہ مسکین متوجہ شدہ فرمودند کہ بیعت خواهد شد لیکن سالک خواهد
 شد ہماں طور صادق شد

مکاشفہ۔ شیخ فضل دین سکند نور پور ٹوانہ مع برادران داخل دائرہ اسلام شد

عرض نمود کہ اہل عیال بندہ مسلمان نمیشوند فرمودند اہل و عیال تو بعد چند ایام^۴
داخل و آ رہ اسلام گشتہ صادق مسلمان شدند

مکاشفہ :- شخصی از مدت آرزو مند نعلین شریف بوسی بود مگر تادمت
شرف زیارت حاصل نشد بعد دو سال چون شرف زیارت حاصل شد حضرت
ایشان بر ناقہ سوار بودند در آن وقت دست بوسی کرد بہ شتر بان فرمودند شتر
را بند کن کہ این شخص را از مدت شوق نعلین بوسی است با خوشی شرف بوسہ مانوہ
پس روان شدند۔

مکاشفہ :- منشی خیر محمد سکنہ بنگلانی تحصیل نواب شریف می گفت روز سے
بوقت قبیلوہ حاضر خدمت شدہ عرض نمودم کہ والدہم برای نکاح دوم ارادہ مصمم کردہ
کار بانجام رسانیدہ لیکن من در دل دارم کہ کارند کور سو قوف بر اجازت آنحضرت
پس ارشاد فرمودند کہ بعد یک سال اجازت است پس قبل از تمام شدن سال ایلیہ
ام فوت شد و حاجت شد اجازت بود کار خیر کردہ شد

مکاشفہ :- سید محمد کن شاہ صاحب کہ از فاضل خدام حضرت قبلہ بود می فر
ماہ ذی قعدہ ۱۳۵۱ھ وقت ظہر بعد تناول فرمودن چائے۔ فرمودند از گاڑی چند
آدوی می آیند لیکن بلال خاں ظاہر نسبت و حبش ظاہر نسبت و از ظاہر نسبت
و بہاں طور بود

مکاشفہ :- مولوی محمد حیات صاحب سکنہ سکھانپوالہ در خدمت حاضر بود

۴ داخل و آ رہ اسلام گشتہ صادق مسلمان شدند

چندے از مردمان اہل دنیا در حضور رسیدند حضرت قبلہ مدظلہ العالی را با کرام
 ملاقی گشته طعام مرکلف خورائیدہ مولوی مذکور را خطرہ شد مایاں کہ خدام
 مخصوص اہم چنداں نوازش نمی یابیم اما اہل دنیا را چنداں نوازش نمی فرمائید پس
 حضرت ایشاں قدس سرہ مولوی مذکور عن طلب شدہ فرمودند کہ این تکلف
 ترغیب است شاید کہ احدے نیک شود یعنی ایشاں مولفۃ العلوب در طریقہ
 اند۔

مکاشفہ :- یک شب مولوی محمد حیات مذکور بعد از عشاء در مسجد نشسته و
 حسب عادت خود برائے خدمت حاضر شد و در و لاش خطرہ آمد کہ شاید حضرت
 ایشاں مدظلہ ناراضن خواہند شد حضرت ایشاں مولوی مذکور را نزد تسبیح
 خانہ خود کہ در آنجا آرام فرمودہ بودند طلبیدند و فرمودند کہ مولوی حسب
 بروید کہ فقیر را حاجت خدمت نیت

مکاشفہ :- چون شیخ عبدالحق سکنہ جنگ الہ ہمراہ زوجہ بعد از اسلام در شہر
 لیدبار تدار رسیدہ ہمراہ ہندوان شہر مذکور سوتی ملتان رفت و حضرت ایشاں
 تیز تاسٹیشن ملتان چھاؤنی تشریف برودہ واپس در خانقاہ شریف آمدہ می
 فرمودند کہ شیخ مذکور ہمراہ زوجہ خود جلد تر واپس در خانقاہ شریف رسیدہ
 مشرف باسلام خواہد شد بعد از ہفتہ ہجرت الہ ظہور انجا میدہ
مکاشفہ :- پدر حافظ عبد الرشید سکنہ چوٹی زیرین بعارضہ بیماری سخت

بتلا بود چنانچه حکم حکم موت کرده بودند و کفن و غیره نیز تیار بود حافظ مذکور
استاد از حضرت ایشاں نموده درال وقت فی شدید لائق شده درال وقت
بافا و انجامید آرام شد چوں حافظ مذکور حاضر خدمت حضرت ایشاں شد
فرمودند پدر را مردن دادسته بودی۔

مکاشفہ : شخصی سکنہ و حن روزے از مولوی جمال الدین صاحب حلقہ استماع
توجہ نمود چوں مولوی مذکور متوجہ شد ند درال وقت ہمہ لطافش ساکن شد
آخر بزاری تمام حاضر حضرت ایشاں گشته چوں قدم بوسی نمود حضرت ایشاں
لفظ سخت فرمودند کہ مرا قریب ندانستی بعد یوم فرمودند لغتسان بوجہ لغتسان
رالبلہ رسید و فقیر لغتسان زرسایندہ

مکاشفہ : میاں احمد علی صاحب خوب سکنہ ملتان می فرمود کہ چوں حضرت
ایشاں از دعوات جنگ واپس بروز چہار شنبہ رسیدن چہا و فی ملتان
تشریف افروزشند اکثر خدام برائے زیارت حاضر گشتیم شخصی عرض نمود کہ جناب
فیض انتساب خلیفہ مولوی جان محمد صاحب سخت بیمار است ارشاد فرمودند کہ
مولوی صاحب موصوف العبد بسیار بار است و در علاج خود بسیار ترقی
فرمودہ تا شب بموانتظار باید کرد کہ رحلت خواهد نمود لشب جمہو اکثر خدام حضرت
ایشاں در آنجا حاضر شدیم لیکن مولانا مذکور موصوف رو بہ صحت بود واپس ایام
بوقت سحر معلوم شد کہ طائر قدسی از نفس غنصری مولانا مذکور پرواز نموده بجنبت فرود

رسیده است اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ

مکاشفہ :- میاں احمد علی صاحب سکنہ ملتان می گفت حضرت ایشاں می

فرمودند مولانا مولوی جان محمد صاحب راہمیں خیال است کہ در حجرہ کہ در اہل بیمار

بود رز و جانب جنوبی مسجد خد کہ ملتان (دفن شوم لیکن محال است کہ قوم خد کہ

اجازت نخواہند داد و ہمچنان بود

مکاشفہ :- مولوی محمد چراغ سکنہ واسو ضلع جھنگ می فرمودند کہ روزے حضرت

ایشاں در تسبیح خانہ خود چائے نوش می فرمودند در دم رسید کہ کاشکے من نیز

چائے نوشیدی حضرت ایشاں بہ بندہ متوجہ شدہ فرمودند کہ گرمی بسیار است

گرمی بسیار است۔

مکاشفہ :- مولوی رشید احمد صاحب مرحوم سکنہ دائرہ دین پناہ بخدمت حاضر

شدہ بہ بخار شدید و در و کمر مبتلا شدہ بعدہ بذات الجنب مبتلا شد حضرت

ایشاں فرمودند کہ چوں بخار رفع خواہد شد ترا بر اسٹیشن کر وڈر چھپا پایہ خواہم

رسانید بعد نماز عشا بجاجی غلام حسین حکیم سکنہ رال ضلع ملتان فرمودند کہ از مولوی

صاحب وصیت نامہ لویا نند وصیت نامہ تا نیمہ شب مکمل شدہ علی الصباح بوقت

استفادہ باہوش سالم راہمی عقبی شدہ جام مکمل من علیہا فان نوشیدند چنانچہ

بعد تجویز کفین بر چھپا پایہ اسٹیشن نو کورہ رسانیدہ در مخالفت تہل و تہل کر دند۔

مکاشفہ :- مولوی محمد رمضان صاحب خوجہ ولد حاجی گل محمد صاحب خوجہ مرحوم

سکہ منیکیرہ ضلع میانوالی چوں حضرت ایشاں در موضع عنایت شامروست
 و عنوا فرمودند در اثنا کے پندرہ اصحاب فرمودند کہ شخصے از مریدان من بسوتی
 شہر لید اسٹین میرفت باز نے بیگانہ ارادہ بخش کر وہ چوں ہر دو بیہ
 شدند شخص مذکور تادرت در ذال شخص مذکور در مجلس و عطا حاضر است
 بعد ازاں ہماں شخص نزد بعض اجاب ذکر شرمندگی خود اظہار نمود۔

مکاشفہ :- روزے حضرت ایشاں برائے خواستگاری ملک
 گانماں کہ از خویشاں حضرت ایشاں بود شریفی برودت قریشی
 بہاوالدین صاحب سکنہ بقی گانگی تہرکاب حضرت ایشاں بود در ول
 اضطراب نمودہ کہ شاید در آنجا بسبب مخالفت مولوی غلام امین صاحب
 جدال و شورش عظیم خواهد شد و در شب الطمینان خواهد رسید حضرت ایشاں
 در ارتدات می نمودند بہ قریشی صاحب متوجہ شدہ فرمودند کہ تہرہ تقریر
 کہ در اجنب شورش و جدال خواهد شد و مطمئن شوایی شد قریشی مذکور شرمندہ
 شد و در شب بیسجہ از شورش بنودہ و شب باطمینان گذشت۔

مکاشفہ :- مولوی شہید محمد صاحب سکنہ شہادت آباد می فرمودند کہ چوں
 بندہ بعد از بیعت واپس بجائہ رفتہ بوقت فراغت از شغل اوراد و مراقبہ
 مطالعہ کتاب ثنوی شریف می کروم اتانیا چوں حاضر خدمت گشتم فرمودند

مطالعہ کتاب مذکورہ چرامسکینی شغل اوقات بر وظیفہ و مراقبہ باید کرد۔

مکاشفہ :- حضرت مولوی گل گل صاحب می فرمودند کہ چون حضرت
ایشان از شہر بنگلہ راوہ کوچ فرمودند مردمان نور پور پور توارہ برائے دعوت حضرت
ایشان رسیدند بخواہ فرمودند کہ مردمان نور پور شیر و غول بیزانہ فرم
پس شیخ عبدالرحیم صاحب را فرمودند چون مردمان امراری کہند بر حکم ہاشم
پناچہ و رال ایام از دست نور زمان شاہ خون شد۔

مکاشفہ :- روز سے حضرت ایشان بربیا خان مقیم بودند برائے وضو تیار
شدند میدرخشاہ صاحب از پس پشت حضرت ایشان ایستادہ خطوط
یدی حضرت ایشان را با خطوط یدی خود مقابله میکرد چون فارغ شد ایشان
مخاطب شدہ ارشاد فرمودند چہ حاصل شد شاہ صاحب می گفت سحت
شرمندہ شدم۔

مکاشفہ :- مولوی بشیر احمد صاحب سکندہ و ہوامی گفت در ۱۳۲۳ھ
عزم ترک تحصیل علم کردہ اگرچہ استاذہ دیارالمانع آمدند جانہ خدمت بدین
غرض شدم کہ اہل علم مذکورہ کردہ بفراوان والا نشان کار بند خواہم شد چون
بوقت زیادت دست بوسی کریم و قبل از اظہار رانی البتہ فرمودند مولوی بشیر احمد
افتتاح مدرسہ ہالی شہر و اسباق شروع اند جلدی واپس رفتہ لقیہ کتب شتم

کن و بخانه مروشاید که مولد بطهور انجامند حال آنکه مقدماتی التعمیرت بحکام پس را اظهار

نه نموده بودم چنانچه در پس رفته بکلمان بقیه کتب با تمام رسانیدم و الحمد لله

که کاشفان بدو روز حضرت ایشال و مخلص نصیحت از میرزا فاطمی فرمودند

که در بیان تفسیر فرمودند که شش ماه است از آنش فقر و دریا داشت است

و ناز صبح خوانده است و در اول وارو که فقر و اندر اظهار شنیدند چنانچه در شش

نشسته است چنانچه فقر شد که بدین اراده آمده ام

کارها

که کاشفان بدو روز شاه صاحب مقرر نمودند که در ۱۳۰۳ ماه ذی القعدة چهل

بر مسجدها شریف تهنی میگردیم بکصد و بیست تومان موجود بود و تعداد

مراقبه ششیمان پنج و پهل بود چهل از مراقبه برخاسته مانده خدمت شدیم بعد

چهار نوبتی فرمودند که در مراقبه دیدم که یک کس بی ایمان است بسیار دعا کردم تا

مالی حاجت شد تمام درویشان پریشان شدند و بیان شدند که بر خود گمان

بر دو روز بودند پس دیدار حضرت ایشال نیز پس دیدند بعد از آنکه از خود گمان

در حق ان شش در آن ایام فقر و حاجت شد و ایام از شد حلال غایب و طاعت نمود

توان استفسار نمودند که انبیا کرده شود فرمودند ششیمان از امر گمان کردی بودی

که در شش روز شدید از غریبه شش سال بود و حضرت ایشال تکرار فرمودند

و او نیز که بگزاره افروزند زاده عبد الله آمده بود

که کاشفان بدو روز شاه صاحب بی فرمودند که در ۱۳۰۳ ماه ذی القعدة و عتقی

فرمودند و مسائل نماز و روزہ و زکوٰۃ بیان فرمودند بعبء فرمودند کہ یک شخص
بسمت جنوب نشسته است ارادہ کردہ کہ دو رکعت نماز بخواند و زود بہ دوستان
خود مشورہ کردہ است و نمودیش نہ فقیر ظاہر کند

میان میر کہ در آن مجلس عرض نمود کہ معاف فرمائید سہ بار حضرت ایشاں برائے
اظہار فرمودند و میان میر طلب معافی میسر کرد و آخر الامر در گذر فرمودند۔

مکاشفہ :- حضرت ایشاں در ماہ رجب ۱۳۳۴ در شاہ پور سرگودھا و غلط فرمودند
در اثنائے و غلط ارشاد فرمودند کہ یک شخص دریں مجلس حاضر است کہ کنول
زنا کردہ و بغیر غسل در عین نشسته است چوں حیا از خداوند عزوجل نمی آید
پروہ پوشیدہ ام و گرنہ نام نمیشناس ظاہر کردی۔ چنانچہ شخص مقرر شد کہ بازیکہ
ناجائز تعلق داشته بودم در راہ تنہا یافتہ شد زنا کردہ بغیر غسل دریں حب
نشسته بودم۔

مکاشفہ :- چوں حضرت ایشاں در ضلع جمنگ در بستی باغ در ماہ شعبان
۱۳۵۴ برائے نماز دستہ صفوف ربارشاد نبوی علیہ الصلوٰۃ و التسلیم
سو و صفوفکم او کہا قال، سول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ہی فرمودند
و کس را دیدہ فرمودند کہ ای ہر دو بی وضو اند چونکہ خواندن نماز بی وضو کفر است
لہذا اظہار کردم چنانچہ ہر دو مقرر شدند بعدہ امر وضو فرمودند

مکاشفہ :- از مولوی مرید احمد صاحب مہبل شریف والہ میفرمودند کہ یک روز بو

عصر حضرت قبلہ وضوئی فرمودند پاتے مبارک را شستہ داخل موزہ می نمودند
 این فقیر حاضر بود من مخاطب شدہ فرمودند یک جفت موزہ دیگر خواهد آمد بعد از
 شام دو شخص از کلچی آمدند اولاً جفت موزہ پیش کش نمودند فہمیدم کہ حضرت ایش
 ازیں جفت موزہ خبرے داوہ بودند

مکاشفہ :- از مولوی محمد ابراہیم صاحب اسواتسانہ والہ می فرمودند کہ بچار فدوی
 در خوشاب برائے زیارت قبلہ حاضر شد در مجلس کچہری خطرہ شیطانی در دل
 این عاجز آمد فی الفور فرمودند کہ کدام است کہ این چنین خیالات می آرد من
 خواہم کہ دیدار شوند و شما کج روید بندہ ناوم و پشیمان شد

مکاشفہ :- وقتے در شہر حنفیگ بوقت سحر در دعوتے حاضر حضور قبلہ بودیم در
 خطہ آمد کہ اللہ تبارک و تعالیٰ بہ کسے رپریمائی (صالح مشارکت خوردن و ہد
 فی الفور حضور قبلہ حکم فرمودند کہ مولوی ابراہیم بسا با ما شامل باش۔ الحمد للہ گفتم
 مکاشفہ :- از مولوی شیخ کلیم اللہ صاحب کوٹلہ جام والہ۔ می فرمودند کہ چوں
 مکہ شریف می خواندم از استاد می صاحب رخصت طلبیدہ حاضر خدمت با
 برکت حضرت قبلہ نظر شد مہم پیار ایام در خدمت ماندم چوں رخصت واپسی
 طلب کردم از من حال اسباق وغیرہ پرسیدہ و عا فرمودند و اجازت رخصت عطا
 فرمودہ مبلغ ۳۰ روپیہ نیز عنایت فرمودند احتقر عرض نمود کہ حضرت غریب نواز قلی
 و روحی فسادہ طلبا بہ سبق واساتذہ گوناگون حاکم می آیند ایمان مرا خیال

فرموده باشند بچواب ارشاد فرمودند کہ شیخا مرغ کلنگ در کوہستان برفیہ
 دادہ بدیگر چانی روند و دیدہ دل بر ہمال مہیندی باشند و گرنہ برفیہ ناخراب
 می شوند۔ بندہ بسیار خوشنود شد پس بندہ شرف اجازت یافتہ روانہ شد
 باز سال توں واپس بخدمت شریف جان فرشد معاملتہ کہ در میان اساتذہ
 و ہم سبقان درین اثنا گذشتہ بود اشارتہ یک بیک اظہار فرمودند۔

مکاشفہ :- از شخص صاحب مذکور می فرمودند کہ در ۱۳۵۴ھ مطابق ۱۹۳۱ء بم

اپریل تحصیل پیران خانہ تیار می کردم چون شہتیر رام زمان برداشتہ برنارہ
 تہاوند۔ آنوقت جا ہمال شہتیر از نمارہ افتاد برگردن شخصے کہ کسی بسطان ولد
 سہرا قوم گہون افتاد و گردش بسیار قطع شدہ امید حیات نبود مسکن بت
 معلوم شدہ کہ چون این واقعہ در صحن بندہ شدہ شاید مقدمہ نقل اجرا شدہ موجب
 گوناگون ہمتا تب نمود در آن وقت بندہ بسوسہ آسمان نظر کردہ تصور حضرت
 ایشان بکرم لبوہ بیمار را در ہسپتال داخل کردہ شد چون دویم روز برات
 تبس حال بیمار مذکور فرستیم بالکلیمہ خیریت بود مردمان حیران شدہ بینا
 چہ ایام نگزشتہ کہ فقیر محمد بخش سندھی رسیدہ گفت کہ حضرت غیر عنہوا
 مظاہر شمار می طلبند ضرور ہمراہ بروی از آنجا روانہ شدہ بوقت نماز ظہر

قد بسوس خدمت بابرکت شدم حضرت ایشال وضوئی فرمودند از من
 ہمہ عالمہ با خانہ وغیرہ پسید عرض نمودم کہ بالکلیمہ خیریت لیکن برین واقعہ

دیگر شد کہ برگردن شخص شہید از منارہ اُفت و قریب الہرگ شدہ بود الحال
 رو بہت است حضرت ایشال ایشا فرمودند کہ خستہ او تریل شانہ
 مرادیں جا بکشویں ساختہ کہ لو درال وقت روسے خود پائمان کردہ بودی
 دانستم کہ شہدایابی شخص بزرگ و توجہات علیہ حضرت ایشال بود و الحمد للہ
 مکان شہدہ بر مولوی امجد بخش صاحب منشی لشکر مسافر موندک در گروہ شریف
 امامت حضرت ایشال بد ظلم میگردم و در نماز صبح حکم تلاوت سورہ طہ اورا بود
 الف تاروزے در نماز بخرد کورت بند شدیم و نماز تمام کردہ بوقتہ شہید
 حضرت تیلکہ زقیو منہم فرمودند کہ سئلہ است کہ بند شدہ از وقتہ تا پیر
 بے وضوئی کے از مقتدیان می باشد لحظہ سکوت فرمودہ و ایشاد از نووز کہ
 در نماز صبح یک نفر از مقتدیان جنب بود مولوی صاحب مذکور نفس
 حال نبودہ معلوم شد کہ شخصہ اقرار کرد کہ بید و رالبشب استلام شدہ بود و
 یاد بود نماز صبح با جنب خواندم ابد یکپاس روز معلوم شد و غسل
 نمودہ نماز تھا کردم

مکان شہدہ بر حافظ غلام محمد صیغہ بخشہ والا بن فرمودند بندہ سخت تباری
 بود و بد رویش ان قائل نبود یکبار حضرت فریب نواز بدلسرہ پیرا شدہ بود
 بحکم حضرت ایشال در مناقبہ شریف رسیدہ ایک بوال نسبت

تیار کروم فرمان شد قدریک بول دیگر نیز تیار کن نسخہ ادویہ ملک خدا بخش صاحب
 بوہ ملتان را داده شد کہ ادویہ از ملتان گرفتہ ارسال فرمایند در اثنا انتظار
 رسیدن ادویہ بودیم کہ یک روز حضرت ایشاں رو مشرق کردہ فرمودند
 کہ ترکیب تیار کردن ادویہ فہمانیہ فوراً بسوئے خانہ خود شریف بر بند غزن
 نمودم کہ ادویہ تیار کردہ خواہم رفت۔ فرمودند کہ اکنون برو کہ رفتن شما نہایت
 ضروری امرت پناہ چہ حرب فرمان والا فرم فرزندم سخت بیمار بود بعد
 رسیدم فوت شد انا لله وانا الیہ راجعون

باب سوم در بیان کرامات

کرامت :- شیخ صالح محمد سکندہ می گفت کہ بابت موسیٰ صاحب
 خدمت شریف در دریا خان گشتم چنانچہ تپ روز بروز زیادہ می شد۔ روز
 حضرت ایشاں طبع پرسی فرمودہ عرض حال من و عن کروم۔ فرمودند کہ چرا
 تپ را مانہ کنی۔ عرض کروم کہ تپ را مانہ کند فرمودند تو را کن۔ عرض نمودم را
 کروم بعد ازال روزہ سیح اثرے از بخار نماند۔

کرامت :- مولوی عبدالمد سکندہ عنایت شاہ میفرمودند کہ مرا اسہال جگری
 جاری شد علاج بسیار کروم فائدہ نمی شد حتی کہ ورم بردست و پا و د

دیگر اعتناء دینسیہ ظاہر شد امید حیات منقطع کردہ شخصے کہ تیار بخانقاہ شریف بود
 بوقت مغرب پیغام دادم کہ بدیں مضمون عرض خدمت حضرت ایشاں رسائی
 کہ اگر ساعات چند از حیات مستعد باقی مانده است و عافریا نیند کہ صحت
 و شفایابی حاصل شود اگر اجل رسیدہ است بر خاتمہ با ایان توجہ فرمودہ باشند
 در همان شب در خواب از زیارت شرف شدم کہ حضرت ایشاں بر کر پوہ
 ایستاده بودند۔ فرمودند مولوی صاحب خیر است دل تنگ نہ شوید چون از
 خواب بیدار شدم تخفیف از انہماں بود تا بوقت مغرب بالکلہیہ مسح اثر از آثار
 بسیاری باقی مانده۔

کرامت :- محمد اعظم خان صاحب بچہ لطیفی سکند سوکرہ بسبب مقدمہ
 قتل گرفتار بود باوجود محنت انت پولیس و اہل بسر کہ متداران استدعا
 بجنرت ایشاں نموده بعد از دو سال بلا تصدیق بری شد۔

کرامت :- فضل زین نجیبانی مسو بہ دار بچہ ایوی ڈیرہ غازیخان بسبب
 مستہم اسیرت مال سرکاری گرفتار شدہ بعد ثبوت بجا امان بسبب عابضت
 ایشاں بری گشتہ ہاں عمدہ تکلیف ماند۔

کرامت :- شیخ غلام حسین ولد شیخ فضل زین سکند نور پور قتل از قبول آورد
 اسلام سخت متنفر بود۔ روزی خانہ بود والدش بجنرت ایشاں عرض نمود
 فرزندم مسلمان میشو و در این خانہ است بجنرت ایشاں غلام حسین را طلبید

چند قدم ہر شش رفتند چوں تسبیح خانہ رسید پس غلام یسین شرف
 با سلام شد و جمہور اسکھان بدست خود قطع نمود

کرامت: چوں حضرت ایشاں برائے منظر طوی شریعت بر دعوت
 میان ناضع ڈیرہ اسماعیل خاں تشریف افروز ہوئے چوں در وعظ مردمان
 شریعت را بصدق دل منظور کردند بعد وعظ استماع نمودند کہ بر امان
 فصلها خشک میشوند دعا فرمایند کہ بارش باران شود۔ الحب و التفرغ
 بسیار کہ دند حضرت ایشاں تسلی داده فرمودند باران خوب خواهد شد
 از روز دوشنبہ تا روز دوشنبہ دیگر بارش نہایت شد

کرامت: سید محسن شاہ صاحب ساکن راڑہ ششم کہ از افاضل خدام
 حضرت قبلہ مابو و میگوید کہ روزے بر اسیپ سوار شدہ خط حضرت ایشاں
 کہ نزد بندہ بودی خواندم چوں ایں الف ظمی خواندم کہ فقیر را ہمراہ ہر
 وقت دعا گو تصور فرمایند۔ خلیجان بر دل رسیدہ کہ اولیاء اللہ چگونه ہمراہ میباشند
 درال وقت از اسیپ افتادہ زیرا سپ آدم کچا آتش بر زانو دوم پارسکم
 سوم بر دین چہارم بر پیشانی و میدیدم کہ حضرت ایشاں اسیپ را بقدر
 یک فٹ از من برداشتہ اند و بندہ را پیش اذیتے نہ رسید۔

کرامت: چوں حضرت ایشاں براڑہ ششم دوم بار تشریف بردند۔ مخدوم
 زاوہ ذاب سید ہر شاہ صاحب تمندار لب از فراتمن ناز ظہر بر خاستہ

عرض نمود که دعا فرمائید که بارش نشود۔ فرمودند کہ بارش خواهد شد چنانکہ
بعد لحظه بارش شدید شد۔

باز شاہ صاحب مذکور بوقت عصر کہ باران خستہ شدہ بود و در آن وقت کہ
اگرچہ باران عمدہ باریدہ شد لیکن ماہ بچہ نال سیراب نیستیم۔ فرمودند کہ
باز خواهد شد بعد ازالہ چندان باران باریدہ کہ شاہ صاحب مذکور عرض
نمود کہ ای جنس باران در عمر خود در رازہ ندیدم۔

کرامت۔ از مولوی محمد چراغ صاحب کہ دو کس در ریاسندھ برشنا

پس در شناوری کی کہ در آن کہ الف تافاشنا یک کس بزین درخت
تصادف نمودہ ترقیدہ شد تبکلیف تمام برشنا ہمراہی امان گیر گشتہ
لیکن بیرون آمدن مشکل دانستہ استوار و بحضرت ایشان نمودند پس

ہماں وقت حضرت ایشان بقوت تمام بہر دو دست ہمیش داوند کہ ہر دو

ہماں وقت بر کنارہ رسیدند چون آل دو کس ان حاضر گشتہ ماجرا

عرض نمودند ایشان متوجہ شدہ فرمودند کہ فقیر ازین جا برگزینید۔

کرامت۔ روزے سید چراغ شاہ نائب تحصیلدار لہور از سرش وعدہ

داود کہ شمارا عہدہ نائب تحصیلداری خواہم داد من ابدا رنگا گشتہ پیرا کہ

تلق خاصہ عمر زاندا الیعاو شد۔ پس سیر مذکور ہماں وقت با سب سوار

شدہ حاضر گردید بسیار مضطرب بود۔ احوالش پرسیدند عرض نمود کہ

افسوسم ناراضی گشته عہدہ مذکورہ موعودہ میں نہ رہا۔ فرمودند کہ بزراچ گفتہ
است برو کہ ترا ہمدہ مذکورہ معین است چنانچہ بوقت واپسی افسوس گفتہ کہ
ترا بزراچ گفتہ بوم تر انائب تحصیلدار کردم

کرامت :- حاجی غلام حسن سکندر ان نفع ملتان بعد سفارش قاضی علی محمد
صاحب قریشی کہ از خلف سے حضرت ایشان است حاضر شد۔ مع دخترش
کہ مرض اختناق الرعم مبتلا بود کہ سالہا علاج حکما بر یونان وانگلستانہ نمودہ
بجائی صحت مرض زیادہ می شد تا ہفتہ با بیہوشی ماند دعا طلب نمودہ
فرمودند کہ بعدہ دورہ مرض نخواہد چنانچہ الحال بصحت تامہ شرف زیادہ
مشرف می شود۔

کرامت :- حضرت ایشان در ڈیرہ غازی خان از مردمان آنصوب
مدعو شدہ تشریف شریف ارزانی فرمودہ و عنطی فرمودند ناگاہ ابرو باد سخت
نمودار شدہ ہمہ مردمان از خوف باد و باران برخاستند حضرت ایشان
مردمان را خطاب فرمودہ کہ ای باد و باران از جانب میں و ای شہر ڈیرہ
خواہد گذشت و شماراوش میانہ کہ برائے حاضرین نصب بود نقصان نخواہد
رسا نید و ہمچنان شدہ۔

کرامت :- شخصی میگفت بر خلوات بندہ دشمنان دعوی کہ متعلق بجاد
در کپری کردند حضرت ایشان عرض کردم فرمودند کہ فیصلہ موافق شما خواہد

شد دشمنان دلیل خوانند شد چون بسیار فیصلہ قریب تر شد انتظار آمد
 شد بوقت شب در تفکرات بودم کہ ناگاہ خواب برد دیدم کہ حضرت ایشاں
 در دست مثل موم در فیصلہ داشتندی فرمودند کہ بخوان کہ فیصلہ موافق شما
 است یا نہ۔ خاطر جمہدار۔ علی الصباح فیصلہ موافق غرض بندہ شد خوشنود
 شدم و دشمنانم زبون و خوار گشت۔

کرامت :- راقل ولی محمد حوالدار از پوسٹ و ہوا وزیدہ شد ہر چند تلاش
 کردہ شد یافتہ نہ شد مجبوراً برای استدعا از حضرت ایشاں تیار شد
 حبیب اللہ صوبیدار مانع شد کہ بندوق گمشدہ اولیاء از کجا ظاہر خواہد کرد
 آخر الامر بحالقاہ شریف حاضر شدہ استدعا کرد بسیار گریہ و زاری کرد
 حضرت ایشاں فرمودہ تا مال مسروقہ بندوق مذکورہ یافتہ نخواہد شد کپتان نخواہد
 رسید چون کپتان بروز پنجم رسید نگاہی را فلہبای نمود

نگہ جوہندی والدہ رنشان والدہ ساکن گڑیہ وقت قریب برنگنگ
 غسل میگردشانہ اش در آب انستاد بانہ کشیش و آب دست برد
 در دستش راقل آمد آن راقل کپتان را داد و کپتان مذکور ولی محمد مذکور الصد
 را مبارک باد گفت کہ بندوق شما یافتہ شد

کرامت :- چون حضرت ایشاں در کونستانتینولہ شریف در مجلس
 عامہ شیخ عبدالرحمن سکنہ نور پور روانہ گفت ہنگامہ فرزندم کہ در خانقاہ شریف

است مراد ہندو گرنہ خفیۃً از حضور خواہم بود۔ حضرت ایشاں تبسم فرمودہ فرمودند کہ خانہ فقیرنخواہی یافت و ہر دہاں نیز متوجہ شدہ فرمودند کہ خانہ فقیرنخواہی یافت پس شیخ مذکور واپس بجائے رسیدہ صداع شدید مبتلا شد ہر چند علاج کرد فائدہ نشد۔ بعد ۳ روز حالت چنان بود کہ بوقت نشستن میبید و بوقت برخاستن ناپہنای شد۔ بعد از پنج روز بالکلہ ناپہنای شد۔

کرامت: مولوی شیر محمد صاحب شجاع آبادی میگفت کہ مسمی احمد بخش کہ از اقربا ہندہ است بعلت نامردی بیمار بود و کار خیر نیز کردہ بود علاج بسیار کردیچ فائدہ نہ شد بسیاتنگ آدہ یک شرب در خواب دید کہ درویش سفید ریش در پشتش پائے راست می زد و گفت ای شخص را خیر است و ای خواب نزد مولوی شیر محمد بیان کرد و علیہ درویش نیز بیان کرد مولوی صاحب فرمودند کہ ای علیہ حضرت غریب نواز است چنانچہ احمد بخش مذکور بہمراہی مولوی صاحب در خانقاہ شریف رسیدہ در خدمت حضرت ایشاں استدعا نمودند کہ ای از اطباء یا یوساں علاج است و بازان خود قدرت جماع ندارد بعد ۳ ساعت حضرت ایشاں فرمودند کہ ای شخص را بالکلہ خیر است و یک بوتل شربت دینار نبوت شانہ چون در خانہ خود رسید شفایافت و حاجت شربت نوشیدن نہ شد۔

کرامت :- مولوی بشیر احمد صاحب سکنہ دیہواری فرمودند کہ بابو محمد حسین صاحب و شیخ محمد یوسف صاحبان ساکنان پسرور ضلع سیالکوٹ از ملازمت خود معزول گشتہ ہر چند کوشش ملازمت منوودہ اندیچ وجہ معاش بیسز شد بدین سبب تنگ شدہ بودند لیکن سوره بندہ حاضر خدمت حضرت ایشاں شدہ بعد بیعت شدن عرض وجہ معاش کردند حضرت ایشاں دعا فرمودند بوقت واپسی در پسرور بلازرت متعین شدند و وجہ معاش باطمینان شد
کرامت :- قاضی علی محمد صاحب قریشی سکنہ قادر پور ران ضلع ملتان چوں حضرت غریب نواز بدعوت ضلع شاہ پور اشرفی بروند بروز جمعہ بعد سماع و غلط حضرت ایشاں در حسم غمغیر جوان نوسن رسیدہ استغاثہ منوودہ کہ سائیکل مسکین ازیں جای بچکس وزویدہ برو دعا فرمایند حضرت ایشاں دعا فرمودند بعدہ آن شخص باصرار عرض نمود کہ سائیکل وزویدہ خود حضور جستجو فرمایند حضرت ایشاں می فرمودند یافتہ خواهد شد۔ فی الجملہ حضرت ایشاں فرمودند بر شاعر غام برو کہ یافتہ خواهد شد شخص مذکور اندک مسافت بر شاعر غام رفت دید کہ شخصے ہماں سائیکل می آرد از پرسیدنش معلوم شد کہ وزو سائیکل را می برد و شخصے مذکور آواز داد کہ وزو سائیکل را با کردہ گریخت و آن نوجوان سائیکل آوردہ حاضر خدمت شدہ شکر یہ بجا آورد۔

کرامت :- از قاضی صاحب مذکور السند او نے زتے جوہ باقیم خورد

سالہ حاضر خدمت شدہ آن زن عرض نمود کہ شوہرم وفات یافت این یتیم و
یک راس جنت زر گاوان ترکہ بگذاشت و راس جنت زر گاوان را و زود
برو بسیار نماید و عرض نمود کہ دعا فرمائید کہ این مسکینہ را ہماں زر گاوان
یافتہ شوند حضرت ایشان فرمودند سر آدم کہ برائے لطف زر گاوان رو و این
آیت (وَ اذْکُرْ بَکَّتْ اِذَا نَسِیْتَ) درو ساختہ رو و بشرق رو و چنانچہ جستجو
کنندہ مطابق فرمان حضرت ایشان باوردند کورہ بعد دو یوم ہماں زر گاوان
رایافت۔

کرامت :- مولوی محمد رمضان صاحب منیکہ والد فرمودہ روزے حضرت

غریب نواز مدظلہم شہر منیکہ تشریف افروزی فرمودہ مردمان سنیان عرض
خدمت نموده کہ تھانیدار کہ دریں جا مستعلق است مذہب شیعہ دارد نہایت
متعصب و بد مزاج است و شکوہ ما نمودند حضرت ایشان سہ بار زبان
فرمودند۔ گیا، گیا، گیا و بدست نیز اشارہ فرمودند سوم روز بجایش دیگر
تھانیدار رسیدی الحمد للہ

کرامت :- مولوی عبداللہ صاحب می فرمودند کہ مسکین بہ ہمراہی حضرت

قبلہ روحی فداہ بہ نغرا اولپنڈی پور بوقت کشاکش فساد مسلم و ہند بوقت پسی
نزد حضرت غریب نواز مدظلہ ٹکٹ بود و نزد حقیر ٹکٹ تادوسہ اسٹیشن بود
چوں بدو خیل رسیدیم در دم خیال رسید کہ شاید ٹکٹ پرس رسیدہ فصیح

خواہد کرد چنانچہ ہمیں خیال برخواستیم و ٹکٹ پرس نیز رسیدہ حضرت
ایشال بہ بندہ فرمودند کہ بیشیں تعمیل فرمایان والا ششم و ہٹی
مذکور از حضرت غریب از زمین و شمالم کہ مردمان بودند پرسید و از مسکن پریش
نمود و الحمد للہ

کرامت :- از حافظ علام محمد صاحب حکیم خجندہ شبہ والہ کہ روزے
فرزندم گوشت خوردہ یک مہندہ گلو گرفت ہر چند علاج کردہ کارگشتہ
زوجہ ام گریاں شدہ استغاثہ از حضرت ایشال نمودہ کہ در دنیا بفرمایم اس
درال وقت مہندہ فرورفت .

کرامت :- مولانا مولوی شیخ کلیم اللہ صاحب میفرمودند کہ احقر بعد الیہ
واولاد برب ربع تنگ نمودہ بود ہر چند علاج کردیم آرام نیاہتم حاضر وقت
شدہ عرض نمودم فرمودند کہ خاک ترسنگ غیر بخورنے الفور بخورم آرام شد
اہل خانہ و اولاد را نیز خورائیدہ آرام شد

کرامت :- روزے مولوی شہ محمد صاحب شجاع آبادی عرض نمودہ
کہ برگردم مرہن خمت از بر سرست تسمہ حرم نہاد تاکہ دم کردہ دہشتہ چنانچہ
معمولات حضرات کرام رہناست فرمودند مولوی صاحب امدہ نہ سازد و
شریف خواندہ بردست تہیہ برگردن بال آرام خواہد شد چنانچہ در اندک
وقت مواد خنازیر بصوت ابلان گشتہ تہیہ خود بخورم آرام می شد۔

کرامت: مولوی عبدالصاحب سکنہ عنایت شاہ بیمار شد کہ تمام بدن سردی شد و نفس و عرق نیز مانند برف سرد بودند از نام بیماری و علاج حکما جواب دادند حضرت ایشاں استغاثہ نموده اولاً بخوردن گوشت اشارت فرمودند چنانچہ از خوردن گوشت آس آرام شد لیکن مولوی صاحب بعد چند ایام عرض نمود کہ غذا گوشت مہیا کردن و ائماً مقدور نیست فرمودند کہ بعد غذا یک کف دست بادیان بخور چنانچہ از خوردنش آرام شد لیکن چند ایام کرد مداومت نہ نمود مرض قدرے ماند

کرامت: خیر محمد محرز سکنہ بنگلانی می فرمودند چوں فردی در تحصیل دو کی ضلع لورالائی نزد حاجی عبدالرحمن خان تحصیلدار بلازمت مثل خوانی بودم سہ کس از قوم ملی زنی سکنہ لونی را حکم گرفتاری بوارنٹ شدہ بود و کس را بوجہ معاملہ قتل در عدم موجودگی آں مفوران از شاہی جرگہ سیوی حکم قید چارہ سال صادر شدہ بود پس بہاں مفوران بوسطت شیر محمد ٹواری لاگھی گرفتار شدہ در اں عدالت ر بوجہ عدم موجودگی تحصیلدار صاحب مذکور اسپر دہندہ شدند چونکہ احقر در کار و بار دفتر مشغول بود بہاں قیدیان فرصت را غنیمت شمرده فراری شدند۔ لہذا از انجا رخصت دو ماہ گرفتہ در خانہ رسیدم پس از حاجی عبدالرحمن خان مذکور یک خطاطی رسیدہ کہ حصہ ضلع و دو کی بوجہ فرار شدن و قیدیان مذکورہ خاک روح حاجی صاحب

مذکور را زیر بار مقصد آورده که ایشان دیده دانستند قیدیان گرفتار
 شده را ملاک و ندو بریں مقدمه دو گواہ منشی فیض محمد و فعدار لبوی دو کی ثبت
 کنایندہ در ال ایام احقر در خدمت حضرت ایشان رسیدہ ہماں خط گوش
 گزار نمودم بجاواب ارشاد فرمودند بیچ خون و خطریت بعد از انقضائی
 ایام رخصت واپس بدفتر مذکور شدم۔ بعد دریافت معلوم شد کہ مثل مکمل
 شدہ نزد پولیسکل ایجنٹ صاحب پیش شدہ را اگرچہ تحصیلدار صاحب
 در وقت رسیدن قیدیان در دفتر موجود نہ بودند و بوجہ عداوت قیدی
 ایشان نیز شامل کردہ و شہادت دروغ گذرایندہ شدند (لیکن حسب
 مذکور فیصلہ نمودند کہ بذمہ منشی خیر محمد و تحصیلدار صاحب بیچ قصونیت لہذا
 این ہر دو قابل گرفت نیستند۔ الحمد للہ کہ مارا بدعائے حضرت ایشان
 نجات ازین مصائب شد۔

کرامت :- حاجی بھولا ساکن ملتان کہ از عزیز خدام حضرت ما است
 حاضر شدہ عرض خدمت نمود کہ خطبہ حافظ گل محمد کہ از رشتہ دارانش بود کردہ
 شد لیکن بوجہ تنازعہ برادری خطبہ بد بگرجا کردہ حضرت ایشان دعا فرمودہ
 واپس کردند و ہم بار حاجی صاحب مذکور مع زوجہ خود حاضر خدمت شدہ
 عرض نمودند کہ میعادش وی فریق ثانی نیز مقرر شدہ است و الحاج و عاجز
 کردند حضرت ایشان بخوش فرمودند بروید تاریخ شادی و منکوحہ نیز

برائے حافظ است بروید و تنگ نہ کیئید چنانچہ بلقان واپس آئے در میان
فریق دوم و اول زن تنازعہ سخت پیدا شد آخر الامر حافظ را بیعادند کور
خود بخود آید نکاح کرده دادند

کرامت: حافظ سید عبداللہ شاہ سکنہ کالانی فرمود یک بار در
ماہ ساون بسیار خرا خشک برائے حضرت ایشاں جمع نموده برشنا
سوار شدہ در دریا سندنہ شناوری میگردم چون در میان دریا آیدہ
ام شناری قیدہ شد مگر خرمادار بانہ کردہ ام تصور حضرت ایشاں کردہ مستاد
طلب نمودم و از شناوری تنگ آیدہ یوم پاب زمین افتادند ہمہ دریا
ببرکت حضرت ایشاں طے کردم حاجت شناوری مانند چوں نزد
حضرت غریب نواز حاضر شد م فرمودند کہ شاہ صاحب این چنین نہ باید
کرد۔

کرامت: سید سخن شاہ صاحب می فرمودند در ۳۴۹ھ در ماہ ساون
بہمراہی المدینہ منورہ بان از حضرت ایشاں رخصت شدہ چند ایام در
وطن اجدادی خود اقامت نمودہ بسوئے راڑہ شمر روانہ شدیم درود لونی
جاری بزور و شور بود ہر چند کوشش عبور نمودیم عاجز شدہ شب
باشی در آنجا کردیم دیگر روز تا ظہر انتظار نمودیم از تلاطم قدرے کم نشد و
پس بہرین روز رسید و سخت گرسنہ بودیم بعد نماز ظہر المدینہ منورہ مذکور

تنگدل شدہ ندا کہ اسے ہادی حضرت خواجہ غلام حسن صاحب ازیں آب
 تلامی نجات فرمائیں بعد از نماز سویم دیدیم کہ از جانب مغرب یک مرغ سفید مانند
 کلنگ ظاہر ہوا موج آب می رفت بر جانب شمالی بود بندہ رسید بحسن بندوق
 برداشتم بجانب مرغ رفتہ کہ سکار کنم و چونکہ قریب ترمی شدم وہاں مرغ
 بجانب جنوب میرفت واللہ بخش بر پے بندہ می آمد و خیالم بود کہ نزدیک رفتہ
 نماز بندوق خواہم کہ و تا کہ خطانہ شود و پیمانہ ماہ بجانب جنوب در آب می رفتیم و
 مرغ مذکورہ بجانب جنوب می شد حتی کہ مرغ از آب بیرون شد و میان نیز
 از آب بیرون آیدیم آن مرغ پریدہ قسداً پدیدار بودہ بعد اگشتہ
 الحمد للہ کہ از آب برکت حضرت ایشان از تلامی امواج لونی بخیریت عبور
 نمودیم۔

کرامت: حافظ محمد جاوید بلوچ میگوینت کہ از راڑہ ششم بسوئے وطن خود کہ
 قریب بستی بزدار تحصیل سنگھ موضع ڈیرہ غازیخان است آمدہ دشمنان برائے
 قتل بندہ بوقت شب آمدہ بوجہ عدم تلفر یک زرگاؤ از خانہ ام وزویدہ رفتند
 بصبح بعد فراغ از نماز و وظائف روانہ شدم معلوم شد کہ زرگاؤ نزو فلاں کس موجود
 است در آنجا رفتہ زرگاؤ مذکور گرفتہ ام و تاوان خریدن زرگاؤ و زراعت جوار
 خود طلب کردند و بر سر مرغ زرگاؤ واپس می آیدیم و کس از دشمنان ہمراہ من بودند
 دست کسان در زراعت پنهان بودند و مراگان از دشمنان بسیار بود و از

چهار سمت نظر میکردم و سرخ زرگا و از میان جوار میگذاشت ناگاہ دشمنان از میان
 زراعت مذکورہ برآمدند بندوق نزوم بود یک فائر کردم آتش ندا و بکذاستہ فائر
 کردم کارگرت ندانند آخر بندوق بر سر شخص مذکور نزوم آن شخص با من محاربت شروع
 کرد و گلوگیر شدم استمداد از حضرت غریب نواز مرحوم کردم ہمہ کور چشم گشتہ تلوار
 با نیام مرا بسیار زدند چون برخاستم ہمہ کسان گرختند و جانم سلامت شد
 مکاشفہ و کرامت: مولوی محمد ابراہیم واسوستانہ والہ می فرمودند
 وقتیکہ حضرت قبلہ عالم مقدمہ قتل نور پور ٹوانہ والہ در جیل جھنگ نظر بند بودند
 در ال وقت حافظ صاحب سناوان والہ حاضر خدمت شدہ قدسوسی حال
 نمود حضرت قبلہ باو من طبع شدہ ارشاد فرمودند کہ حافظ الدین بارک و
 تعالیٰ تر از فرزند عزیزید ما متعجب شدیم بعد پرسش حال معلوم شد کہ حافظ
 صاحب مذکور اولاد نداشته بود و منہوم بود پس اورا اللہ تعالیٰ فرزند عطا
 فرمود۔

کرامت از شخص ایضا و قتی کہ حضرت قبلہ بدعوات واسوستانہ بار اول
 تشریف فرمودہ بودند مولوی محمد فضیل صاحب چیدہ و عبد الرحیم خاں فغان
 بندہ را بسیار منت ماجر کردند کہ بر محمد مبارک کہ فرزند مولوی محمد فضیل بود کہ
 حضرت قبلہ اورا التوجہ فرمایند کہ صاحب و نیک کردار شود بخدمت حضرت قبلہ عرض
 نمودم و منت ماجر خاں عرض کردم و خود او خاں نیز عرض کردند حضرت

قبلہ فرمودند کہ راجپس، انشاء اللہ تعالیٰ با ما تا گذر زمون بیاید چنانچہ چند
معززین میاں نور محمد و محمد افضل وغیرہ وغیرہ آنحضرت تا گذر ہمراہ بودند چوں بسا حل
دربار رسیدیم حضرت قبلہ بندہ حقیر اطلبیدہ و محمد مبارک مذکورہ را خواندہ دست
اورا گرفتہ فرمودند بساے صاحبزادہ مصلی آباء و اجداد خود آباد کن و در مسجد
نشیں بجزو این سخن محمد مبارک موصوف چوں از آنجہ واپس آمدہ در مسجد
بنشست و نان و آب در مسجد خورد و عجیب حالات روئے می داد و ماشاء اللہ
کرامت:۔ از مولوی مرید احمد صاحب ساکن میل شریف کجوز برائے زیارت

پر نصارت حضرت قبلہ قلبی و روحی فداہ از غریب خانہ روانہ شدم چوں بر
اسٹیشن شاہ عالم رسیدم در آنجا شخصے نشستہ بود مرا گفت کجا روی گفتنم
بطرف کرد گفت شاید در خدمت حضرت صاحب میروی گفتنم بلے
بعد ازاں گفت بخدمت حضرت صاحب سلام من بر سال و بگو کہ راہی
کلان ڈیرہ اسماعیل خان والہ تسلیمات و نیاز عرض سپرد و میگفت کہ من میر
حضرت نیامن ہستم کہ یکبار حضرت نیامن بر چاہ ترین والہ کہ متصل ڈیرہ
اسماعیل خان است تشریف شریف اور وند مرا خبر شد این بندہ نیز بخدمت
شریف حاضر شد در آنجا از وہام خلق کثیر بود میریدی شدند تا کہ سبب
کثرت مردمان قوط را شدہ داخل طریقت می شدند بال بندہ نیز داخل
قطر شد چوں نوبت مرید شدن بمن رسید ہر دو دست برائے

بیعت دراز کردم حضرت فیاض نیز دست مبارک خویش را بیرون کردند و در آن
 وقت دست مائے خود را بخود کشیدم فرمودند چرا دستهای خود باز پس کشیدی
 گفتم امر سے بہت کہ دو امر شکر و قبیح در من ہستند یکے آنکہ عادت شراب
 نوشی دارم بسیار بار توبہ کردم و لیکن توبہ را شکستم ازین امر منع میکنند و بجز توبہ
 فاشہ تعلق ناجائز دارم بارہا از آل شہماں شوم و لیکن باز ماندن مرا مشکل است
 اگر آنحضرت مرا منع کنند باز نیامم مرا لقمائے خواہد رسید حضرت فیاض نے
 خاموش شدہ فرمودند ترا منع نہ کنم و لیکن رو برو سے من این ہر دو چیز نہ کنی گفتم
 چگونہ رو برو سے حضرت ترکیب شوم پس بندہ را داخل طریقت کردند بعد چند ایام آل
 زن فاشہ مرا ملاقی شد گفتنش شبانگہ سیانی بعد بنفقتن آن زن بیاد بر چہار پائی
 جاہر سفید گسترانیدم آل زن بر آل چار پائی غلطید و من جاہرا از تن خویش جدا میکردم
 بجانب کتف دیدم کہ حضرت قبلہ حاضر ہستند شرمندہ شدم آن زن را گفتم بر خیز و
 برو گفت چرا گفتم امریت پس آل زن برفت بعد از آل گاہی ہاں زن غریبت
 نہ کردم و برائے امر و دم برو کان خمیر فروش فرتم و گفتم مرا شراب برائے مطلقاً بہت
 قیمت سالم بول چیت و نیم بول چیت وریں امر بوم دیدم کہ حضرت قبلہ حاضر
 ہستند از آل روز تائب شدم بعدہ خواہش خمر بر گز نہ شد
 کرامت بہ انڈا شخص احمد ہنگر ساکن بستی روشن بیان کرد کہ یکبارہ این
 بندہ برائے زیارت شریف نزد حضرت فیاض فرستم آنحضرت بطرف دریا خال

تیار ہووند بعضے مریدان را فرمودند شما تا بوقت واپسی من سکونت کنید بعضے را فرمودند شمار و آن شوید من از پس شمار و آن خواہم شد بر اسٹیشن کر و جمع خواہم شد و بندہ را فرمودند تو ہمراہ من بیای۔ پس حضرت فیاض و این بندہ ہر دو پیادہ روانہ شدیم چوں برنا کہ آبی بود و رسیدیم چونکہ موسم سرما بود حضرت موزہ پوشیدہ ہووند ارادہ کردم کہ از پائے مبارک ایشال ہر دو موزہ بکشم و نعلین نیز از پائے دور کردہ بروم کہ چوں ازاں نالہ آبی کہ بقدر زانو آیش بود بگذرند واپس در پائے مبارک ایشال نعلین و موزہ بدیم کہ خواہند پوشید فرمودند بخوش از پیش من برو پس داخل شدہ فی آئینہ آب از تحت نعلین رسیدہ قدرے تر مسکرو اندرون نعلین داخل نیشد حضرت بغیر تکلیف ازاں گذر کردند و فرمودند کہ من از بالائی آب بمع نعلین در گذر شتم فقیری نیست کہ عنکبوتہا بالائے آب میروند بعد ازاں بہتائی عشقیہ شریخ کردند و از چشمہائے اشک میرنمختند تا کہ بشہر کہ در رسیدیم کرامت بہ ملک احمد سواگ کہ خویش حضرت با است و ساکن ڈگر سواگ است چوں با حضرت ایشال مقدمہ بعد احداث چاہ ڈگر مذکور بدیں عنوان نمود کہ فقیر را بارادہ قتل گرفتار کردہ بود و مردمان مرارہ ایندند و رگیہ بر در کپری نشستہ بود چوں ہر کارا آواز داد کہ ملک احمد حاضر۔ ملک احمد اندرون کپری رفت و اں ہر کارا اورا ندید اں ہر کارا سہ باز آواز دادہ ملک احمد جواب نہاد و منصف از ہر کارا پرسید کہ ملک احمد آید گفت حاضر نیست حالانکہ اندرین گفتہ ملک احمد را سنا

۲ واصل در آب شدیم چون بسوئے حضرت دیدم کہ بوج نعلین اندرون آب

موجود بود چیزے نشیندہ بعدہ مردمان ملامت کر دن گرفتند کہ چرا جواب ندادی
گفت نشینیم و بسیار ایشیاں شد

کرامت :- از محمد خان بھار میں ساکن جموں گملہ ضلع ڈیرہ اسماعیل خان
چوں حضرت ایشاں را مردمان شہر بلند دعوت کردند منظور فرمودہ تشریف فرمودند
وین نیز ہمراہ بوم چوں بر شہر نوال چند نوال رسیدند شخصی اسماعیل نام عرض نمود کہ
وہیچ ایک شخص سید آمد و گفت کہ اسال باران نخواہد بارید حضرت ایشاں فرمودند
کہ بہ ہمراہ فقیر برود و شہر بلند و غلط خواہم کرد و خداوند عزوجل باران از کرم خود عنایت
خواہد فرمود چوں در آنجا رسیدیم علی الصباح بعد نماز حضرت ایشاں و غلط فرمودند
دریں اثنا بارش شدید شد حضرت ایشاں باواز بلند بایں مذکور مخاطب شدہ فرمودند
بکرم و فضل خود خداوند عزوجل بارش عطا فرمود و تومی گفتی کہ بارش نخواہد شد
اسماعیل مذکور عرض نمود کہ ایں بارش و باران بہ برکت حضور است

کرامت :- از محمد خان مذکور چوں حضرت ایشاں بعد از دعوت شہر طانہ واپس

از شہر تاشریف آوردند و غریب ہمراہ بود این العم من کہ نامش سوہنہاں خاں بود
جواں عمر تخمیناً بیست سالہ بود از زیارت فیض بشارت مشرف شدہ بحضرت
ایشاں عرض نمود کہ ایں شخص نماز نمی خواند فرمودند کہ پیش اسپ فقیر تا بگھر رود
تا عمر نماز قضا نخواہد شد۔ چنانچہ سوہنہاں خاں بہر کالی حضرت ایشاں تا
بگھر رفت بعدہ واپس بجانہ رسیدہ تا حال نماز قضا نہ کردہ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ

کرامت :- از محمد خاں تذکور کہ یکبار حضرت ایشاں را دعوت کردہ بودم منظر طور فرمودہ در انجا تشریف آوری فرمودند والدیم صاحب حاضر خدمت شد حضرت ایشاں فرمودند کہ بیعت شما بکدام بزرگ است بچو ابش رب نوازہ خان نمبر دار عرض نمود کہ اعتقاد ایں بڑیچ دوروش نیاید بسوی زئی تشریف برودیم و تونہ تشریف رفت مگر بیعت نہیں حضرت ایشاں ارشاد فرمودند دیدن ملک در زمانہ گذشتہ یک شخص سید دوروش کمال بود اکثر خوانندگاری مرومان میکرد پیر جا کہ شنبدی کہ دختر یا ہمیشہ کسے موجود است در آنجا رفتہ یک منج چوبی در زمین میگوشت وی نشست وی گفت اگر فلان کس را بخوانندگاری ایں دختر یا ہمیشہ ندی کھچی شاہ نوازہ رفت حضرت ایشاں عسائی خود را بر زمین زد و فرمود کہ ایں کلا بھی شاہ است تا قادر بخش یعنی محمد خان مذکور را مرید نخواہم کرد و نخواہم رفت و قادر بخش را فرمودند کہ عزم بالجزم کن و فقیر دستبان است و تو بلوچ در میان فقیر و تو گشتی است کہ کدام زبرد است چنانچہ بعد از نماز تہجد والدیم صاحب حاضر شدہ قدسوسعی نمودہ باب یار الحاح و زاری عرض بیعت نمود چنانچہ از شرف بیعت مشرف شد و الحمد لله والمنة

کرامت :- از مولوی شیخ کلیم اللہ صاحب کن چونی شمالی نزد کوٹاہ جام تحصیل ہوا چوں حضرت ایشاں ننگہ دریا خان بنا کر گمانیدند سکین در ال وقت نو مسلم بود بانام دوروش خاص سہمی بہ محمد حسین لانگری کہ کار و بار نگر میکردیم ارفاقا شخصے سہمی بسوا در حجام در خانقاہ مذکورہ رہی عرض نمود کہ من بدعا تھی و سارق نامی ام

واشتہاری نیز شدہ ام اسبعیت فرمایند حضرت ایشاں در ان وقت بیعت نموده
 ذکر نیز ارشاد فرمودند کہ ذکر بجن خداوند عزوجل رحم خواهد فرمود استخصص مذکور کار و بار جنگ
 مذکور میگردونیک شد یکروز در انجا پیار آدم بوقت تمام نان لنگر شریف
 تناول میگردوند لاین روشن بود و روشنی ماه نیز بدرجہ کمال بودہ یک جمعی از پولیس و
 دو سپاہی نزد حضرت ایشاں رسیدہ قدم بوسی کردہ عرض کردند کہ بایان ملازم سرکاریم
 از عوام الناس شنیدہ کہ سردار و حجام در لنگر شریف موجود است حاضر فرمایند ضرور
 حاضر فرمایند حضرت ایشاں بجواب ارشاد فرمودند کہ روشنی بدرجہ کمال است مردمان
 برائے نان خوردن جمع نشسته اند سردار و را شناس کرده برید و آن بر سر ملازمان
 بارہ سردار و اگر گفتار کرده بودند خوب می شناختند چون بطائفہ رسیدند
 کہ سردار و مذکور در ان طائفہ نان می خورد از باز و سردار در این صحیح جا دیدہ شد
 مذکورہ بجواب گفت بر گزینہ ان غلام حضرت غریب نواز مدظلہ را السلام علیکم گفت
 واپس شدند و گفتند کہ این خبر غلط بود کہ سردار و در لنگر شریف فقیر موجود است۔
کدامت :- از محمد خان بھانر میں۔ محمد خان می گفت کہ شادی بندہ در قوم
 و راج شد بدستور رسم و رواج مبلغ ۳۰۰۰ روپیہ عرض گرفتند چون قدم بوسی
 حضرت غریب نواز مدظلہ شدیم از من پرسیدند کہ نکاح کردی عرض نمودم بلے
 فرمودند مفت یا با مبلغ عرض نمودم کہ عوض ۳۰۰ روپیہ۔ تدرے خاموش شد
 ارشاد فرمودند کہ مبلغ شما نخواهند خورد و ہرچہ شود مبلغ شمار مانہ کنیم واپس

سردار و اگر گفتار کرده بودند خوب می شناختند چون بطائفہ رسیدند

خواهند دادند واپس بخسانه خود رفتہ بعد دو سال اتر با شکوہ اسم برخانہ پیدا
 رسیدہ ہمہ مبارغ مذکور واپس دادند و درخانہ خود مرا بردند و الحمد للہ

کرامت :- از میان محمدین لانگری کہ از مخلص وقت بیم خداست آنحضرت
 است می گفت چوں در تقدیر خون نور پور توانہ والہ پیشی اول را در خوشاب
 حکم شد حضرت غریب نواز مدظلہ پیش تھانیدار آمد سپاہی گفت کہ فقیر صاحب بر
 کرسی بنشینید و حضرت ایشان بر کرسی نشستند پس تھانیدار خشتی بگشود
 گفت نے نے چونکہ ایں فقیر صاحب ملزم است و ملزم را حکم بر کرسی نشستن نیست
 چوں حضرت غریب نواز مدظلہم بموجب حکم او از کرسی زیر شد و بر زمین نشستند
 بجنس دور شدن زمین و کام تھانہ را سخت زانہ آمد تھانیدار را خواہن با دست
 شدہ گفت کہ فقیر صاحب بر کرسی بنشینید۔

کرامت :- حاقظ نور محمدی ساکن میانی میگفت کہ زوجہ اسم بہ تپ تھانہ
 شدہ در درجہ دوم رسیدہ بخدمت حضرت ایشان عرض نمودم کہ کھنسا اتفاق
 دارند کہ تپ وق بہ درجہ دوم رسیدہ پس ارشاد فرمودند کہ در شیر آب نہری
 انداختہ ہر روز بلا ناغہ بنوشان و بر آب و دہ لیس دم کہ نہ نوشیدہ باش
 تقبیل کم کہ دم در چند ایام نام داشت این بیار کہ انانہ۔

کرامت :- والدہ محمد زمان ذات پیکار بہ تپ بیمم در ذرہ از دست بیار
 علییل بود ہر چند علاج یونانی و ڈاکٹری نمودند نماندہ بیافست ناچارہ شدہ

بحضرت غریب نواز حاضر شدہ عرض عاشقش کہ در روز سوم حضرت غریب نواز
 بعد عالم خانگی از گره سواگ شریف کوچ کردہ بسبب خانقاہ سراجیہ حسن آباد
 روانگی فرمودند در راه یک نالہ بنام بودو معروف بود رسیدند ارشاد فرمودند کہ
 اے مائی ازیں نالہ سہ جرعمہ آب بخور کہ تپ در نالہ رواں شود قبضہ باز تا جنین
 جیاش تپ عود نہ نمود۔

کرامت :- بہ تحریر سید محسن شاہ صاحب شخصے موقوف ہندو بود بسبب بسیار
 قرضہ رازدائے آل عاجز بود مجبور شدہ آل ہندو را بہ بیہانہ در سحر برودہ قتل کرد
 و کاغذات تمسکات قرضہ نذر آتش کرد و بیچ کس را ازیں واقعہ خبر نہ بود بغیر سیفیل
 بن کوڑا خان سکنا چاہ میر ہویالہ علاقہ ڈگر کوٹلی شاید کہ دیدہ باشد پس در شام
 ہندو مذکور سیفیل مذکور را مبالغہ رشتوت دادہ گواہ کردہ مقدمہ دآرشد سیفیل مذکور
 ہمہ بیانات وجہ قتل و نام قاتل وغیرہ واضح کرد مثل مکمل شد قاتل را معلوم شد کہ
 سیفیل مرید صادق حضرت ایشان است حاضر در خانقاہ شریف سراجیہ شدہ
 عرض منوودہ کہ مرید خود را کہ سیفیل است منع فرمائید کہ شہادت قتل وغیرہ نہ دہیں
 حضرت غریب نواز ند ظہیم سیفیل را طلب فرمودہ از ادائے شہادت منع فرمودند
 عرض منوودہ کہ قتل ازیں شہادت کہ درج مثل است چہ کنم ارشاد فرمودند کہ بدمہ فقیر
 است تو ذمہ وار نیستی باز چون سیفیل در کپڑی رسید نزد افسر سامع مقدمہ انکار
 شہادت کرد پس آل افسر گفت کہ بیان تو در مثل درج اند اکنونوں انکار میکنی

بزدان خواہی شد پس مثل مقدمہ طلب کرد چون کورٹ خواند و ال ایچ اثر از
بیانات شہادت نمود و کاغذات مثل سالم بودند تا چند ایام مثل بار بار خواندہ شد
ایچ اثر یافتہ نہ شد

کرامت بہ از خلیفہ مولوی شہ محمد صاحب کاندہ شجاع آباد کہ بوقت حج و خیال

من ہمیں بود کہ با کسے مرشد کمال بیعت گرم چوں در کعبہ شریف رسیدیم یاد آمد کہ
در کتب تفاسیر نوشتہ است کہ قبل از نوشیدن آب زمزم ہر دعا کہ کردہ شود

مستجاب میشود بنا بر ال داعی ان اللہ شدم بار خدا یا علم معرفت ذات پاک خود
باتو مثل کمال بدہ بعد از ان احکام حج بجا آوردم انتظار سفر دینہ منورہ بود بعد از

چند روز روانہ شدم و در مدینہ منورہ بعد از یازدہ روز رسیدیم در آنجا پاک خواب
دیدم در وقت آخر نصف شب سید قمر الدین شاہ صاحب مستوطن شجاع آباد

و حضرت ایشان آمدند بر سر رسید قمر الدین شاہ صاحب کلاہ بود و بر سر حضرت
غریب نواز دستار کلاہ بود قمر الدین شاہ گفت کہ دست این شخص را بگیر من

اعراض کردم پس قمر الدین شاہ صاحب بسیار بار تاکید میکرد و گفت دست این را
نہ در بگیر پس چوں از مدینہ منورہ باز آمدم سفر طری کہ وہ در غریب خانہ نمود رسیدیم

شنیدم کہ قمر الدین شاہ فوت شد بسیار افسوس کردم کہ با چه طور معلوم کنم کہ ان شخص
کہ در خواب جلیبہ سے دیدم کجا است و کد ام است شش ماہ بستجو کردم بعدہ

انفا تا میان ما مد طالب علم ساکن کوہستان آمد پیش آن حال تلیبہ خواب بیان

کرامت :- چونکہ عزیزی عبدالحق را حاضر خدمت کرده بودم فرمودند کہ
 وظائف را بلا ناغہ بسیار کند و سبق نفی اثبات ارشاد فرمودند چون عزیزی
 مذکور واپس در خانہ رفت چند ایام بلا ناغہ وظیفہ او امیکروی چند ایام در وظائف
 رکاسلی کرد چون از خواب بیدار شدی رکاسلی و سستی کرد و اوستے تہجد
 و وظائف پر دانہ کردی آخر الامر حضرت ایشان در خواب فرمودند کہ پراسستی
 می کنی و غصہ فرمودہ طمانچہ بر رخسارش زدند و اال وقت از خواب بیدار شد
 و آثار طمانچہ از سرخی رو و درد بسیار محسوس بود

باب چهارم در نقل مکتوبات شریف

موسس بنیان محبت و اخلاص مشفق مولوی غلام حسن صاحب اوصیاء المدعا
 الی افضل المراتب -

از فقیر حقیر لاشی محمد سراج الدین غنی عنہ پس از تبلیغ سلیمان دعوات ترقی مدح
 واضح می نماید۔ گذارش تاللات فقیر و جمیع متعلقین قرین سلامت و عافیت
 است صحت و تندرستی انصاحب مطلوب القلوب۔ مکتوب شریف و بارہ
 استفسارات احوال افغانان سلیمان خیل کہ مہربان فرمودہ بودند سید عزیز
 مزید دعا گوئی گردید تا حال مزدوران سلیمان باوجود تبس و تقنص کثیر و ستیاب
 نشدہ اند آئندہ دیدہ باید کہ از پرودہ غیب چہ ظہور رسد۔

زیادہ مقاصد و این روزے با و فقیر را ہموارہ دعا گو و متوجہ ذات سامی و انستہ
باشند۔ از ما کن خانقاہ شریف تسلیمات و دعوات
فضیلت پناہ حقائق و معارف دستگاہ مولوی غلام حسن صاحب سلمہ اللہ
عن الجواث و النوائب

از فقیر حقیر لاشی محمد سراج الدین عفی عنہ بعد از تسلیمات و دعوات ترقی درجات
مشہور و نمینیر یاد۔ احوال این فقیر تا دم تحریر بہ فضل ایزد متعال مقرون بصحت و
اعتدال خیریت و عافیت آن مخلص مدام مستول و مامول صحیفہ شریفہ
مکرمات لقیفہ در اسعد زمان شرف و وصول یافت۔ کوائف مندرجہ
اش کاہی بہ منصفہ منظور متعجبی گردید۔

الحمد لله والمنه که گلاب شاہ قریشی نام شدہ بخدمت شریف آمد و اقرار
بذلالی حضرت کبار کرد و انشاء اللہ العزیز خطے بطرف مومی الیہ اتمام کردہ شود
اللہ تبارک و تعالیٰ العزیز را بہ ترقی درجات و بہ نسبت خاصہ ایل طریقہ علیہ
بہرہ مند و ممنون فرماید و البنی و آلہ الاحب و اصحابہ الاجیاد فقیر را دائم متوجہ
و دعا گو تصور فرمودہ باشند

بخدمت مخلصی مخلصی ام مولوی غلام حسن صاحب بعافیت باشند
از بنائے فقیر حقیر لاشی محمد سراج الدین عفی عنہ بعد از تسلیمات و دعوات ترقی
مطلوع نماید الحمد لله والمنه کہ محباری امور فقیر بہمہ لواحقین مقرون بعت

است والمسئول من الشريعة سلا متكم وما نيتكم واستغما متكم على جادة
 الشريعة المصطفوية على صاحبها افضل الصلوة واكملها
 مكتوب گرامی امروزه قبل از نماز ظهر شرف صدور و در و نمود کواکتفا به تدرجه اش
 حرف بحرف بوضوح انجامید اراده ام چنانست که انشاء الله تعالی بتاریخ ۱۵ ماه
 شعبان بطرف خانقاه شریف موسی زنی روانگی خواهد شد
 لیکن تعیین و قطع نیت لیفعل الله ما یرید شمارا باید که اکنون بدولت
 خانه خویش تشریف شریف به برنادرین جانب جمیع راهالی خانقاه شریف
 تسلیات موصول باد۔

مکرمی ام مولوی غلام حسن صاحب حفظه اذو المنن
 پس از سلام مسنون و عافیت مشغون مطالعاً بعد از که برود و مکتوب مرغوب شما
 مشتمل بر حالات آنجناب کیفیت ارتحال والده اجده آل مکرم ازین دار ناپائدار
 رسیده موجب ملالت و غیره دید الم بر الم افزوده باعث اضطراب کثیر گشت
 الله تعالی آنجناب را عافیت داشته مر جوهر اقرین رحمت و عزیز بخار مغفرت
 فرماید و شمار البصیر جمیل و صبر جزیل موفق و مجزی که داند و در نیات قرب از مزیت
 بخش بالنون والعدا۔ دین جا بفضله تعالی بهمه وجوه خیر است و پیش ازین
 یک عدد پوستان هدیه است یکی از ساکنان همون نواح که محمد نام داشت از قوم
 پرو ساکن کابو کهور ارسال خدمت شده و خطاطی بسبیل ذاک مرسل شده

لاکن تا حال رسیدش ز سیدہ باعث نگرانیست امید که بصوت و صولی مطلع خواهد
 نمود که دفع نگرانی شود فقط اہل خانہ را وظیفہ یا سلام نشان دهند کہ روزانہ
 ہزار خواندہ یک لکھ تمام کنند و ہمیشہ خواندہ باشند انشاء اللہ تعالیٰ عافیت
 خواهد شد۔ فقط

بجناب مکرمات پناہ مکرمی و معظمی مولوی غلام حسن صاحب سلمہ اللہ تعالیٰ
 پس از تسلیمات و دعوات مسنون مطالعہ باد کہ نامہ ورود فرمود بہجت و انبساط
 افزود اللہ تعالیٰ آنچه در بارہ تیاری مکان بزمان قریب نوشتہ بودند فرحت
 و سرور بیش از پیش افزود اللہ تعالیٰ آنچه بجا صان خود عطا فرمودہ بانجناب
 ارزانی فرماید و از وجہ دعوات چہ نگاشتہ آید کہ عبارت قابل انہا گنجائش نمی
 دہد۔ خلاصتہ المرام اینکہ ہمہ تن آن عزیز خیر بسم و حسن مصوگر دانند و در بارہ تکمیل
 نمونہ عبارت نقش مجوزہ در پیش است لکن در بلندی گفتہ می آید کہ از عمارت
 ڈاک بنگلہ دریاخان دو گز نچتہ بلند باشد اگر عزم بر اندہ قبل از تکمیل کمر باداشتہ
 باشد چنانکہ از چوب دیار مفہوم می شود۔ باید کہ سیل پایہ مانی بر آمدہ مدور خوش نما
 سازند کہ بر انہا پستہ سخیہ نمودہ خواهد شد زیادہ بجزو عاگوتی و توجہات
 زیادہ چہ نگاشتہ آید بہمہ ^{متعلقین} حضرت خصوصاً غلام حیدر خان صاحب و
 غازی خان صاحب و غیر ہم و حاضرین تسلیمات و دعوات معمولی باد و
 محبی ام مخلصی ام مستری جمہ صاحب تسلیمات و دعوات وافیہ معلوم باد کہ خوبصوتی

مکان بیخ و بن فرو نگذارند و انشاء اللہ تعالیٰ و تبتی کہ پیر صاحب زور فقیر رسید
 یک چکر از او چو نہ پر نموده بشما خواہیم فرستاد و کار اطمینان خاطر عمدہ کند و اللہ اعلم
 بتاریخ تائید الہی شامل حال

مشفق مکرئی مولوی غلام حسن صاحب سلمہ اللہ تعالیٰ

از فقیر حقیر لاشی محمد سراج الدین عفی عنہ پس از سلام مسنون و دعوات مستحون
 واضح می نماید کہ مکتوب مشتمل بر عدم دستیاب شدن خشت پزان رسید یا فیما بوضوح
 انجامید اکنون کہ مزدوران یافتہ نمی شوند این کار موقوف کنند آئینہ دیدہ باید فقیر
 را چند روز است کہ عارضہ تب و زکام عارض شدہ بود اکنون بفضل تعالیٰ غیریت
 است۔

فضائل و فوائد پناہ محبت و اخلاص آگاہ مولوی غلام حسن صاحب سلمہ اللہ تعالیٰ
 بعد از تسبیحات و دعا گونی و افزہ واضح باد۔ الحمد للہ والمننہ کہ احوال این مجال بہ فضل
 ایزد متعال با حسن منوال است و المسئول من اللہ تعالیٰ عافیتکم و استمقانتکم۔
 خلاصہ المرام اینکہ بتاریخ دوم شوال ازین مقام روانہ خواہیم شد۔ اطلاع قوم ازین مجلس
 را باید کہ ہنگامیکہ بدریا خان وارد شویم و زال مقام موجود باشد نمایا بتاریخ
 پنجم یا ششم شوال بدریا خان خدمت رسید و چند روز بدریا خان قیام خواهد
 ماند اطلاع قوم فقیر را متوجہ دعا گووانستہ باشند۔

مکرئی و معظمی جناب مولوی غلام حسن صاحب سلمہ اللہ تعالیٰ الی غایتہ المنازل

والولایت۔

بعد از سلام مسنون الاسلام آنکه احوال این فقیر موجب حمد از روی سمیع البصیرت
والمستول من اللہ سلامتکم واستغاثتکم علی مجادۃ الشریۃ الحنفیۃ علی صاحبہا الف
لوف التحیات الصلوٰت والتسبیحات الزکیات وعلی آلہ واصحابہ الطیبین الطاہرین
نامہ نامی شماریدہ از ما فیہا مطلع گردانید۔ فرحت تازہ و مسرت بے اندازہ بحصول
انجامید۔ از گرنختہ آمدن شیخ عبد اللہ و بحال بودن اسلا مش شکر است کہ
امر محفوف تر بایں بود شیخ صاحب ثانی را خداوند کریم بر اسلام مستقیم دارد و از
ارتداد پناہ دہد و از دست کفار بدکار نجات بخشد و آل مخلص را منظر و
منصور فرماید از کمال کرم و کفاز ناہنجار را مبہوت و منضوب خود فرماید برائے
نتیجہ خیر مقیم دعا گوید و منتظر است باید کہ تازہ تازہ بار سال نایجات احوال
مقدمہ و خیریت خویش مطلع و مسروری نموده باشند کہ باعث مزید دعا
گوئی و توجہ و موجب اطمینان فقیر را بہر حال متوجہ حالات سائی خویش دانستہ
باشند۔ فقط زیبا خیریت و جمعیت نصیب باد آمین۔

مشفق عزیزی محبت و اخلاص نشان مولوی غلام حسن صاحب اوصلہ

الدالی غایۃ ما یتیمناہ

از جانب فقیر حقیر لائشے محمد سراج الدین عفی عنہ پس از سلام مسنون و

دعوات مشحون ملاحظہ نمایند۔ الحمد للہ والمنة کہ مجاری احوال فقیر بمع

متعلقین مستوجب حمدیے پایان ایزدمنان است والمسئول من اللذ العزیز
 سلامتکم واستقامتکم علی طریقۃ المصطفویۃ علی صاحبہما من التحیات اللہما و
 من الصلوات المبارکات المہرم انیکہ انشاء اللہ تعالیٰ بتاریخ دوم ماہ جمادی الاول
 کہ یوم پنجشنبہ است ازیں جا حرکت نموده لشب جمعہ ۴ ماہ مذکور است بر مکان
 اسٹیشن دریاخان فروکش خواہم شد اطلاعاً عامر قوم - فقیر را ہمراہ دعا گوئی و مستوجبہ
 ذات سری دانستہ باشند از جمع محب اور خائفہ شریف تسلیمات و

دعوات پذیر باد

الذین

بخدمت مکرئی مہظمی جناب مولوی غلام حسن صاحب سلم اللہ تعالیٰ الی یوم

بعد از سلام مسنون و عافیت مشخون مطالعہ باد کہ پیشتر ازیں خطی بنام شما

در سواگ نوشتہ شد لیکن امروز معلوم شدہ کہ آل جناب بدریاخان اقامت

پذیراند و ازال قلمی کہ عزم فقیر در بارہ تعمیر تبدیل شدہ بحافظ محمد صاحب دربارہ

انتفاع تربیل چوبہا خطی فرستادہ شدہ باید کہ اگر قدرے از کار و بار ذاتی

خود فرصت یابد بایں لواحق گرانید فقیر را حق خود دعا گو دانستہ از اجبہ سلام

مسنون از خائفہ شریف مسون ڈاک خانہ کفری ضلع شہابپور

محبت و انخلاص نشان مولوی غلام حسن صاحب سلم اللہ تعالیٰ

بعد از تسلیمات مسنون و دعا گوئی بشمار و اضحیٰ باد کہ احوال این فقیر مستوجبہ متعلقین

بفضل رب العالمین مستوجب حمد است والمسئول من اللہ سلامتکم

و استقامتکم۔ خلاصہ المرام اینکا مکتوب اخلاص اسلوب شمار سید باعث مزید
توجہ و دعا گوئی گردید آنچه در باب تکمیل مکانات تحریر فرموده بودند از اس اطلاع
شد اللہ تعالیٰ بجزائے خیر و باد۔ انشاء اللہ تعالیٰ ماہ صیام دریں مقام خواہم
گذرانید موجب قبول در پیش حضرات گرداناد این دعا گوئی از من و ز خلقت
جہاں آمین باد۔

اے عزیز و یدہٴ احقر و دل بہار تست فقیر را علی اللہ و ام متوجہ و دعا گوئی خویش دانند
آنچه در حق بیماری خویش و برائے سفارش پس خویش نوشته بودند مگر ما شمار از
خود می دانیم و پس شمار امانت پس خویش۔ نوشتن چه حاجت است ما حاصل فقر
را هر وقت دعا گو تصور نموده متوجہ خویش دانند۔ رابطه کامل آنست کہ پیر
را از نفس خود و از زن خود و فرزند خود و ہر چیزے محبوب تر و از چنانچہ در
حدیث شریف آید است۔ لئن یومن احدکم حتی اکون احب الیہ
من والدہ و ولدہ والناس اجمعین اذین درجہ ہرچہ کم باشد آن
رابطہ ناقص است۔

مبت و اخلاص نشان موت و اختصاص عنوان مولوی غلام حسن صاحب
سلم اللہ تعالیٰ الی انبایۃ المنازل والمراتب
از جانب فقیر حقیر لائے محمد سراج الدین عفی عنہ بعد از اسلمہ مسنونہ و اوجیہ
مشحونہ مشہود ضمیر منبر گردانیدہ می آید الحمد للہ و المننتہ کہ حال فقیر با جمیع

متعلقین قرین سپاس بقیاس منعم علی الاطلاق است۔۔۔ و نماز صحتہ
 و سلامتی آن صاحب بمع لواحقین خوانندگی آید۔ بہادر شاہ صاحب بمع
 و رودگر کہ فرستادہ بودند رسیدند موجب مزید دعا گوئی گردید چونکہ درین ایام
 کار چاہ ملتوی کردہ شد لہذا ہر دو را واپس کہویم ہرچہ مشیت ایزدی است بطور
 خواهد شد اللہ تعالیٰ جملہ لواحقین آن صاحب را از استقامت آفات و حفظ و
 حمایت دارد فقیر را ہموارہ دعا گو و متوجہ خاندان خویش دانستہ باشند زیادہ
 دعا و سلام

مدتیت کہ از حالات اینجانبہ خویش اطلاع ندادہ است موجب انتظار
 است باید کہ بجز و دیدن از حالات خویش و او شال ^{مفصل} اطلاع دہند فقط
 بتاریخ

بخدمت مکرمت پناہ مغظمی ام مولوی غلام حسن صاحب

پس از سلام مسنون و عافیت شخون مطالبہ باد کہ بعد اللہ تعالیٰ مرور اوقات
 فقیر جامع متعلقین قرین عافیت است نوید سلامتی آنجناب مدام از جناب خالق
 الارض و السموات مطلوب نامہ نامی رسیدہ ما فیہا را لکشتون ساختہ درال بارہ
 امروز حافظ محمد خان صاحب خط مانعت ترسیل چوبہائی الحال بسبب تبدل
 عزم سابق نگذاشتہ شدہ از اہل خدمت سالی نگاراش است کہ الحال کار
 ملتوی است بشرط فرصت از امور متعلقہ خود اگر باین نواحی گرانید خوب چوں

کاربشافہ موقوہ منحصر است از ان مناسب حال خواهد بود بر ان موقوہ گفتہ خواهد آمد انشاء اللہ تعالیٰ فقط

مکرمی شفقنی جناب فضائل آباء مولوی غلام حسن صاحب حفظہ اللہ المصائب از فقیر لاشہ محمد سراج الدین عنہ عنہ پس از تسلیمات و دعوات و انقیات آنکہ مکتوب شریف مشتمل بر عرض عارضہ تب برخوردار فقیر محمد طال عمرہ مع علمہ عملہ رسید محزون و طول گردانیدہ شانی علی الاطلاق از شفاخانہ غیب شفا عاجلہ و صحت کاملہ نصیب برخوردار گردانیدہ و از جمیع عوارض و حوادث آفاقی و نفسی آل جناب رابع جمیع متعلقین بحفظ و پناہ خویش دارد بہنہ و کرمہ و از برکات فیوضات حضرات گرامی قدس اللہ تعالیٰ با سرار ہم برہ وافی ارزانی فیض داشته و فیض بخش عالم عالمیان گرداناد۔ فقط

برخوردار عزیز می و نخلصی میاں فقیر محمد صاحب نہ اللہ تعالیٰ عن آفتہ الدارین بعد از السلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ واضح لائحہ بضمیر باد کہ خط آل مخلص رسیدہ فرحت کیشہ بائینہا بوضوح انجامیدہ حال فقیر مع لواحقین مقرون بجد از دست و شکایت عدم ارسال جواب بجاست لیکن فقیر معذور است چرا کہ بکار خود مشغول ہستم و منشیہا ہم در تحریر مصروف ہستند مگر از یومیہ آل محب را فراموش نہ کردہ آمد وقتیکہ خط آل برخوردار می آید آل برخوردار را بدعا بخلوص بیاد کردہ آید کہ الدلیل و علائق نہ آل زینق را علم با عمل لغیب و ممنون فرماید زیادہ

سلام مع اختتام بجناب مولوی صاحب و دیگر درویشاں السلام علیکم معروض
باد۔

بعد تبلیغ دعوات و ارسال التحیات و التسلیمات خدمت گرامی مکرمی جناب مولوی
غلام حسن صاحب میرساند۔ گرامی نامہ مشتملہ حالات خبرگیری اعزی محمد شہباز خان
صاحب رسیدہ باعث خوشنودی و رضامندی و مزید دعوات و توجہات شدیدہ
فوق از قبل گردید المدتعالی ہوا راہ آنجناب را بعافیت و استقامت دانستہ
باتباع سنت سنیہ نبویہ علی آلہ الصلوٰۃ والسلام و التحیۃ و طریقہ مرفیہ حضرت
کرام علیہم رضوان رب البریہ ستیتم و مستقیم و اراد و ازرقیت ماسوی بہ کلی
مستخلص منودہ گرفت ازوات یگانہ خویش فریاد و از رشد و فیوضات مشائخ
عظام بہرہ کامل و نصیب و افر عطا فرمودہ باعث ہدایت خلق و انتشار فیض حضرت
گرامی گرداناد بالنون و الصاد۔ خط محمد شہباز خان مشتملہ حالات خبرگیری
از آنجناب ہم رسیدہ خاطر جمع نمایند و فقیر را پیوستہ بہرہ لحظہ و آل متوجہ
و دعا گوئی خود دانند و از متعلقین خانقاہ شریف اسما باہم فرادی فرادی
تسلیمات و تکریمات مطالعہ نمایند و السلام
فقیر محمد سراج الدین عرفا اہل خانقاہ شریف موسی زئی ہشوال
یوم چہار شنبہ

باب پنجم در ذکر واقعات مقدمہ یا مخالفین

واقعه مقدمہ قتل نور پور ٹوانہ والہ موافق تقریر مولیت شیخ کلیم اللہ صاحب ساکن چوٹی شمالی تحصیل بھکر ضلع میانوالی

چوں مردمان موضع بلند از دست سال حضرت ایشا نژاد دعویٰ کردند و جواب

لیت و نعل می شنودند آنرا لامر مردمان مذکورہ جمع شدہ بر بیاں الحاج و

عاجزی مدعو کردند حضرت ایشاں بر حال مردمان مذکورہ رحم خورده دعوت منظور

فرموده و وعده نچیت بتاریخ معینہ داوند بروز مین حضرت ایشاں ہمراہ بیان

خود بوقت ظہر بر اسٹیشن کلورہ بسکون آرا میدند مردمان محل مرکب ہائے

شتران وغیرہ در انجا حسب وعده آورده بودند و برائے استقبال بیائے

آدمیان اذان نواح حاضر بودند حضرت ایشاں حسب عادت شریف

خود ہر یک را بر مرکب ہا سوار کرده و سوار شدہ را ہی سوتی موضع غلاماں شدند

شب با شتی نمودند و انتظام با اہتمام خوراک وغیرہ از جانب مردمان بلند

والہ بود و مردمان موضع مذکور برائے ضیافت عرض نمودند بجواب ارشاد

شد کہ با مردمان شہر بلت فصلکہ کنند و مراد خاطر ایشاں بر نیامد علی الصباح

بعد ادا سے نماز جمع ہمہ خدام بر مرکب ہا سوار شدہ بوقت نیمروز در بلت رسیدند

و موسم تابستان بود حضرت ایشاں را جمع جمیع خدام با عورت و آرام مکانہا

عمدہ وادند وریں ایشا اورنگ حضرت ایشاں دردے شدید از بیماری ظاہر
 شدہ و قرار و آرام و سکون رہوہ بود و طاقت برخاستن مانده و مردمان آں
 دیار برائے سماع و عظمت شریف حضرت ایشاں جمع بودند کہ تخمیناً چار ہزار
 رسیدہ مردمان شہر نذکور بحضرت ایشاں عرض نمودند کہ انتظام لنگر عمدہ شدہ
 و اما انتظام سایہ وغیرہ برائے مخلوقات حاضرہ از مانا ممکن است بجواب ارشاد
 فرمودند کہ قادر عزوجل رحم خواہد فرمود و شما تکلیف نہ کنتد ارشاد فرمودند
 کہ اولیٰ مولوی شیخ کلیم اللہ صاحب و عظمیٰ خواہند فرمود بعدہ مولوی یار محمد رتیرا
 والد دوم روز نینفیس نفیس خود مردمان را ارشاد خواہند فرمود علی الصباح بعد
 فراغ از نماز در مسجد بلبند لفرمان والا ایشاں حضرت ایشاں مولوی شیخ کلیم اللہ
 صاحب و عظمیٰ و نصاب مردمان را تسلیم کرد و بفضل خداوند عزوجل ابرسیہ
 دار شدہ کہ مردمان آرام کلیہ و آسائش و عظمیٰ شنودند تا نیمروز بعد اوائے صلوٰۃ
 ظہر مولوی ————— یار محمد صاحب رتیرا والد و عظمیٰ فرمودند۔ بدوم روز
 حسب وعدہ خود حضور انور بندگی برائے ارشاد عبادتیار شدہ اگرچہ درد شدید بود
 اما چون بر منبر رونق افروز شدند مانند شیر بودند گویا کہ هیچ تکلیف بحضرت
 ایشاں نبود بسیار مردمان فیضیاب شدہ از فسق و فجور و معاصی تائب
 شدہ منور بانوار فیض اشارت شدند چون از منبر فرود تشریف آوردند در
 بدستور بود۔ سیوم روز شیخ عبدالرحیم صاحب نور پوری ڈاکٹر و شن دانس

را برائے علاج حضرت ایشاں آوردہ علاج بسیار کردہ شد اما فائدہ نہ بود
 چوں بر مہنبر شریف میبردند معلوم می شد کہ بیخ اثر از آثار دروے نیست
 چوں فرود می آمدند در در بستور بودے چوں از بلت در ارادہ کوچ مصمم شد
 مردمان علاقہ نور پور والہ بالحاخ و عاجزی عرض نمودند کہ دعوت ما منظور
 شود اگر چہ علیہ در فرصت نمی داد و ارادہ غلامان بے سامان بود کہ واپس
 بخانقہ شریف تشریف برده بعد تندرستی دعوت منظور شود لیکن چوں
 منظور نظر حضرت ایشاں اشاعت دین و طریقیہ علیہ بود دعوت ایشاں
 منظور فرمودہ ارادہ نور پور مکمل شدہ بعد اوستے فراتسن عصر مردمان بر سر کتب
 سوار شدند اما حضرت ایشاں را در دست دید بود قابل سوار شدن نبودند
 بر چارپائی نشسته مردمان بردوش گرفته می بردند تا از مغرب در راه ادا
 شدہ شخصے در رسید عرض نمود کہ شخصے سکہ بنام پیارا رام برائے اسلام آوردن
 آمدہ است درال وقت حضرت ایشاں کلمہ شہادت تلغین فرمودہ مسہمی
 بہ فضل دین کردہ تقریباً بوقت عشا در نور پور رسیدہ بر مکان شیخ عبد الرحیم
 رونق افروز شدند و انتظام بہانال خاطر خواہ بود و مردمان گرد و نواح بسیار
 جمع شدند چند ایام در انج و عنط علماء کرام بود و خود حضرت ایشاں بنفس
 نفیس خود و عنط می فرمودند۔ ہزار ہا مردم تائب می شدند چوں کہ سرکار
 انگلستان بہ مردمان را از جادہ شرع شریف منحرف کردہ رواج قوانین رسم

شاہی دادہ بود لہذا حضرت ایشاں مدعو بشریعت می فرمودند و از رواج
 قوانین نصاریٰ انکار می گنایند و از سدق دل اقرار شریعت نموده کہ ہم امور
 نزاع دنیاوی بر شرع شریف فیصلہ خواہیم نمود و ضمان یکدیگر کردند و اندرین
 ایشاں پانزده عدد دیند و مشرف باسلام شدند و انتظام ہمہانی مخلوقات و حضرت
 ایشاں شیخ عبدالرحیم بدل و جان می نمود یکروز حضرت ایشاں ارشاد فرمودند
 کہ برائے عید گاہ چندہ فراموش کنید چنانچہ بموجب فرمان حضرت ایشاں بسیار
 مال زر نقد و زیورات جمع شدہ۔

شخصی بنام نور زمان شاہ از مذہب امامیہ قدیمانہ توبہ کردہ بود و سستی شدہ
 دوست شیخ عبدالرحیم صاحب بود و مرید حضرت مولانا مولوی گل حسن صاحب
 مرحوم کہ خلیفہ اعظم حضرت ایشاں بود ہر روز بلا ناغہ نزد حضرت ایشاں می
 ماند و در مراقبہ نشست عرض نمود کہ حضرت غریب نواز ہرمانی فرمودہ در خانہ
 بندہ تشریف برودہ از سعادت شریف مشرف فرمایند۔ بحواب ارشاد شد کہ
 چونکہ لازم فقیر و مراقبہ ہستی حاجت بخانہ رفتن نیست چوں اصرار نمود فرمودند
 کہ دیر روز بوقت عصر بسوتے شاہ ہوا کہ خواہیم رفت درال وقت انتظام پرودہ
 وغیرہ کردہ اطلاع خواہی داد فقیر از اسخبر رفتہ دعائے خیر کردہ را ہی خواہیم
 شد اما خویشان نور زمان شاہ مذکور مذہب شیوہ داشتند آتش کینہ
 ولی ایشاں شراری بہ آورد چوں نور زمان شاہ انتظام پرودہ می کرد و

عمش کہ ولایت شاہ از تشریف آوردن حضرت ایشان مطلع بود در
 راہ آمدہ بحضرت ایشان می گفت کہ عید گاہ برائے و عنط شما بسیار بود در
 خانہ باچرامی آید چون حضرت ایشان این الفاظ شنیدند در خانہ نور زمان
 زرفتر رہی شاہ ہوا کہ شدند و نور زمان را معلوم شد کہ ولایت شاہ چنین گفتہ
 و از تشریف آوردن حضرت ایشان را منع کرد و سخت ناراض شدہ در جنگ
 و جدال آمد امیر حسین شاہ برائے قتل نور زمان آمادہ شد نور زمان از
 شدت غمہ عصا کہ بطرفش سیخ آہنی بود در شکمش زد امیر حسین شامروہ
 شد شخصے بنام مہر علی پور خرابی واقعہ بحضرت ایشان رسانید بعضے خدام
 رائے چناں زدند کہ چون وقوعہ قتل شد پولیس برائے گرفتاری حضور
 والا نشان خواہد رسید شاید کہ ماللا زمان رکاب تنگ شدہ برائے جنگ
 آمادہ خواہیم شد و ثر و جدال بسیار خواہد شد مناسب است کہ واپس
 بخانقاہ شریف تشریف بردند و بعضے کال عرض کردند کہ دریں جا مقیم
 باشیم تا کہ اہم قتل بازسد۔

امارائے اولین بسیار بود راجح شدہ واپس تشریف بخانقاہ شریف
 آوردند چون سیدال امامیہ کہ کینہ ور بودند و ہندوان نیز ہر رائے ایشان
 بدیں وجہ شدند کہ بسیار ہندوان کلمہ شہادت تلقین خواندہ مشرف باسلام
 شدہ بودند سینہ از حد پر سوزی داشتند رپورٹ بہ مقام رسانیدند

کہ فقیر صاحب بزورِ حویلی داخل می شد و مانع نمودیم و سبب شتم کریم
 فقیر صاحب در غصه آمده حکم داد که بزیند پس شیخ عبدالرحیم موئی سر امر حسین ثناء
 گرفت و نور زمان شاه کار و در شکم امیر حسین زد و متصدیر و در زور رسید
 پس عوالدار صاحب و انقشاه مرجمیه رسیده حضرت غریب نواز را
 برائے پیروی مقدمه کرده آخر الامر در سرگودھا رسیدند پس کپتان صاحب
 بضمانت رما کرده پس حضرت تلبیہ رومی فسادہ در خانقاہ و شریف
 واپس تشریف آوردند و بزبان پنج مقصد حاضر می بودند و ساعت
 مقدمه دلپ سنگر محبٹریٹ می نمود ما خادمان وکیل شیخ عبدالغنی رازد
 جانب حضرت ایشاں متین نمودیم چار صد روپیہ تا تصفیہ مقدمه متین
 شدہ از جانب مخالفین وکیل شائقی تراکت بود آخر الامر محبٹریٹ مذکور
 حضرت ایشاں را نظر بند کرده اگر چه مصیبت گراں بود اما بغیر صبر جاریہ دیگر
 بنود میال محمد حسین صاحب لانگری در مسجد سرگودھا پیش جیل خانہ ویرہ
 کردہ بدستور سنگر شریف جاری نمودہ فقط احوال بزائرین می نمود و شیخ
 کلیم اللہ صاحب نیز حاضر بودہ کار با متعلقہ خود سر انجام می نمود بہ برکت حضرت
 ایشاں انتظام زائرین و سنگر شریف بوجہ حسن سلوک مآنی یافت آخر الامر
 دلپ سنگر محبٹریٹ مذکورہ مقدمه بیان آسان الحق ششون جج سپرد
 نمود و در اثنای آن محض بنام فاضل فاضل رحیم صاحب اگر چه در آنوقت

داخل القصر علیہ بنو بہ حکمت علی خود خورشید ہا سزاوار حضرت ایشاں در نظر
 بندی میرسایندند و مبلغ یک ہزار روپیہ نقد بفری طلب سپرد و محمد حسین
 لانگری برائے اخراجات پیروی مقدمہ کرد و چنانچہ ہماں قرع من بعد با حسن
 الوجوہ ادا شدہ و پھر جا حاضر می بود جب ذی القعدہ الحمدیہ از آخر میاں
 اہسان الحق صاحب ششمن پیشی مقصد برائے سماعت در خوشاب معین
 کرد و در محبت ہجوم زائرین از حد اندازہ پیروں بود سنگ صبح و شام مع گوشت
 با حسن الوجوہ انتظام شدہ و بعضی را حلو او پلاؤ دادہ شدہ دریں وقت محمد
 خسان سہر ڈیلدار و احمد خاں ڈانڈ لائینر برائے زیارت رسیدہ بودند عرض
 بخدمت ایشاں روحی فداہ نمودند کہ ما خدام برائے پیروی مقدمہ چندی
 کنیم حضرت غریب نواز ایشاں را منع شدید فرمودند کہ کار فقیر بر تو کلی است
 چیزے جمع نہ کنند بروقت سماعت مقدمہ ششمن مذکور برائے نشستن
 حضرت ایشاں کرسی و او و خدامان و زائرین بسیار خوشنود شدند شاید
 کہ باعث بری الذمہ بودن حضرت ایشاں نشود لیکن پیشی بروز سیوم در
 میاں نوالی دادہ کہ در انجا حکم خواهد نمود چنانچہ بروز سیوم در میاں نوالی رسید
 حکم حضرت ایشاں قبلاً را و نور زمان شاہ را جس دوام بعبور و ریاست
 شور نمودہ حضرت ایشاں را در جیل میاں نوالی داشتند مردمان زائران را
 خصوصاً حضرت صاحبزادہ مولوی فقیر محمد صاحب را صدمہ و مصیبت بحید

گراں بود مگر حضرت صاحب جزاوه صاحب متوکل و صابر بودند پس شیخ کلیم اللہ
 وقاضی فضل رحیم صاحبان نقل مثل مقدمہ گرفته برائے اپیل بسوئے لاہور
 روانہ شد یک وکیل نصرانی بنام پٹن صاحب وکیل کردہ بسیار نامی وکیل
 بود ہر جانہ یک ہزار روپیہ برائے پرووی اپیل حضرت ایٹاں مقرر شد
 وکیل دوم شیخ نسیا ز علی برائے نور زمان شاہ بہ ہر جانہ چار صد روپیہ
 معین شد وکیل سیوم بنام میاں شاہ نواز صاحب رئیس لاہور
 بمصرف مبلغ ۳۰ ہزار روپیہ معین شدہ اگرچہ مسلمان بود و دینا تدار
 مگر از کار خود بے خبر و از تاریخ پیشی خود جاہلی می بود بے پرواہ از حد بود کاہل
 دست مزاج بود تاریخ پیشی اول بہ نزد شادی لال ہند و حج مقرر شد
 و حضرت ایٹاں را چالان کردہ در جیل صہنگ منگیانہ آوردند و اروغ
 جیل میاں غلام رسول مسلمان بود مسروق الارادت شد بر حضرت
 ایٹاں پروانہ وار فرمایند و ڈاکٹر و شنداس منڈکور نیز نیک نیت
 بود ہر دو با اتفاق خدمت حضرت غریب نواز قید بسیار کردند
 و بوجہ عدم تندرستی داخل ہسپتال جیل بودند ہمیشہ تلقین وارث و
 می فرمودند و ہجوم زائرین بدستور بود و در اہل جاد و اہل طریقت می شد
 اتفاقاً ڈپٹی کثرت منگیانہ را معلوم شد کہ در جیل مروے است خدا
 رسیدہ کہ نزد او شاہ ہجوم مردمان بسیار است علم داد کہ حضور و آلان

قبلہ راجپالان بسوئے جیل لاہور گنت کہ دیر جا اندیشہ نقض امن است
 واز واروغہ جیل لاہور نیز بدیں مضمون ہی رسید کہ حضرت ایشاں را
 چالان بسوئے لاہور کردہ تاکہ واروغہ جیل مذکورہ میاں خیر محمد صاحب
 از زیارت و خدمت متبرک شود۔

روزے ڈپٹی صاحب منگھیا برائے معائنہ جیل وقت زیارت
 حضرت ایشاں مشرف شدہ خود گرویدہ شد و حکم اول را منسوخ کرد
 روزے کپتان جیل تلاش جلیبان ہی نمود کہ پیشینہ سے موازی
 دوپٹہ و قرآن شریف قیدی یافتہ شد و ڈپٹی مذکور حکم گرفتاری قیدی
 مذکور صادر کرد و حضرت غریب نواز نسبت نہایت ناراض شدہ کلمہ سخت
 فرمودند و گفتند کہ تو ہرگز مسلمان نیستی کہ تلاش قرآن شریف کردی
 و ڈپٹی صاحب متاثری شد و ہر روز جیل برائے زیارت میرسد
 یہ کلمہ سخت گفتن حضرت صاحب کپتان گفت کہ مرا بتلاشی حکم سرکار است
 حضرت غریب نواز فرمودند کہ مردہ شود سرکار تو و تو نیز مردہ شود۔ در
 چند ایام شیخ کلیم اللہ دہلوی فضل حمیم از لاہور واپس آمدہ خبر دادند
 کہ سماعت اپیل حضرت ایشاں نزد شاہی لالی زجج است بجواب
 ارشاد فرمودند خداوند عزوجل کافی است نعم المولیٰ و نعم النصیر فکر
 نہ کہید و فرمودند کہ حضرت صاحب مولانا مولوی فقیر محمد صاحب و شیخ

کلیم اللہ شانیا واپس لاہور روند و مقصد امید بہتری است شیخ کلیم اللہ
 بحضرت صاحب جزا و صاحب موصوف عرض منوودہ کہ ساعت اپیل نزد و بند
 شادی لال است کہ مستعد است و حضرت ایشاں می فرمایند کہ امید
 بہتری است شاید دریں راز است پس ہر دو صاحبان را ہی لاہور شد
 چون در آنجا رسیدہ معلوم شد کہ وکیل ٹپن تاریخ پیشی بروز دوم موخر کنایند
 و اپیل نزد عبدالرؤف نج و برادر پوری صاحب است بروز ساعت
 و کیلان ٹپن صاحب دنیا علی و شاہنواز خان نیز حاضر شدہ تا دو
 روز بحث و کیلان ماند پس نج صاحبان حکم فرمودند کہ حضرت مولانا مولوی
 غلام حسن صاحب بری الذمہ است پس خدا مان حضرت ایشاں را فرحت بے
 اندازہ شد و ہر جانب خطوط و تار بائی شادی و فرج داوند و حضرت
 صاحبزادہ غریب نواز قبلہ حافظ محمد ابراہیم صاحب سجادہ نشین موسیٰ زئی
 شریف نیز حاضر بودند ہمہ مردمان را ہی بسوئے سنگھیانہ شمیم و حضرت
 ایشاں را اگرچہ قبل ازین بذریعہ تار اشارت داوہ شد اما بوقت حضور
 در خدمت شریف بزبان عربی خدمت کردہ شد۔

اما حصول حکم رہائی فراموش شدہ بود گرفتہ شدہ بدین سبب بعد
 پنج روز حکم رہائی رسید چون حضرت ایشاں از بیل نمانہ بیرون آمدند فرمان
 تہنیت کنال بسیار جمع شدند کہ مدد نہ بود۔ بعضے لشت رہائی

شیرینی گرفتند و بعضی گل ہائے گرفت حاضر بودند و زیارت مشرف شدند
 و نعرہ ہائی اللہ اکبر میزدند اما بسبب ازدحام و انبوه کثیرہ مصافحہ ممکن نہ
 سامان فرح بسیار بود خوشاکوں کہ دیدند۔ آخر الامر حضرت ایشال
 مدظلہم باخیریت رونق افروز در مخالفت ہ شریف سراجیہ شدند و زلفند
 از اطراف و اکناف بلا طلب بسیار رسیدہ چنانچہ مبلغ یک ہزار روپیہ خادم
 صادق حاجی فتح محمد صاحب گادر وادہ و باقی مردمان نیز حسب حیثیت سیا
 وادہ مبلغ نہ ہزار روپیہ نقتد خراج مقدمہ شد۔

اما مردمان بسیار بہ تزویر و بہانہ چندہ ہائے بنام حضرت ایشال
 قبلہ گرفتہ غنمی شدند ہمہ اخراجات مقدمہ از غیب رسیدند چرخ احسان دولت
 مندان نہ بود و نہ شد ویں اثنا مقدمہ متوسلین عتبہ علیہ بہ تعداد لکوں ختموم
 قرآن شریف و درو و شریف کردہ اند و صدقہ ہائے بسیار کردہ اند و روزہ ہائی
 داشتند و الحمد للہ تعالیٰ

روزے حضرت ایشال قبلہ مدظلہ بہ شیخ کلیم اللہ صاحب ارشاد فرمودند
 کہ لذت عبادت کہ در جیل خانہ بود در اسبج جانظر نمی آید و حضرت ایشال
 بعد رہائی خود تخمیناً یک ہنم من انگریزی روغن زرد بطور تحفہ و کیل پیمان منا
 رابدست مولوی شیخ کلیم اللہ صاحب ارسال فرمودند کہ بال صاحب موصوف
 رسانید و آل وکیل موصوف بسیار خوش وقت شد۔

ترجمہ فارسی از نقل انگریزی فیصلہ عدالت عالیہ حجام باسکورت

بمقام لاہور

صفحہ اپیل فوجداری مقدمہ نمبر ۱۰۲ ۱۹۲۳ء

اجلاس مسٹر جسٹس عبدالرؤف مسٹر جسٹس فورڈ

صاحبان

اپیل بنارس کی حکم میاں احسان الحق صاحب ایڈیشنل جج شاہ پور بمقام

میانوالی مورخہ ۸ جنوری ۱۹۲۳ء کہ بوجہ آل اپیلانٹ سزایاب شدہ

حضرت غلام حسین شاہ صاحب اپیلانٹ بنام کلرر سپانڈنٹ

جرم زیر دفعہ ۳۰۲ تعزیرات ہند

سزایاب دوام بعینہ دریا تے شور

مسٹر بیون پٹن و محمد شاہ نواز ایڈووکیٹان منجانب اپیلانٹ وکیل

سرکاری منجانب سپانڈنٹ

فیصلہ

برنوزمان شاہ ایس جرم عائد شدہ بود کہ او بتاریخ ۲۰ اگست ۱۹۲۲ء میں

شاہ را قتل کرده است و بر حضرت غلام حسین شاہ صاحب جرم زیر دفعہ

۳۰۲ تعزیرات ہند اعانت قتل عائد گشتہ و پروبرایں جرم ملزم

ثابت گشتند و صاحب شششن حج اینہارا سزا جس دوام بہ عبودیت
شور کرده۔

در عدالت مایعہ علیحدہ علیحدہ واپیل وارم شدہ اند کہ در انتہا برائے ہر
دو جرم و سزا اپیل کردہ شدہ است و در ہر دو اپیل وارکنندگان جدا
جدا وکیل مقرر گشتہ اند۔ مختصراً واقعات مندرجہ ذیل اند

حسب استدعائے نور زمان شاہ کہ با شہدہ موضع نور پور بود بتاریخ یکم
محرم حضرت غلام حسین شاہ صاحب، در موضع نور پور رسیدند و رنجنا
ایں ہم درج شدہ است کہ موخر الذکر نور زمان شاہ، را حضرت
غلام حسین شاہ صاحب، سسال قبل سنی کردہ بود و نور زمان شاہ خود
را مرید آنحضرت، بیان می کرد

بہ وجہ حکایت استغاثہ نور زمان شاہ بتاریخ ۴ محرم حضرت
غلام حسین شاہ صاحب، را دعوات داد کہ در جوئی اش بیایند ہذا
ہر دو اپیل وارکنندگان مع شخصے نامی عبدالحمیم کہ غلام حسین شاہ
آزاد ہند و مذہب در اسلام آوردہ بود، سہ دیگر مسلمانان بہ تعداد کثیر
بجانب جوئی نور زمان شاہ روانہ شدند بوقت داخل شدن در جوئی
متوفی مقتول، مانع شد و شازع آغاز کرد کہ اندرون جوئی داخل
شدن نہ وہد دریں کشاکش نور زمان شاہ مقتول را با چاقو مضروب

کردا ضرب چاؤ مقتول جا بہرشت و مرہ گشت نیز تباہید قصد استغناء
 کس شہد عینی مسلمان حسین شاہ مریدین شاہ و بہا و راندہ کنوں
 باید دید کہ بیانات ہر سہ گواہان بائی حد با یکدیگر واقفیت و ارادہ
 یک شہد پر بیان سابق خویش چہ شد قائم و ثابت است ابتدائی
 رپورٹ کہ در بارہ وقوع جرم وادہ شدہ بروز وقوع قتل مورخہ
 ۲۸ اگست ۱۹۲۲ء منجانب حسین شاہ میدادہ شد در ان بیان میکانہ
 کہ نور زمان شاہ (حضرت) غلام حسین شاہ (صاحب) راجب از خویش
 آوردہ بود نیز ظاہر کہ وہ عبد الرحیم و دیگر اشخاص ہمراہ بودند نیز بیان کرد
 چوں کہ در ان جوئی رسید مقتول در راجب ایستادہ بودہ اینکہ منظر حسین
 شاہ مریدین شاہ بہادری، ولو آجسام موجود بود نیز بیان کرد
 کہ مقتول مانع شدہ اسے داخلہ جوئی (حضرت) غلام حسین شاہ (صاحب)
 را بدین وجہ کہ اندرون جوئی مستورات پرودہ دارند و غیرہ اہم نسبت کہ
 بہ پرودہ در فی کسے آفتد نور زمان شاہ جواب داد کہ (حضرت) صاحب
 را منجانب خود میرم براں گفت کہ در میان نور زمان شاہ و عبد الرحیم
 و امیرین شاہ مقتول نزاع برپا گشت چوں امیرین مقتول (حضرت)
 غلام حسین شاہ (صاحب) را بجوئی داخل شدن راہ نداد (حضرت) غلام
 حسین شاہ (صاحب) نور زمان شاہ و عبد الرحیم را حکم کرد کہ فریاد

دریغ ایں معنی درج کردن النسب می باشد که معنی لفظ رزیند اور
ابتدائے رپورٹ بر وقتل کیند درج یافتہ لیکن اصل لفظ کہ در ابتدا رپورٹ
مردوم شدہ آں رزیند بہت کہ معنیش زو و کوب بوند رنہ کہ قتل کردن
را کنول بجانب رپورٹ متوجہ شویم، حسین شاہ بیان کرد کہ موئی مقتول
را عبد الرحیم گرفت و از کار و نور زمان شاہ برال حملہ کرد و در شکم اسٹن زد
برایں زیادہ بیان کرد کہ بسیار آدمیان گرد آندہ بوند و ہمراہیان حضرت
غلام حسین شاہ صاحب، نیز ایں واقعہ را چشم خود ملاحظہ کردند کہ امیرن
را نور زمان شاہ و عبد الرحیم قتل کردہ اند۔ لعلق ابتدا رپورٹ چنان
قدرد کہست این مضمون داخل شہادت ہمید شود۔ نیز استغاثہ ایں
بیرون نگشتہ دین صحت بر حضرت غلام حسین شاہ صاحب محض
ایں قدر جرم واروی خواهد شد کہ برانی حملہ ترغیب داد۔ کنول باید دید کہ
بعد ازین صحت استغاثہ چه طور متشکل گشت

بعد از شہادت طلبی معمولی اول شاہد حسین شاہ است شہادت او
تاریخ ۱۹۲۳ء قلمبند شدہ حالات قتل ایں طور بیان می کند
کہ در حویلی اولاً لرم و عبد الرحیم داخل شدند و امیرن مقابل شان آمدہ
رحضرت صاحب، گفت کہ شمش بکفر اشیعان فتوے دادہ اید لہذا
دریں مکان داخلہ شمش ہرگز نہ خواهد شد لیکن نور زمان شاہ مہر بود کہ بہر

حال (حضرت صاحب) را اندرون خانہ میبرد

اندریں وقت (حضرت) غلام حسین شاه صاحب (بانور زمان شاه و
عبدالرحیم محطاب شده گفتند کہ من گفتہ بودم کہ از دوسے شرع مرد شیعوہ
را قتل کردن جائز است، اس لفظی کہ ترجمہ اش "قتل" کردہ شد در
اردو زبان معنیش (مارو) اند و لفظ رپورٹ ابتدائی کہ لفظ زینب (مارو)
بیان کردہ است غیر ایں معنی دارد۔ در حبرج و کیل گفت کہ ما وعظ
(حضرت صاحب) شنیدہ بودم در آں وقت (حضرت صاحب) وعظ
کرد کہ قتل شیعہ داخل ثواب است و ایں وعظ خود مقتول و دیگر شیعا
و مریدین گواہ ثانی شنیدہ اند و بیان خود حسین شاه بالا گفت کہ بیح
مولوی ایں قسم وعظ شنیدہ ام و ایں ہم شنیدہ ام کہ سنی بہ قتل شیعہ
مترکب گشتہ۔ و لیکن چون در بیان شہادت مریدین دریں موقعہ غور کنیم
بینیم کہ بیان او است کہ اول شنیدن وعظ غلام حسین شاه زینب بود و او
را ایں گفتن شنیدہ کہ قتل شیعہ داخل ثواب است۔ بہوجب بیان
مریدین دریں واقعہ با حسین شاه گواہ اول اختلاف میشود بیانش از
است کہ امیر حسین شاه (حضرت) غلام حسین شاه گفت کہ اندرون جوئی
داخل مشوچہ پرده در می میشود نور زمان شاه بدو کھت کہ بہمانان خود
را بنجانہ خویش میبرد و دریں وقت امیر حسین (حضرت) غلام حسین شاه صاحب

منطقات گفتن شروع کرد و گنت چون شیعیان را کافر قرار دادہ ہے
 ازین مکان بیرون شوید یاں وقت رحضرت غلام حسین شاہ گنت کہ قتل
 شیعوہ جائز است قتل بکنید میرزا چنانچہ قتل واقع شد۔

گواہ سوم سہی بجا و بیان مکرر دادہ است۔ یک بیان زیر دفعہ ۱۶
 شاہنواز علی صاحب داری تحریر شدہ بود و دوم بیان در عدالت بطور شہادت
 پیدا اولیٰ تاریخ ۳۱ نومبر ۱۹۲۳ء تحریر شدہ دین اظہار کرو کہ
 امیر حسن شاہ گنت کہ رحضرت غلام حسین شاہ صاحب و نورزمان
 شاہ و شیخ عبدالرحیم را از داخلہ جوہلی بوجہ پرورہ داری رحضرت غلام حسین
 شاہ فرمود کہ شیعہ کافر اند نورزمان شاہ و شیخ عبدالرحیم را حکم دادند
 کہ امیر حسن شیعہ را قتل بکنید و شہادت کہ رو بروئے صاحب ششترنج
 دادہ است اضافہ کرو گنت کہ بردارہ شرفی دیدم و شیعہ کہ امیر
 اندرون دروازہ جوہلی بفسا سہ و گز ایستادہ بود و نورزمان در میان
 دروازہ ایستادہ بودند و برائے داخلہ جوہلی بدیں وجہ اجازت نہ دادہ شد
 کہ آل فتوے تکفیر شیعہ دادہ اند

این امر قابل خواست کہ در میان اولیٰ این گواہ سہی بجا و مثل گواہان
 دیگر این درج است کہ وجہ مخالفت محض پرورہ بود۔ بالبعد بیان کرو کہ
 نورزمان شاہ جواب دادہ بود کہ فقیر صاحب را بخت نہ خویش میرم و بعدش

گفت کہ امیر حسن شاہ فقیر صاحب، را دشنام داد و شروع کرد کہ در مکان ما
داخل مشوید و فقیر صاحب، بہ ہر بیان گفت کہ من گفتمہ بودم کہ قتل شیعہ داخل تو
است۔ بزنیہ این را

گواہ چہ ہم کہ ذکرش در ابتدائے رپورٹ مندرج است و آں ہم شاہد عینی
است یعنی و مستقیمت آں را پیش کرد گواہی کہ شہادت آں برائے ثبوت
جرم لادعی بود برائے شہادت حاضرینہ کردن ملزم را موقع جسد جرح و او ما میگویم
کہ این جرح و قرح مناسب بود این نیز گفتمہ شدہ است کہ آں مرد ماں
کہ ذکر ایشاں در ابتدائی رپورٹ آوردہ اند ہم فقیر سمرہ شاہاں بودند ازین جہت
شخصی را پیش نہ کردہ شدہ فی الحقیقت شہادت استغاثہ محض متعلقین مقتول
اند باستثنائے یک شخص کہ آں ہم ملزم خانہ مقتول است اکنون می باید گفت
کہ این امر قابل افسوس است۔

راستغاثہ را برای چنین گواہان مشہور و شاکت کہ عدالت بحق آناں فیصد
نہ خواهد داد۔ تا ہم اگر تعین شدہ کہ بیان گواہان درست
و حق است برای چنین شاہدان حسرت کہ ان اونی بود اگر چہ متوہد آں بیانات
بسی غیر متعلقہ شہادت یعنی نبودہ

اھا و بیانات گواہان استغاثہ ہم اختلاف این قدر است و گواہ نیز ہم
کہ شہادت یعنی حاضر کردہ شدہ اند بالضروریں قدر کہ تعلق از قدرت

حضرت غلام حسین شاہ صاحب بہت ماسلیم نخواستہم کہ دیکھیں بیانات از
شہادت خانی باشند۔

مزید برآں میگویم کہ بیانات بہ متعدد وجوہ ناقابل یقین اند نیز گمان
غالب نمیشود کہ یک واعظ کہ متمتع بصفات حسنہ بود و بیخ شہادت
خلاف اوصاف او در عرض بیان نہ آید ہشتاد سالہ پیر معمر بود و راں وہ باں
عرض آید است کہ در چند مسائل دین کہ شیعیان او نام باطل و از مذاہب را
زائل کنند و ایشان را سنی سازد۔ باں چنین شخصے در واعظ ہائے خود بہ
شخصے کہ از سنی کہ وہ است چہ طور ترغیب میوال داد کہ یک قریبی خویش
قتل کند محض باں وجہ کہ این قریبی آں واعظ را بہ خانہ مرید داخل شدن
نداد۔

بعد غور شہادت جسد شاہدان مقصد و بحث و کلامائے ما این است
کہ واقعہ در اصل این طور واقعہ شدہ کہ نور زمان شاہ در خانہ خود در حضرت
غلام حسین شاہ صاحب را بحیال عزت افسے زیاد نمود کہ وہ واعظ این
خیال ہم بود کہ قریبانش براہ راست بی آید و ندیب تبدیل نمایند ازین
ہر دو خیال ہر خیال کہ باشد واعظ را از حیالی خود دعوت داد لکن بیخ
شہادت این قسم پیش نہ شدہ کہ باں ثابت شود کہ واعظ را برین دعوت
خیال نہاد و تازع ورود خطور یافتہ۔ شک نیست کہ امیر سن در شدہ

دارائش اس وقت را بنظر احسن ندیدند کہ اسے چسپس و اغظیے کہ از برادری
شان شخصے را بتدلی مذہب کنایسده است و در حویلی داخل شورو چنانچہ از
داخل حویلی بسی منع کہ دند

در رائے پاسخ شبہ نہ آید کہ ازین حرکت ناشائستہ نور زمان شاہ
ناگوار گشتہ باں مانسان تنازع در میان پدید آمد ماہم سلی و ایچم کہ با نور
نور زمان در شکم امیر حسن شاہ کاروزد کہ از ضرب آں جانب شدی مسیح قابل
یقین شہادت و در ثبوت اس امر در نظر نہ آیدہ کہ آں چاقو سے در عدالت پیش
کر وہ شد ازال ضرب زویا با دیگر شے لیکن اس فعل نور زمان بلا شبہ
متحقق گشتہ کہ بوقت تنازعہ چاقو در دست میداشرت و بدین
چاقو در شکم مقتول ضرب زد۔ مارا سلی ہست کہ البتہ گواہان استغاثہ
مذکورہ برائے انداختن بار فعل مجرایہ نور زمان برگردن ایشان در حضرت
غلام حسین شاہ کو ششش کیوند و اس خیال را مد نظر کردہ۔ در بیانات
خود چندال مبالغہ کردند کہ ایشان در حضرت غلام حسین شاہ را مجرم
سازند و خاص برائے صدور حادثہ مذکورہ ایشان را موید ثابت کنند۔
بیانات ایشان را کہ تعلق بر یہ ثبوت است ما تسلیم نہ خواہیم کرد۔
لہذا فیصدہ میریم کہ اس جرم از حضرت غلام حسین شاہ است
و وقوع نیانہ و از شہادت کہ خلاف زمولو لیا صاحب مذکور بیان شدہ مجرم

اعانت قتل اوشان را مجرم قرار نخواستیم و او البتہ آل شہادت بہ ثبوت جرم
نور زمان شاہ واقعی و درست تسلیم خواہیم کرد۔

و شہادت بلزمان کہ امیر حسن شاہ را در تن زعم موت واقع گشته این
مُضغ تصنع است کہ آل چاقو کہ سبب موت امیر حسن شاہ گشته در

دست امیر حسن شاہ بودہ کہ ازال علم لغزیه صاف میگرد و یہیں وقت شہور

و تن زعم شروع گشت در میانش بفتنہ از دست خود مغروب شد

و مقبول گشت این اقوال ازال واقعات متضاد است کہ در فہم ثابت

گشتہ است از چیز اعتبار ساقط است بر تمام شہادت بعد غور تلی

میشود کہ نور زمان شاہ امر واقعی قابل امیر حسین است

یک سوال باقیماندہ کہ قابل غور است کہ شششن حج را کمی سزا بریں

مکمل سزا ترجیح باید داد یا نہ باین قدر کہ شہادت کہ رو بروئی ما است

ثابت میشود کہ لغتہ تن زعم برخواست و ازین قتل الف تاد واقع

گشتہ نور زمان شاہ بلاشبہ قتل از تن زعم در غصہ بود حول و اعط

راز و اخلا حولی منع ساختند غضب زیادہ شد در میان قابل و مقبول

بحث مجہول و شوریدہ جاری شدہ۔ این واقعہ ہلکہ سزا انجام یافت۔

ہذا در فکرمای آید کہ واقعات وانی موجود بودند کہ بہ بناسے ال واقعات

سزا کم کرد حکم بعبور دریا سے شور کہ دہ شود۔ حسین شاہ یاد مقبول در خواست

نگرانی برائے ایزادی سزا پیش کر داز وکیل سائل درمغ در آمد برای بحث
 و نسبت ہر دو مندرجہ اپیل فکر مارا رہنمائی میسکند کہ درخواست نگرانی خارج کردہ
 شود و نتیجہ اپیل این وقت شود کہ ما اپیل رحضرت مولوی غلام حسین
 شاہ صاحب منظور کنیم و آل حکم کہ بر خلافتش نافذ شدہ و سزا را منسوخ
 میکنیم کہ آل را رہا باید کرد

و ما اپیل نور زمان شاہ خارج کردہ فیصلہ عدالت ماتحت بحال میخواستیم
 داشت ۱۸ اپریل ۱۹۲۳ء دستخط عدالت

چوں اپیل سید نور زمان شاہ صاحب نامتطور شدہ بہ حسین دوام
 بہ عبور دریائے شور محسوس شدہ حضرت ایشاں را فکر ہائی سید مذکور
 و امن گیر شدہ و قبل ازیں چوں بسیار کساں مسموایان ذی وجاہت
 دنیاوی در جنگ عظیم ادا و نصارے بہ شکر و نقد و مال و اسباب بسیار
 دادہ و نمد و معاون نصاری از دل و جان شدہ و قوم ترک کر سکا اسلام
 بنام ایشاں بودہ و بہ خلیفۃ المسلمین بلقب بودند مغلوب شدند علماء ہند
 وغیرہ فتوے کفر بہ جانبازان نصارے دادہ الف فاعمر حیات خان ٹوانہ
 شاہ پوری کے ازیں گروہ بود خیالش نچتہ شد کہ توبہ کند حضرت ایشاں را
 برائے تکمیل خیال مہم مذکورہ مدعو کرد کہ بر دست مبارک ایشاں توبہ
 کرد و لقب کفر کہ در انوار عوام مشہور است از گردش سینتہ شود۔

حضرت ایشاں دعوتش را قبول کرده در شاہ پور سرگودھا تشریف افروز شد
پس خان مذکور بعد توبہ کردن بہفت صد روپیہ نقد نذر پیش خدمت ہوا
حضرت غریب نواز مرحوم از گرفتار نذر مذکورہ انکار صریح فرمودہ و یک پیشینہ
نہ گرفتند پس حضرت ایشاں مرحوم وقت را عنایت دانستہ از خان صاحب
مذکور وعدہ گرفتند کہ در رہائی سید مذکور مدد کنند چنانچہ خان صاحب مذکور
وعدہ داد کہ کسی از مخلصان حضور درخواست برادر رہائی سید مذکور در لاہور
نویسائیدہ بدتم رساند من رسیدہ خان صاحب آنرا از حجابان ہائیکورٹ
منظور خواہم کنائید بعد فراغت و واپسی از سفر مولانا مولوی شیخ کلیم الدین
را برائے حصول امور مذکور را ہی بلاہور کردند پس شیخ صاحب مذکور عرضی بہ
مضمون طلب معافی سید نور زمان شاہ نویسائیدہ چند یوم گردو کوٹھی خان
مذکور و ہائیکورٹ گردید بوجہ شدت پاسداران را ہی نیافت آخر الامر بوسا
وکیل پٹن مذکور آں عرضی بدست عمر حیات خاں ٹوانہ واوہ پس خان
صاحب مذکور حسب وعدہ موعودہ عرضی از حجابان منظور کتائیدہ سید نور زمان
شاہ را از حبس بری کنائیدہ چون سید مذکور بلا تکلف بری شدہ در وطن
مالون خود رسیدہ ہمہ اسانات حضرت ایشاں را انکار کردہ برزن عاشق
شدہ شورش راز ہر داوہ بہ پاداش جرم مذکور ثانیاً مجوس شدہ بردار
کشیدہ شد۔

آما شیخ عبدالرحیم صاحب کہ درلزمان موشد شدہ بود لغزمان حضرت ایشان
 روپوش شدہ و نزد جلال خاں کہ از خدایان حضرت ایشان بود مقیم شدہ بعد
 منظور شدن اپیل و رہائیدن حضرت ایشان از حکیم ثنائی ہزارہ غلام محمد صاحب
 کہ یادگار ثنائی اسلام است و بہ سہ ہائے جلیلیہ فائز شدہ بود و در سرگودھا
 برائے آباد کردن سرلہجات خود مقیم بود و وعدہ گرفتند کہ در رہائی شیخ عبدالرحیم
 چارہ جوئی کنند چنانچہ ثنائی ہزارہ صاحب را میاں احسان الحق مذکور دوستی قدیم
 بود الف تاق میاں صاحب مذکور بہارت شدہ ثنائی ہزارہ صاحب را برائے معالجہ
 خویش طلبید ثنائی ہزارہ صاحب موصوف اظہار ناراضگی نمودہ کہ موت ثنائی ہزارہ
 زندگی است کہ تو در ایڈائے جسس کردن درویشان نامتی سعی میکنی چوں
 میاں صاحب مذکور را وجہ ناراضگی ثنائی ہزارہ صاحب معلوم شد وعدہ نمود
 کہ شیخ صاحب را در مقام مدد مذکور برقی نوایم کرد پس ثنائی ہزارہ صاحب نوشنود
 شدہ علاج کرد و حضرت ایشان را حسب انتشار امنی نمود و شیخ صاحب مذکور
 را بری الذمہ کنانید جزا الا اللہ احسن الجزاء

در بیان حال مقدمہ ملک احمد سوگ سکنہ ڈگر سوگ

در موضع ڈگر سوگ محل زمین چاہے ملک تورو شہ حضرت ایشان شتر کہ
 در میان خویشان بود و باقی زمین شملات بسیار بود ارادہ حضرت

ایشان بود کہ بشورہ خویشان تدسے زمین از شاملات برائے سنگر شریف
 و بنائے چاہک و مسجد و مکان زائرین علیحدہ کنند بعضی از برادران برض و در غربت
 واوہ و بعضی دیگر مانع آمدند از خوالامر در خواست با فرمان وقت واوہ کہ بوقت
 قبضہ زمین شاملات خود از فساد و شرارت و تنازع فریق مخالف را باز
 دارند چپ پنجہ در خواست منظور شدہ و سر کردہ محض بعضی ملک احمد صاحب
 بود کہ میگفت اگر فقیر زمین شاملات قبضہ خواهد کرد پس گاہ مویشی بر باد می
 رود و بوجہات رکیکی گفت و دعوی فوجداری نمود و ہمیں دعوی اورا
 حاکمان وقت نامنظور کردہ از ملک مذکور بعد لواحقین ضمانت گرفتند کہ بوقت
 قبضہ زمین مذکورہ از او چپ کشتہ منظر گد بود بر زمین قبضہ کردہ چاہ بر آوردند و
 حدود زمین مقرر فرمودہ و ملک احمد مذکور بقصد شرارت بر زمین مقبوضہ زراعت
 کالکھا کاشتہ حضرت ایشاں در زراعت مذکورہ کلبہ انی نمودہ و ملک احمد را
 گرفتار کردہ اگر چه معاوین ملک بسیار بودند لیکن از رعب و دہشت
 حضرت ایشاں و کثرت خلاق بعضی فرار شدند و بعضی چالپوسی ہا نمودند
 آخر الامر ملک احمد را با حضرت ایشاں صلح شد و یک وقت نان نیز از
 سنگر شریف خوردہ راضی شد و دعا خیر گفتہ شد چون واپس در خانہ رفت
 فرزند و محض بعضی برانگیختند در لیبہ رفتہ دعوی فوجداری کرد کہ فقیر مرا خون
 میکرد و باقی معاوین گواہ شدند بسیار مردمان قریشی کردہ و غیرہ

پنج شور و شرارت نکند و اگر دعوی دینا باشد بدین چاہ و بوری کند حضرت ایشاں بعد حصول برصبت

قبضہ زمین مذکورہ

کہ ذی نجا بہت دنیاوی بوونڈ گواہی بدیں۔۔۔۔۔ مضمون داوند کہ ملک مذکور
 را فقیر خون میسکر و میان اور را رہا نیندہ پس در پیشی دوم مقدمہ خون نیز
 خارج شد و حاکمان وقت نوشتند کہ این مقدمہ بنا بر مقدمہ اول است و موید
 آنست و کذب مسلم می شود و حضرت ایشاں را برائے جوابد ہی نہ طلبیدند
 پس حضرت ایشاں در زمین مذکورہ حدود و غیرہ بر آوردہ قبضہ نمودہ برائے
 کاشتکاری ملک لال سواگ را دادہ و در اں مزارائے صاحبزادگان در
 محل شریف اند و بعضی در ویشاں بیرون اند و سرائے اہل خانہ و مکانہائی
 زائرین و مسجد خوشنما بنا شدہ است۔

در بیان حال مقتدمہ ہندوان سکنا تحصیل لکھنؤ

چوں حضرت ایشاں در نائب کنائیدن ہندوان شہرہ آفاق شدند
 آتش حدود سبب ہندوان افروختہ اکثر ہندوان علاقہ کرور قریب بہ
 تبارہ شد یک عرشی بنام کپتان پولیس مختلف گڑھ بدیں مضمون
 نوشتند کہ فقیر صاحب برکنارہ مشرقی دریائے سندھ سکن نمودہ و نزدیک
 شارج غام است چوں ہندوان از انجائی گذرند ایشاں ز آتش دگر وہ
 جبریہ سلمان نمودہ قتل کردہ در دریائے سندھ فی اندازہ مضمون دروغ
 انگریز را شکر آمیز کردند چوں عرشی نزد کپتان مذکور رسید برائے تحقیقت

مضمون نوشتہ واپس درتھانہ کر ڈر شدہ تھانیدار کر ڈر بموجب عادت
 کہ شہادت انگیزی است تصدیق مضمون نوشتہ نموده سپرد ہرکارہ —
 عراقی رسال کر دو ہرکارہ مذکور ساکن لبتی سرگانہ مسلمان معتمد حضرت
 ایشاں مرحوم بود خفیہ اطلاع بہ حضرت ایشاں بدین مضمون رسانیدہ کہ
 یک آدم معتبر حضرت ایشاں تبایخ فلاں تا وقت صبح در لبتی سرگانہ
 ریبہ عرضی مذکورہ را بہ چشم خود مطالعہ فرمایید چنانچہ حضرت ایشاں مرحوم
 جناب منشی اندکس صاحب بلوچ قیصرانی کہ منشی سنگر شریف و
 خادم قدیم بود براتے کشف معاملہ مذکور تبایخ بالا موعودہ لبرگانہ روانہ
 فرمودند مولوی صاحب مذکور العد نقل عرضی مذکورہ کردہ بحضرت ایشاں
 رسانید و آل روز حضرت ایشاں را یہی منظر گدھوشت مذکورہ انجا مشہد
 کپتان را کہ مردے نیک و مسلمان بود شرف ملاقات بخشیدند و کشف
 مدعا کردند و آل مشہد ان مذکور حضرت ایشاں را وعدہ صادقہ داد کہ
 مضمون عرضی مذکورہ داخل دفتر خواهد شد و حضور بیچ اثر آثار عرضی
 مذکورہ مدت العمر نخواہد دید و وعدہ اش و فاشد جناہ اللہ الحسن الجنائہ

باب ششم در معمولات و حرزها حضرت ایشاں مرقوم

معمولات و حرزها حضرت ایشاں کہ بحسب امر الصلح و غیرہ از مشائخ کبار معمول میداشتند معمول طریق خواندن سوره یس برائے برآمدن حاجات یس بطور بسیار مفید است اول سه بار درود شریف خوانده لفظ یس سه بار تکرار کند و پھر مبین کہ برسد الحمد لله رب العلمین تا نستعین بخواند و انگشت شہادت ایستاده کرده تمام کلمات اذان بگوید چوں بہ سلاماً قولاً من ربّ الرحیم برسد ہفت بار تکرار کند بعد ازاں یا سلاماً یا ربّ یا رحیم ہر اسم را ہفت ہفت بار بخواند و چوں بدی لک تقدیر العزیز العظیم برسد آیتہ را ہفت بار خواندہ یا قدیر یا عزیز یا علیم ہفت بار بگوید و چوں بمثلہم برسد ہر بار این کلمہ را بگوید بعد از تمام سورہ فاتحہ تا ایاک لعبد و ایاک نستعین خواندہ باشد ہر انگشت شہادت کلمات اذان خواندہ سورہ فاتحہ تمام نماید و درود شریف و احوال راویا ذالجلال و الاکرام راویا ارحم الراحمین را و لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین۔ را صد مرتبہ بار خواندہ سه بار درود شریف گفتہ ثواب این بجناب امام ربانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ بخشد قضاء حاجت خود از جناب الہی بواسطہ این سورہ نماید و اگر در میان

کار شود بهتر و آلتا پهل روز بخواند و همچنین است طریق خواندن سوره مزمل
 باین ترتیب که اول بخواند یا ایها المزمل بعد بخواند زمینی زمینی
 زمینی بقدره الحفی و ادی کنی فی قضاء حاجتی یا الحمد چهل یکبار
 بعد نماز فجر یا در میان عصر و مغرب یا ما بین العشاءین اگر عمل تمام سوره
 خوانده تمام تمکول که نوشته می شود بخواند یا الله یا اسرافیل یا سموطینا
 بحق یا الله یا بدوح یا جبرئیل پس بگوید قسم اللیل الا قلیلاً نصفه
 تا آخر وقتیکه بر ب المشرق و المغرب برسد این کلمه را یازده بار تکرار
 کند و چوں به کلمه سبیل برسد یا عزیز الوهاب یا نصیر یا بخواند اول
 تا آخر درود شریف چهل و هفت بار بخواند، همین طور سوره را چهل بار بخواند و
 بیسج گونه گاهی طلب حاجت از کسی نه خواهد جز از جناب کبریا و سبحانه بالقرآن
 رسانده باشد و آنچه برات در دست مفید تر است آنست که غارم دست
 خود بر سر و جبین نهاده بگوید - بسم الله خیر الاسماء بسم الله رب
 الارض و رب السماء بسم الله الذی اسمہ برکتہ و شفاء
 بسم الله الذی لا یدخر مع اسمہ شیء فی الارض و لا فی السماء
 و هو السميع العلیم تکرار کند این را سه مرتبه یا هفت بار تسکین خواهد
 و این کتاب بسم الله الرحمن الرحیم هذا کتاب من محمد رسول
 الله رب العلمین الی من طرق الدار من العملا و الزواجر و السائحین

الادوار فالطرق تجیر یار حمن اما بعد فان لنا و لکم فی الحق سمة
 فان تک عاشقا مولعا و فاجرا مقتما او را عیا حقا مبطلا هذا
 کتاب اللہ ینطق علینا و علیکم بالحق انالنا نستسبح ما کنتم تعملون
 و سلنا یکتبون ما تمکرون اترکوا صاحب کتابی هذا و اطلقوا الی
 عبدة الاصنام و الی من ینعمان مع الله الها اخر لا اله الا هو
 کل شیء هالک الا وجهه له الحکم و الیه ترجعون تعلقون حسدا
 لا تنصرون حمتسق تفرق اعداء الله و بلغت حجة الله و الاحول
 و لا قوة الا بالله فسیکفیکم الله وهو السميع العليم

برائے دفع جن نوشتہ در گردن مرین اویزال کند حق سبحانه و تعالیٰ
 اور اشرف خواند و او بجهت برودہ گر نخیتہ بسیار و قفل آہنی برال قفل بیت
 و یک بار سورہ فاتح بخواند باسم او قفسیل بزند و و یک نو آور وہ در و اندا
 و آب نیز اندازد و بر دیگران بنید زیرا او اشک بکند تمام روز حافظ خواهد شد
 انشاء اللہ تعالیٰ

و این رباعی برائے ہر حاجت کہ داشتہ باشد بعد ہر نماز شدت رب
 خواند رو اگر و دانش اللہ تعالیٰ

اسے زلف سیاہ تو بلائی دل من ۔ و لعل لببت گرہ کشائی دل من

رواہ البیہقی نے او اخر دلال العیون من ابی نجانه ۳ حیوۃ الیمون بحث قنفذ بری ۔ بدایہ النعمان

من دل ندیم جس برائے دل تو۔ تو دل نہ وہی جس برائے دل من
 برائے حصر بول و غائلط و حصات نوشتہ مرین را بنوش مذکرت وہ گردو
 بسم اللہ الرحمن الرحیم ببت الجبال بسا فکانت هباءً منبثا حصلت
 الارض والجبال فدک تادکة ولعدة ^{والتی} مثل اوست این آیتہ و اذا
 استسقى موسى لقومه فقلنا اضرب بعصاك الحجر فانحدرت منه اثنتا عشرة
 عیناً ^{والتی} ای آیتہ قل کونوا حجاراً او حديداً او خلاقاً اما یکون فی صدورکم
 فیسقولون من لعیبنا قل الذی فطرکم اول مرة فنیفضون الیلک رؤسهم
 ویقولون متى هو قل عسى ان يكون قریباً و ^{تحت} ان است سورة لک اکثر
 و ^{ایضاً} برائے جس بول مفید است این آیتہ ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر
 و فجربنا الارض عیوناً فانما علی الماء علی امر قد قدس نوشتہ در گردن بیا ویزو
 برائے سلس البول و زوف دم و حیض مغرط و رعاف دلم و غیر ذلک نوشتہ مرین
 را بنوش مذکرت شود۔ بسم اللہ الرحمن الرحیم قل یا ارض ابلعی ماءک و یا سماء
 ابلعی و غیض الماء و قضی الامر قل امر آیتمان اصبح ماءکم غوماً فمن
 یأتیکم بماء معین۔

برائے بدخونی کو دک نوشتہ در گردن بیا ویزو بسم اللہ الرحمن الرحیم و
 لبثوا فی کھنم ثلاث مائة سنین و انرا دادوا تسعاً لومئذ یتبعون لداعی
 لا عیوج لہ و خشعة الاموات للرحمن فلا تسمع الا همسا برائے چشم زخم

بر چند گره زر چوبه سے مرتبه الاسلام حق و الکفر باطل خوانده بد مدد راست
 انداخته و خان او بر پیش بر ساند و بر آئے چپک ہفت برج الختم گرفته بر سر برج ہفت
 مرتبه سورہ کوثر خوانده و اول و آخر درود شریف ۳ بار بخواند و طفل را بخوراند و بر آئے
 دفع جادو سورہ کوثر ہفت ہفت مرتبه بر خاک قبر کہنے از ہفت قبر برداشته بر سر
 یک جدا جدا دم کرده در پارچہ بستہ جائے بنیاد و کہ جادو ب در آنجا کسے نکند
 بروز شنبہ۔

دبر آئے در دسر بنویسد بر سر پیش یا با سطر مرض دفع خواهد شد انشاء اللہ تعالیٰ
 اگر کسے از کسے ناراض شدہ باشد و می خواهد کہ راضی شود بخواند اسم یا و دود
 ہر روز ہزار بار و اول و آخرش درود شریف یا زود بار از فضل الہی راضی خواهد شد
 و بر آئے دفع حاجت و احتضار غائب و شنائی مرین بخواند سورہ فاتحہ چهل و
 یکبار در میان سنت فجر و فرض

و بر آئے گزیدن کلب مجنون کہ میرسد با و از جنون بنویسد بر پهل کسره نان
 انهم یکیدون کیدا و اکید کیدا الفمصل الکافین اہلہ صید
 بخوراند ہر روز یک یک کسره معشوش را از آن کسراے مذکور۔

ہر کس کہ میرسد از سلطان بگوید کہ بعض کیفیت و بند کند مقابل ہر زب
 انگشت دست راست و دست چپ ہمیت و بند کند انگشت دست
 چپ مقابل ہر حرف پس بکشاید ہر دو دست را و بروئے آنکس کہ میرسد

برائے جمیع امراض این شش آیات کہ مسمی آیات شفا اندر کاس چینی یا
غیر آل نوشتہ باب محو کردہ برین نبوت شاندار روز یا ہفت روز شفا
خواہد یافت انشاء اللہ تعالیٰ بسم اللہ الرحمن الرحیم و لیسف صدور

قوم مومنین و شفاء لما فی الصدور یخرج من بطونہا شراب
مختلف انواتہ فیہ شفاء للناس و نزل من القرآن ما هو شفاء
هو للذین امنوا ہدی و شفاء سی و سہ آیتہ است در قرآن مجید

کہ نافع نام است۔

برائے سحر و مرزولیت غظیم از شیاطین و عصوں و سبب نوشتہ و شدتہ
سحر را خوراند یا خواندہ بدید یا برین را بخواند امر نماید کہ او خود بخواند و حضرت
قیامہ میفرمودند قدس سرہ کہ ہر کہ این آیت ہا یکبار صبح و یک بار شام بخواند و
اہن الہی باشد و بیچ اسمی و دعائی برور رجعت نخواہد کرد و از شر شیطان و
بدخواہان رین بود انہا این است بسم اللہ الرحمن الرحیم الحمد ذلک الکتاب
الارباب فیہ ہدی للمتقین الذین یؤمنون بالغیب و یقیمون
الصلوۃ و مما رزقنہم ینفقون و الذین یؤمنون بما انزل الیک
و ما انزل من قبلك و بالآخرۃ ہم یوقنون اولئک علی ہدی
من ربہم و اولئک هم المفلحون۔ و بسم اللہ الرحمن الرحیم
اللہ لا الہ الا هو الحی القیوم لا تاخذہ سبتہ و لا نوم لہ ما فی السموات

وَمَا فِي الْأَرْضِ ط مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ط يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ط وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ط لَا الْوَاهِ
 فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرِّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِطَاغُوتِ وَيُؤْمِنْ
 بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 أَوْلِيَاءُ لِقَوْمِ الطَّاغُوتِ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ط أُولَٰئِكَ
 أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَسَاءَ أُمَّةٌ اتَّخَذَتْ لِقَوْمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدَّ
 مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُتَّقَوْهُ يُجَاسِكُمْ بِهِ اللَّهُ ط فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبْ
 مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ط آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
 مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ط كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ قَدْ
 لَافَرَقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ قَدْ وَقَالَ اسْمِعْنَا وَاطْمِئِنَّا غَفَرْنَا إِنَّكَ
 رَبُّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ط لَا يُعَذِّبُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ
 عَلَيْهَا مَا كَسَبَتْ رَبُّنَا لَا تُؤَاخِذُنَا إِنْ نَسِينَا وَآخِطَانَا جِئْنَا وَلَا
 نَحْمَلُ عَلَيْهِمْ إِثْرًا لَمَّا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبُّنَا وَلَا نَحْمِلُنَا مَا لَا
 طَاقَةَ لَنَا بِهِ جِ وَعَافَ عَنَّا ذُنُوبَنَا وَعَافَ لَنَا ذُنُوبَنَا وَتَ أَنْتَ مَوْلَانَا

فالصراط على القوم الكافرين ۝ وسه آية از سورت اعراف ان ربكم الله
 الذي خلق السموات والارض في ستة ايام ثم استوى على العرش
 يغشى الليل النهار لعلبه حثيثا والشمس والقمر والنجوم مسخرات
 بامره الا له الخلق والامر ط تبارك الله رب العالمين ۝ ادعوا ربكم
 تضرعا وخفية انه لا يحب المعتدين ۝ ولا تفسدوا في الارض
 بعد اصلاحها وادعوه خوفا وطمعا ان رحمة الله قريب من
 المحسنين ۝ واخبرني امير ائمة اهل بيت الله او ادعوا الرحمن ط اياما
 تدعوا فله الاسماء الحسنى ولا تجهر بصلاتك ولا تخافت بيوا
 وابتغ بين ذلالي سبيبا ۝ وتل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم
 يكن له شريكا في الملك ولم يكن له ولي من الدنيا وكبرية تكبرا
 وعشرة آيات من اول الصادقات صفا ۝ فالزجرات زجرا ۝
 فالتبيت ذكرا ۝ ان الحكم لواحد ۝ رب السموات والارض وما
 بينهما ورب المشارق ۝ انا ربنا السماء الدنيا بزينة الكواكب ۝
 وحفظا من كل شيطان مارد ۝ لا يسمعون الى الدعاء الا على وقذفون
 من كل جانب ۝ دحورا اولهم عذاب واصب ۝ الا من خطف
 الخطفة فاتبعه شهاب ثاقب ۝ فاستنبتهم اهداهم اشد خلقا
 من خلقنا انا خلقناهم من طين لازب ۝ وبيان من سورة

الرحمن ياء حشر الجين والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار
 السموات والارض في فائذ واط لا تنفذون الا بسلطان من قبلي
 الا غير يكما تكا بنون يرسل عليكم ما تشاؤون من نهار ونحاس فلما
 تنقروا ان و آخر سورة الحشر لو انزلنا هذ القرآن على جبل
 لرأيته خاشعاً متصدعاً من خشية الله ط و تارك الا مثال نغزها
 للناس اعلمه تيفكرون

هو الله الذي لا اله

الاهوت علم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم هو الله الذي
 لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار
 المتكبر ط سبحن الله عما يشكرون هو اداء الخالق البارئ المصور
 له الاسماء الحسنى ط يسبح له ملك السموات والارض وهو العزيز الحكيم
 و آيتان من ه قل اوحى الي ان الله استمع لفر من الجن فقالوا انا سمعنا
 قراناً عجيباً يهدى الى الرشيد فامنا به ط ولن نشرك بربنا احداً
 وانه تعالى جدم بنا ما اتخذ صاحبة ولا ولداً وانه كان يقول
 سفيها على الله شططاه لا اين آيت باسمي است تبدت ثلثين آية
 و بعضه زياده مي كند بر آيت سورة فاتحه و قل يا ايها الكافرون و قل هو الله
 احد والمعوزين و مي كيرند از اول سورة بن قل اوحى تا شططاه و برات من

چھپک وائل وقت کہ ظاہر شود و بگردن تار تار سے نیل گون بعد و کلمات تکذبن
 کہ در سورت رحمان است و یکبار پس بخواند سورہ مذکور را ہر گاہ کہ بہ فیائی
 الاعراض بکما تکذبن ط برسد دم کند برال خبط و گرہ و ہر حتی کہ سورہ با تمام
 رسد و سی و یک گرہ تمام شود۔ پس بستہ در گردن صبی اندازد و اللہ تعالیٰ
 ازیں مرض عافیت خواهد داد و انشاء اللہ تعالیٰ۔

فوائد اصحاب کھفت برائے امان از غرق و حرق و سرق و غارت و غیر
 ذلک از امراض و حاجات یعنی نوشتہ کند اسماء ایشاں را در مکان یادگشتی
 در مساع بہ نهند و ر امان الہی باشد بسم اللہ الرحمن الرحیم الہی بجمت
 یملیخا مکسلمینا کشفوط تیلونس اذہ فطیونس کشفطیونس
 یوانس بوس و کلہم قطمیر و علی اللہ قصد السبیل و منها جائز
 و ایضا برائے قضائے حاجات غم افزا باید کہ چہر رکعت نماز بااں طریق
 ادا نماید کہ بخواند لب از فاتحہ در رکعت اولی لا الہ الا انت سبحانک
 انی کنت من الظالمین ط فاستجبنا لہ و نجینا ہ من الغم و کذبتک
 نجی المؤمنین ط صد مرتبہ و در رکعت ثانیہ رب انی مسنی القروانت
 ارحم الراحمین صد بار و در رکعت سیوم و افوض امری الی اللہ ان
 اللہ بصیر بالعباد ط صد بار و در رکعت چہارم قالوا حسبنا اللہ و نعم الوکیل

عہ و برائے تپ دویم بر تار تار سے بچند بخت بدستوری فرمودند ا عبد الکریم

صد بار پس سلام بدید و بگوید سَبِّ اِنْتِ مَغْلُوبٌ نَانَتِ بِرُطِ صَدِّ بَارِ بَرَاتِ
 نزول ثیابین در خانه سنگها میزنند بخواند این آیه بسم اللہ الرحمن الرحیم
 اَنهَمْ یَکِیْدُوْنَ کِیْدًا وَاکِیْدُ کِیْدًا فَمَصِلِ الْکُفْرِیْنَ اَمِیْهَلْهُمُ یَیْدًا
 بر چهره ریخ آهنی بر هر یک لبست و پنج بار خوانده آن را یکبار در یکبار
 گوشه ازال خانه و من کند۔

و ایضا اسمائے اصحاب کبف را نوشتی بر هر چهره از طرف خانه چسباند
 بر آتے علاج عقیقه نبولید بر پوست آهوی آب گلاب و زعفران این
 آیه شریف را بسم اللہ الرحمن الرحیم قُلْ اِنَّ قُرْاٰنَا سُبْحٰتِ بِه
 الْجِبَالُ اَوْ قَطَعْتَ بِه الْاَرْضُ اَوْ کَلِمَةً بِه الْمَوْتِ ط اَبْلِ لِلّٰهِ الْاَمْرُ
 جمعاً و بر کمر بسته کند حمل گبر و انشء اللہ تعالی
 س

و ایضا بخواند بر پهل و اند لونگ آیه بسم اللہ الرحمن الرحیم او
 كَطَلْمَاتٍ فِیْ جُرْحِیْ لَعِشَهُ مَوْجٍ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ
 سَمْعَابٌ ط ظَلْمَاتٌ لِبَعْضِهَا فَوْقَ لِبَعْضٍ اِذَا خَرَجَ یَدٌ لَمْ یَکِدْ
 یَرِیْهَا ط وَ مَن لَّمْ یَجْعَلِ اللّٰهُ لَهٗ نُوْرًا فَمَا لَهٗ مِنْ نُّوْرِ و بر یک
 لونگ سفت مرتبه پس بخورد آن را یکبار شرب بخورد و ابد او آب
 ننوشد و قربت کند و ایتد را کند از اول روز انقطیغ حیفین بعد

غسل و شوهر و آل ایام با زوجه در خلوت رفتہ باشد۔

برائے حفظ جنین در شکم مادر بگیرو چہل و یکبار معصفر بقدر قمارت

آل زن و این آیتہ شریفہ بسم اللہ الرحمن الرحیم و اَصْبِرْ وَمَا
صَبْرَكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُفِي فِي صَبْرِكَ مَا يَكْفِيكَ

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ و سوره مثل

یا ایھا الکافرون ہفت بار دم نماید و با ہر بار کہ نف کند خیمہ را یک عند

بد بد و بر کمزن بند و برائے دفع حاجت بگوید یا بدیع العجائب

یا بخیر یا بدیع یکہزار و دو صد بار و روزہ روز حق سبحانہ و تبارک

روا خواهد کرد حاجت تو از فضل و کرم خود۔

و نجات

و برائے در روزہ بنویسد پر پارچہ کاغذ این آیتہ و القہ ما فیہا داؤد

لربہما و حققتا ہیما اشراہیا و پر پارچہ پاک و خوشہ برخت دچین

بستہ کند بہولت تولد نماید انشاء اللہ تعالیٰ

و برائے زنیہ کہ نمی زاید مگر دختر بنویسد قبل از گذشتن رتہ از مدت

حمل بررق غزالہ باب گلاب و زعفران این آیتہ شریفہ اللہ یعلم ما

تحمل کل انشی و ما لفیض الامحام و ما تزداد و کل شیء عندہ

بمقدام عالم الغیب و الشہادۃ الکبیر المتعالی و آیتہ یا ذکریا

انا نبشیرک بعلامن اسمہ یحیی لم نجعل لہ من قبل سمیاط

اسد کھانا

پس نبویذبحتم میرتم و عیسیٰ ابن ماریا طویل العمر یحییٰ بن ماریا صلی اللہ علیہ
 وعلیہم وسلم و برکمر بند و المدفعہ الی اور فرزند زینہ روزگہ داند انشاء اللہ
 و برائے زن کے کہ پسرش زندہ نہی ماند بگیرد اجوائن و نقل اسود و بخواند بر سر
 دو قریب ظہر در روز دوشنبہ سورت و اشمس پہل مرتبہ و باید کہ ہر بار
 ابتداء و اختتام سورت بر در و شریف نماید پس بخورد اور اندک اندک از
 اول ظہور حمل تا آخر روز بریدن صبی از شیر معمر گردد انشاء اللہ تعالیٰ
 و ایضا برائے آن زن کہ منی زاید مگر انشی بکشد بانگشت شہادت بر شکم
 زن دائرہ ہفتاد و باہر بار کہ انگشت می گرداند بگوید یا مستین
 برائے دفع بیماری جانوران کہ گلوٹے جانوران گرفتہ شود این آیت را
 نوشتہ یکے باٹلی یعنی جس میں بند و دیگرے نوشتہ در آب حل کرے
 بروئے مال انشاء اللہ تعالیٰ بیماری دفع خواہد شد آیتہ این است
 اللہ ولی الذین آمنوا یخرجہم من الظلمات الی النور والذین کفروا
 اولیاء ہم الطاغوت یخرجونہم من النور الی الظلمات اولئک
 اصحاب النار ہم فیہا خالدون ط
 و برائے دفع زنا بخواند علیہم الشقۃ و اگر این خواندہ در میان سگان
 روپیچ ایذا نخواستہ واد

شوند طلب از مرص او بنویسد در کاتب حدیثی ایضاً یا پس از دیگر یا
 حی حدیثی لاسی فی رمیومۃ ملکہ و بقائتہ یاحیٰ - ووزو بعضی زیادہ
 می کنند بر او سورۃ فاتحہ پس بخوند آن را بآب و بنوشند در بعضی رات اہل
 روز نوشتہ در عمل مدار و شفایابد انشاء اللہ تعالیٰ

و برائے گشدان چیزے بگوید یا حفیظ یک صد و نوزده بار بے کم و بیش
 پس بخواند ہمین مقدار یا بنی انہما ان تکف مشقال حبیبۃ من خردل
 فتکن فی صحیرۃ او فی السموت او فی الارض یات بہا اللہ انشاء
 اللہ تعالیٰ پیدا خواهد شد

و برائے تب و لزرہ بنویسد بسم اللہ الرحمن الرحیم براءۃ من اللہ العزیز
 الحکیم الی ام ولد من التي تاکل اللحم وتشرب الدم وتہشم العظم
 اما بعد یا ام ولد من ان کنت مومنین فبحق محمد صلی اللہ علیہ
 وسلم وان کنت یهودیۃ فبحق موسیٰ الکلیم علیہ السلام
 وان کنت نصرانیۃ فبحق المسیح عیسیٰ ابن مریم علیہما السلام
 ان لا اکلت لفلان ابن فلان لحمًا ولا شربت له دماء ولا
 ہشمت له عظمًا و تحولی عند الی من اتخذ مع اللہ الہا اخر
 لا الہ الا هو العزیز الحکیم و الا فانک برنیۃ من اللہ تعالیٰ

والله ادا الى برئ منك وحبسنا الله بعد الوكيل ولا حول ولا
 قوة الا بالله العلي العظيم وصلى الله على سيدنا محمد وآله واصحابه
 وسلم ط حيث حمى مجرب آيت قلنا يا ناس كوني برداً وسلاماً على

ابراهيم نوشته ششہ نوشتانہ

برائے خنازیر کچھ و تسمہ چرم نچتہ بعد تہامت مرین گرفتہ تسمہ بار سورت
 اخلاص خواندہ یک گرہ زدہ و مدبہ دوری ۳ انگشت دمتدہ دیگر بار سورت

اخلاص ۳ بار خواندہ دیگر گرہ زندہ بکذا بدوری ۳ انگشت گرہ زدہ ۳ بار

اخلاص دندنا کہ چرم تمام شود پس در گلو آویزاں کند ایضا برائے خنازیر کچھ

تسمہ چرم نچتہ بہت در مرین گرہ و دہ اور اہل ۳ و یک گرہ و بر سر گرہ وقت

گرہ و ادن بگوید بسم اللہ الرحمن الرحیم اعوذ بعناۃ اللہ وقوة اللہ

و عظمة اللہ و برهان اللہ و سلطان اللہ و کنف اللہ و حوام اللہ

و امان اللہ و وحدۃ اللہ و صنع اللہ و کبریا اللہ و کمال اللہ لا اله

الا اللہ محمد رسول اللہ من شر ما الجد پس تف زندہ در ال چرم و

گرہ بدہ بتا کہ عدد نکور تمام گرد و پس در گردن مرین آویزاں کنیہ شود آیت

اللہ تعالیٰ - برائے ضعف بصر ۳ مرتبہ بخواند بعد ہر نماز فرض نکشفنا

عہ این معمول از حضرت مرشد میما حب شیندہ و در عمل است ۱۱ عبد التکریم
 سہ و اگر تسمہ طفل باشد کہ بران گرہ تا سوال داد پس ہاں و بیجا خواندہ یک گرہ داد در گلو آویزاں ۱۲

عَنْكَ غِطَاءُكَ فَبَصُرَكَ الْيَوْمَ حديد و دم كند بر چشم و بر آئے مرض مرگی
بگیر و یک تخم از پس پس كند بر و در اول ساعت روز یکشنبه در یک قطره

یا قهار ذوالبطش الشدید انت الذی لا یطاق انقامه یا

تھار و در طرف آخر یا مذل کل جبّار عیند بقدر عزیز سلطانہ

یا مذل دور گردن آویزان کند شو یا بد الشاء اللہ تعالی فقط

معمول سورہ فاتحہ الکتاب و آیتہ الکرسی و چهار قل یعنی یا ایھا الکافیون

و قل هو اللہ احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس

خصوصاً بر آئے دفع زہر گزیدن مار بسیار مجرب است بر آئے

سحر و جادو و در روز شنبہ بار خواندہ بر تمام وجود دم کنند۔ و بر آئے زہر گزیدن مار

بزنگ دم کردہ مار گزیدہ را بخور انند و بر موضع زخم گزیدن مار نیز مالند۔ و بر آئے

دفع تاثیر گزیدن سگ دیوانہ بغیر شمول آیتہ الکرسی خواندہ دم کنند از

مجربات است

معمول سورہ فاتحہ الکتاب و قل یا ایھا الکفرون و قل هو اللہ احد

و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و آن یکا و الذین کفروا

لینزلقونکم بالبصار ہم لما سمعوا الذکر و یقولون انه لمجنون و ما هو الا ذکر

للعالمین۔ و بالحق انزلناه و بالحق نزل اعوذ بکلمات اللہ التامات

کلہا من شرا خلق لبسم اللہ الذی لا یضر مع اسمہ شیء فی الارض ولا فی السماء
 وهو السميع العليم ولا حول ولا قوة الا باللہ العلی العظیم الہی بجزمت حاجی
 دوست محمد صاحب قندھاری قدسنا اللہ تعالیٰ بسیرہ الاقدس اللهم اشف
 بصاحب ہذا المرصن بچو لک و قدرتک و جبروتک برحمتک یا ارحم الراحمین
 ایں مجموعہ را خواندہ دم کنند و نبوشانند و برائے جمیع امراض و استقام
 و آلام و دفع جن و آسیب و نظرد و غیر از حد مفید است

معمول برائے سخت امراض لبسم اللہ الرحمن الرحیم۔ اعود بکلمات اللہ
 التامات کلہا من ما خلق اعود بکلمات اللہ التامات الہامات من غنبنہ
 و عقابہ و من شر عبادہ و من ہمزات الشیاطین و ان یجفرون۔

لبسم اللہ الذی لا یضر مع اسمہ شیء فی الارض ولا فی السماء وهو
 السميع العليم ولا حول ولا قوة الا باللہ العلی العظیم یا ثانی یا ثانی
 و سلی اللہ علی خیر خلقہ محمد و آلہ و اصحابہ اجمعین ط نوشتہ در بازو یا در
 گلو بند و و اگر در تمام وجود و اعضا کسے جاورد باشد پس ایں تعویذ را بر کاغذ
 نوشتہ در آب بشویند اکثر آب را نوش کنند و قدرے آب باقی
 را در روغن تخ انداختہ ازال روغن تباکے در دراپرس زندقہ بنویسند تعالیٰ
 بالکل خیر خواہ شد۔

تعویذ برائے حفظ طفل از جمیع آفات در گردش آویزاں کنند۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَّامِيَةٍ وَمِنْ شَرِّ
 كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامِيَةٍ تَحْضُرُ بِحِصْنِ الْفِ الْفِ لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيْمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ اَجْمَعِيْنَ

برائے محافظت زراعت برکاءت نوشتہ در سفالہ آب ناریدہ
 بند کردہ در میان تخمہ آن کشت و فن کند۔ بسم اللہ الرحمن الرحیم۔ یا
 رزاق العباد یا علائق الخلائق یا فاطر السموات ویا منبت الزرع فی
 الارض و النبات ویا مجیب الدعوات او فع من بذ الذرع شر الموم
 والوحوش وشر الفارة والحنث زیر المفدة وارزقنا رزقا حسنا و صلی اللہ
 علی خیر خلق محمد و آلہ و اصحابہ اجمعین ط

تعوذ اسماء اصحاب کعب برائے برکت و امان از غرق و حرق و سرق و غارت
 و غیر ذلک از امراض و حاجات یعنی نوشتہ کند اسماء ایشان را در مکان
 یاد رشتی یا در متاع بنہد یا نزد خود دارد و در امان الہی باشد بسم اللہ الرحمن
 الہی مجرمت یملیخا مکسلمینا میلینا مرتوش و بد نوش۔

شاد نوش مرطوش و اسم کلہم قطمیر۔
 تعوذ برائے شفا ہر دروے کہ باشد این آیتہ شریفہ را سر روز
 متواتر برکاءت نوشتہ در آب بشویند و آل آب را بنوشند و بجائی
 درو یا انداختہ اللہ تعالیٰ مفید خواهد شد لوانزلناھذا القرآن

عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ

نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۗ يَا شَافِي يَا شَافِي يَا شَافِي
تعوید برائے حاملہ شدن زن و زائیدن فرزند زینہ نبویہ ^{طہ}طشت

اسم یا مبدیٰ بر نہ پرچہ کاغذ وقتیکہ زن از حیض فارغ شود و راول

ماہ سے روز متواتر یک یک بخورد ہمیں طورتا بستہ ماہ نہ ^۹طشت را بنوشد

و ایں آیتہ شریفیہ اللہ لعلم ما تحمل کل انشی و ما تغیض الامحام و ما

تدراد و کل شی عندہ بمقدار عالم الغیب و الشہادۃ الکبیر

المتعالیٰ و آیت یا ذکریا انا نبشیرک بغلامن اسمہ یحییٰ لکم

یجعل لہ من قبل سمیاط و صلی اللہ علی خیر خلقہ محمد و آلہ و

اصحابہ اجمعین ^{طہ}نوشتہ بدہند کہ زن در گلو اندازد و باین طور کہ

دو انگشت زیر ناف آویزد باشد انشاء اللہ تعالیٰ زن ناماہ شود و

فرزند زینہ زاید۔

تعوید برائے زن کے حملش خشک شدہ یا شدہ ^{طہ}طرف چینی سفید نوشتہ

چہرہ و زبلا ناغہ نبوت ^{طہ}تغیض تعالیٰ حملش پیدا کردہ فلہور

خواہد نمود بسم اللہ الرحمن الرحیم سبحان الذی خلق الارواح کلبا ما

تثبت الارض و مالا یعلمون ^{طہ} و صلی اللہ علی خیر خلقہ محمد و آلہ و اصحابہ اجمعین

تعوید برائے دفع تپ ^{طہ}بر شمس کھا بعض ذکر حمہ بہ عبدہ

ذکریا اذ نادى ربه نداً خفياً قال رب انى وهن العظمى واشتعل
 الرأس شيباً ولم اكن بدعاءك رب شقياً و صلى الله على خير خلقه محمد
 وآله واصحابه اجمعين نوشته در گلو بند و بر سه پزپه کاغذ طشت
 یا محیط ^{الله} نوشته سه روز یک یک بخور و انشاء الله تعالی تپ دفع
 خواهد شد۔ تقوید برائے تپ سویم اول شروع شدن تپ بروز نوبت اول
 و آخر درود شریف و یکبار سورہ رعد خوانده دم کند انشاء الله تعالی
 صحت خواهد شد پس باید که هر سه نوبت دم تمام کند اگر چه تپ اول یا دوم
 نوبت دفع شود و اگر سه نوبت دم نہ کنند چند روز بعد تپ عود خواهد کرد
 تقوید برائے دفع بواسیر ہر شام یا رحیم کل صبح و مغروب و غیاثہ
 و معاذہ یا رحیم ^{صلی الله علی خیر خلقہ محمد وآله واصحابہ اجمعین}
 نوشته در گلو بند و اینا اگر صبح و شام فائزہ اکتاب تسمیہ سفت بار خواند
 شود بہتر و اگر این نشود محض تسمیہ صبح و شام خواندہ بر اندام خود از ان تا
 زانو پیش و پس دست بگردانیدہ دم کنند۔
 تقوید برائے دفع درو باد اللهم انت الباعث و انا المبعوث و من
 يدع المبعوث الا الباعث یا رب و صلى الله على خير خلقه محمد
 وآله واصحابه اجمعين نوشته بر موضع درو بندند۔ تقوید برائے
 زود فروشی مال بسم الله الرحمن الرحيم فاستبشروا ببيعكم الذى بايعتم

اول و آخر یک بار درود شریف زیادہ کنند و این معمول راستہ یکشنبہ در
عمل کنند انشاء اللہ طحال بریدہ شود۔

معمول برائے بریدن یرقان بروز یکشنبہ چند برگ کلان گیاه سبز آوردہ
یک جانب در دستِ مرئین یرقان بدہند کہ بگرد و جانب دیگر خود از
دست چپ بگیرند و در دستِ راست خود چاقو گرفتہ یکبار سورۃ القریش
باتسمیہ خواندہ از چاقو آل گیاه ببرند و ہمیں طور سہفت بار کنند و لکن اول
و آخر درود شریف زیادہ کنند و این معمول راستہ یکشنبہ در عمل آرد انشاء اللہ
تعالی یرقان بریدہ شود۔

ذکر طریق کیفیت ختم حضرت عوث الثقلمین شیخ عبد القادری

رضی اللہ تعالیٰ عنہ برائے حصول جمیع مقاصد و حل مشکلات دینی
و دنیاوی مجرب است اول درود شریف صد بار بعد از ازل حسینا اللہ
فی نعم الوکیل بے زیادتی برال پانصد بار بعد از ازل نیز درود شریف
صد بار ہمیشہ باید خواند تا مطلب حاصل شود و حل مشکل گردد و تو ابش بروج
پر فتوح حضرت مدح بخش نمودہ حاجات خویش بواسطہ جناب ایشال
از بار نگاہ الہی جل شانہ می خواستہ باشند انشاء اللہ تعالیٰ مراغبانی
مطلب خواهد شد۔

معمول برائے کسی کہ زوجہ اش ببرد و ارادہ تزویج بدیگرہ پا کردہ و

در حصول کار خیر و شواری پیدا شود می خواند ان الله وانا اليه راجعون
 اللهم اجزني في مصيبتى هذه واخلف لي خيرا منها
 کارش بالفراغ خواهد شد۔

تعویذ برائے حب در بازوئے راست بندند و عطر و

خوشبوئی برال مانند۔

۱۱	یا غفار	حب الله یا کریم	و القیت علیک	انہ حب الخیر
۱۲	یا ودود	منی یا کریم	والذین امنوا شد	یحبوہم کحب الله
۱۳	یا لطیف	یا رحیم	انہ حب الخیر	شدید یا ودود
۱۴	یا رحیم	یا رحمن	یحبوہم کحب الله	والذین امنوا شد
۱۵	یا رحمن	یا رحیم	انہ حب الخیر	شدید یا رحمن
۱۶	یا رحیم	یا رحمن	یحبوہم کحب الله	والذین امنوا شد

الحب فلان بن فلان علی حب فلان بنت فلان
 تعویذ لکل شیء

(۱) (۲) (۳)

حم حم حم حم حکم و جاء الله
 الذی انزلنا الانبیاء
 بلی الله تعالی علی فیر خاتم محمد
 وآله واصحابہ اجمعین

یا قاض	یا قاض	یا قاض	تعویذ برائے بقای حمل
یا قاض	یا قاض	یا قاض	
یا قاض	یا قاض	یا قاض	

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یٰ اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا خذُوا کِتٰبَ اللّٰهِ لِقُوَّةٍ وَّ اٰتِیْنٰهُ
 الْحُكْمَ صِیّٰطُ وَّ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدًا وَّ اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اٰجْمَعِیْنَ
 تعویذ برائے دروس

یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح

تعویذ برائے دروس چشم

یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح

یا روح یا روح یا روح یا روح یا روح یا روح
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ فَکَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَکَ فَبَصَرُکَ الْیَوْمَ
 حَمدِیْدَةٌ وَّ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدًا وَّ اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اٰجْمَعِیْنَ ط
 نوشتہ پند بند۔

تعویذ برائے حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ کہ معمول حضرت قبلہ بابو
 منقول است از امام المؤمنین علی بن ابی طالب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

رزق و ادائے قرضہ درود شریف ہمیں صیغہ خوانند اللہم صل علی سیدنا
محمد و علی آل سیدنا محمد افضل صلواتک بعدہ معلوماتک
و بارک وسلم علیہ در شبانہ روز ہزار بار بخواند بلا تاغہ

دیگر برائے در و دندان در و سر و در و ریاح بر تختہ پاک ریگ انداختہ
بچہ قویا بکار و یا بہ منخ آہنی ایں حروف بہ نگار و ابجد ہونہ حطی
صاحب در و را بگوید کہ بر عضو ماؤف باد و انگشت ابہام و سبابہ سخت
بگیر و پس یا منخ یا نوک چاقو بر الف زور و اوہ سورت فاتحہ یکبار
خواندہ از مر لہن رسید کہ شفقت دیا نہ اگر آرام شد فهو المطلوب و گرنہ
مر لہن را بگرفتہن عضو ماؤف بطریق مذکور گفتہ بر حرف دیگر کہ باء است
بانوک چیز مذکورہ زور و بد و سورت فاتحہ دو بار خواند و پرسد اگر آرام
رسید نہیہا و گرنہ بطریق مذکور بحرف سوم نقل کند و فاتحہ شریف سہ بار
خواند بلکہ فاتحہ بعد اد حروف خواندہ بہ پرسد انشاء اللہ تا آخر بخواند
رسید کہ شفقت کلی خواهد شد

دیگر اگر شخصے بسفر رود و خواہی کہ بسلا و غنیمت و پس آید بوقت رفتن
ہفت بار اذان در مسجد باواز نرم بگوید و ہمیشہ باوقات نماز ہفت بار
گفتن ورود نماید انشاء اللہ تعالیٰ سالماً و غانماً سالم خواهد رسید۔

دیگر برائے حصول مطالب دینی و دنیاوی بکثرت استغفار خواندن

بدین صیغہ کہ استغفر اللہ استغفر اللہ تا یک تسبیح پس تمام گوید استغفر اللہ

تعالیٰ سے من گھل ذنب و اتوب الیہ

دیگر برائے حصول مطالب دینی و دنیاوی و فحتمندی مقدمات لالہ الا

انت سبحانک الی کنت من الظالمین ۵ در میان عشا و وتر ۳ صد و سیزده

بار خواندہ برائے حصول مطالب بہ نیاز و الحاح و تضرع دست بدرگاہ

مجیب الدعوات برداشتہ دعا گوید

دیگر - ظفر مندی بر اعدا ختم کایلاف میفرمودند یکصد و یکبار بعد نماز صبح

دیگر :- برائے یافتن مال و زویدہ یا گمشدہ فا ذکرہ بک اذا نسیت

بخواند و در جستجو بنداشاء اللہ تعالیٰ تمام مال مسروقہ یا گمشدہ یافتہ

خواہد شد

دیگر برائے استخارہ بعد از نماز عشا ۳ بار سوت بسین اول و آخر

درود شریف یازده بار بخواند بخسب

باب ہفتم در حالات و نسب شریف حضرت غریب غریب

و حالات فرزندان و خلفائے و تعداد و محبازین

طریقہ علیہ نقشبندیہ و حالات تعداد و مسلمانان

حضرت ایشا بن ملک لعل ابن ملک آمد ابن یار محمد ذات سواگ

ساکن ڈگر سواگ محل مولہ حضرت ایشاں در لیمہ و نشوونما در قریہ گرہ سواگ
 کہ غمش قریب بیک سہی در جہ و طولش یک صد و شش در جہ از جزائر خالدا
 کہ رسید متقدیم است و پرکنارہ مشرقی دریائے ہیران کہ معروف
 بین العوام بسندھ است کہ دریائے پنجم مغربی پنجاب است بدوری
 نصف فرسخ از قصبہ کرور است در حالت صفر سایہ پدر بزرگوار کہ مسہی بہ
 ملک لعل سواگ است نامذہ و پیغم شدہ گو سالہ ہائے مردمان می چہ انیدند
 اشتیاق تعلم سپید کتب از علمائے زمان خواندہ تحصیل سیالکونی فراغت
 منوہہ ورقہ نو پنچہ نامی صرف حضرت ایشاں نوشتہ بود کہ در سن یکہزار
 و شصت و سہ ہجری المقدس در اورامنگ نژد مولوی علی محمد صاحب
 می خواندند۔

بوساطت بعضے اساتذہ در موسیٰ زئی شریف رسیدہ نزد قطب زمان قوم
 دوران حضرت خواجہ محمد عثمان صاحب مرحوم شرف بیعت کردہ تحصیل
 علوم باطنی تا نہ سال اقامت فرمودہ شرف اجازت یافتہ واپس در وطن
 خود رسیدہ مردمان را وعظ و نصائح و براتباع شریعت شریف ترغیب می
 فرمودند و در خدمت اکل الاولیاء قطب وقت حضرت خواجہ محمد سراج الدین
 صاحب مرحوم آمد و رفت فرمودند و خدمت ہائے شاکستہ کردند و می
 فرمودند کہ چہل سال خدمت پیران کردم ۔

یتیمے نگر تاجہ شاہی گرفت۔ دشن نور فصل الہی گرفت
 ہزار ہا مردم از فیوضات باطنی مشرف شدند رواج طریقہ شریفہ نقشبندیہ
 را چنانچہ می باید و شاید داوند و ہزار ہا از ہنود و انا میہ و متبعین زینغ و باطل
 را بر راہ اہلسنت و الجماعت رسانیدند و الوف مردمان بیمار ان از توجہات
 شریفہ از مصائب بیماری نجات یافتہ و دائم ممتنع شرعیات و سنت بنویہ
 و طریقہ شریفہ بودند و عصائے در دست می داشتند و چادر ہمیشہ می پوشیدند
 اگرچہ موسم سخت گرمائی بودند از ہا با جماعت می گذاشتند۔ و ریش مبارک
 سفید و دراز بودند و متوسط رنگ گندمی ابرو کثاہ و دراز در شمار نرم بود
 کہ سرگز آواز پائے ہانشیندہ و لباس ہا سادہ می پوشیدند و چاک پیرہن
 بسینہ بود و تہ بند نیلگون و سیاہ می پوشیدند و سنگی نیز بستند۔
 اوائل جاہا سبز می پوشیدند و گاہ پراز پنبہ گاہ گاہ بر سر داشتند و نما
 سفید دائمی بستند و می فرمودند کہ من جب ہتم تا طاقت بدن
 بود شیبیع مردمان زائرین می فرمودند و سنگ شریف بدست نویس ہتم
 می فرمودند نان از گندم عمدہ با میر و غریب می داوند و غیر از نان و موسم با
 گوشت بسیار و حلوائی داوند ہر میوانیکہ کہ در سنگ شریف رسیدے
 ذبح می نمودند الا تاوری گذاشتند و در موسم گرما نمودن اوال خود بود و علماء
 و امیران گوشت مرغ می داوند و بعض علماء و فضلاء و سائلین را نقد نیز

بیماری داوند و برائے خدمت مخالفت پیر و مرشد خود نقد بسیار و
 دانہ ہائے گندم و گاہے اسپ و گاو نیز ارسال می داشتند۔ و با مخالفان
 شریعت و طریقت با مزاج جلالی بودند و گفتگوی بازاریں بسیار خوش
 می فرمودند و بسیار خوش خلق بودند و امامت نماز با سورہ ہائے طویلہ با قرات
 ترسید می خواندند و نماز با بتدار وقت می خواندند و گاہے در اوسط وقت
 و ندرتہ در آخر وقت و در آخر وقت و در بیماری ہائی توکل بر علاج مقدم بود
 نماز اشراق و تہجد قضا رفت و صلوة التبیح بر وایت حضرت
 ابن عباس بسیار می خواندند و تلاوت قرآن شریف و دلائل الحیرات دو
 وقتہ قضا نہ کردند مگر در آخر زمان کہ در نظر ظل واقع شدہ معذور شدند
 و ویدم کہ تلاوت حصن حصین تا مدت کردند و امدت بدید دعائے حزب البحر
 خواندہ بودند و عموماً ختم قرآن شریف در یکماہ در رمضان شریف گاہے در
 ہفت روزہ گاہے کم و بیش می فرمودند۔

و در ایام عرس شریف ۱۲ ربیع الاول و عیدین بسیار ختم می فرمودند و
 گاہے در ایام مختلف خیرات و ختم بیماری فرمودند۔ و بر پائے نشست طعام
 تناول می فرمودند و مریدین ہم طعام بہ ہمیں طور حکم می فرمودند و تناول طعام
 داندہ ہائے گلین بسیار پسند خاطر بود و بر زمین نشستہ طعام میخوردند بوقت
 شنبہ ہر دو ماں را بہ نفس نفس خود برائے نماز تہجد بیدار میفرمودند و تاکید

بمراقبہ دو وقتہ بعد نماز فجر و بعد از نماز عصری فرمودند در ہر ختم می نشستند
 الا در آخر عمر در ختم صبح ضرور حاضر می بودند و از مراقبہ بعد از ہر مردمان می خبر استند
 و چائے دو وقتہ بعد از مراقبہ فجر و بعد از نماز ظہری نوشیدند و بہ ہر کس حاضران
 مجلس می نوشانیدند و می فرمودند کہ چائے مضر است و مردمان را منع می فرمودند
 تا وقتیکہ طاقت بود کار رنگر شریف نیز می کردند و بیخ کس را مجبور بہ کار نہ فرمودند
 و غسل با گل سرشویی می کردند ہمیشہ و بر ریش مبارک و بدن صابن می مالیدند
 و غسل روز جمعہ و عیدین ہمیشہ ناغہ نہ کردند بعد غسل جامہ های نو و قبا زیب تن
 می فرمودند و عطر باور و عن تیل خوشبوئی بر ریش مبارک بسیار مالیدند و
 در ہر وضو مسواک میکردند و در آخر ریش مبارک شانہ می گردانیدند و در رمضان
 شریف یک ختم در تراویح می شنودند و ۴۷ ختم می فرمودند و بعد از نماز
 تراویح سورت ملک می خواندند و در آخر عمر از حافظ می شنیدند و عشرہ
 اخیرہ در اعرکاف می نشستند و روز عید الفطر اطیر عمدہ و نان گندم گوشت
 بزازین می دادند و سائلین را دستگیری بہ زلفقت و دعا و سفارش می فرمودند
 و در سرباز زمین می خفتند و گاہی بہر چہ پارپائی و بعد از نماز تہجد مراقبہ
 بزمین میکردند و در موسم گرما پارپائی می خفتند و قیلول را ناغہ نہ فرمودند
 گاہی قبل از نماز عصر و گاہی بعد در محل سرارفتہ ستورات زائرات را
 توجہات می دادند و تفتہ حال مینمودند تا وقتیکہ عرسہا مشائخ موسی زئی

۲ و ہر ما در ہر کس را در ختم حاضر می بودند

شریف بالتمام بود میفرستند و عیادت مرثاء همسایگان قرب جوار می فرمودند و نماز جنازه با خودی خوانند و بعد از نماز جنازه شسته دعای مغفرت می کردند و توجهات می دادند و از زمین در آن قرب و جوار شادند و مخالفت با وجود این ادا دیده که در حضر نیاید با ایشاں احسانهای نمودند بعضی را از جبل مار نمانده و بعضی را از مقدمات شدید بری کنانیده و دیگر نیکی مانوده که در حضر نیاید۔

و برای تعزیت مسلمانان قرب جوار و مریدان میفرستند و سفر موافق سنت بنویس علیہ الصلوٰۃ والسلام بروز خمیس یا جمعه یا دو شنبه میگردند و گاهی در روز شنبه میگردند۔

اما در وقت ضرورت در هر روز موافق ضرورت می رفتند و بچهار روز یا پنج روز نمی شمرند۔ و مدت سفر شرعی هر چه میل مقرر می فرمودند از اندازین قصر می کردند در اوائل نماز برای سستی می خوانند

اما در آخر بوقت ضرورت در گاری نیز جماعت کرده می خوانند۔ و ادویه و اکتری را استعمال می فرمودند اگر استغاثی رسید علماء را خوانند جواب می نویسند و تحقیق فتوی از علماء می کنانیدند به نفس نفیس و غلط می فرمودند و از اندازده هزار مردمان در غلط بودند و هزاران مردمان تائب می شدند و حقه و ناسوار و تمباکورا بسیار حقیر و البته مردمان را منع شدید

نی فرمودند بیچکس در حضورنا سوار نمی کشیدے از رواج یعنی ناداوان حقوق
 میراث زنان و دختران و ہمیشہ پیرگان توبہ می کنایند و قانون شرع
 را تبلیغ می فرمودند و سائلین را حسب حیثیت مبالغ و لغت میدادند
 و علماء را عزت و تعظیم بسیاری کردند و هیچ کس را اجازت عمل نمیدادند
 و سفیر می نمودند کہ فقیر عامل نیست فقیر را از پیرو مرشد خود اجازت فقط نہایند
 اسم اللہ است بہر وقت و بہر حال ہمیں کار است از بسیاری سخاوت
 مردمان را گمان کیمیا و تسخیر بود مگر کار بر توکل بودہ خداوند عزوجل کفیل
 کارستو کلان است و در آخر عمر شریف بہ معال و تب بیمار شدند و علاج ما
 می کردند در موسم سرما بسیار بیمار بودند و در ربیع و ایام گرما قریب بہ تنگی
 بودند و طاقت روز بروز در تنزل بود و غذا محض چند لقمہ از نان و
 چند چوبہ از شوربائے یخنی می نوشیدند و در بعضی مہفتہ یا ہرگز غذا
 نہ خوردند سرف آب می نوشیدند و بدن طاقت مہفتہ و شدہ و نہ ساز
 قرآن الیستادہ می خواندند و رمضان شریف آخین بوجہ عدم طاقت
 صرف تراویح نشسته خواندند بعد رمضان شریف مرمن تر اید اختیار نمود
 غذا متروک شدہ نماز با جماعت در حجرہ خود نشسته می خواندند و می فرمودند
 کہ من خود را در خواب مرده می بینم تا کہ قدرت نشست و برخاست مانده
 علاجہا یونانی از حکما بسیار کرده شدہ فائدہ نہ شد آخر الامر در

ربیع ثانی سخت بیمار شدہ طاقت پہلوئے غلطایندن مانده نزار چہ سال
را خبر ہائے مرگ خودی گفتند در ماہ جمادی اولی تاریخ سیزده شرب یکشنبہ بعد
نماز عشا در حد و یکہزار سہ صد پنجہاہ و ہشت ^{۵۱} ^{۱۳۵} ازیں دار فناء دار البقا
تثافتند و داغ مفارقت برسینہ ماہ ہجوران نہادند علی الصباح خلق کثیر
جمع شدہ بعد تجہیز و تکفین نماز جنازہ او اکر وہ بموضع نقل ڈگر سواگ بجانب
شرقی مزار پر الواد حضرت صاحبزادہ مولانا مولوی فقیر محمد صاحب دفن شدند

إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ط

تاریخ انتقال ملاں حضرت حاجی قباہکم عالمیان مولانا مولوی غلام حسن ^{حب}

قد سر اللہ سورۃ العزیز

از احقر الخدام لاشی حافظ محمد افضل عفی عنہ ابن مولانا حاجی غلام محی الدین ^{مرحوم}

ساکن بکھر بار تحصیل وضع شاہ پور

در لیب حسرت و صد آہ و ہیہات

دل اہل جہاں پر اضطراب است

خوشی و عیش و عشرت از جہاں رفت

مصیبت رنج و غم ہر سو بگسزد و

چرا نبود پدید اندر جہاں غم

کہ عالم پر شد از رنج و آفات

برنج و غم ہمہ کس بقوار است

سرور و ہم طرب از قلب جان رفت

نشان فرج و راحت گشت مفقود

کہ شد ترحیل حضرت قطب اعظم

جناب قسید حاجات عالم
 غلام شہ حسن نور بدایت
 ولی نقشبندی ذی کرامات
 ز خلفائے جناب قسید عالم
 مطیع و حسابی دین و شریعت
 منور کرد ہمہ اہل جہاں را
 بر دین اسلام صد ہا اہل کفار
 ہزار افسوس ناگہ کرو رحمت
 روئے نور ز خدام و غلامان
 ز تقدس بر جہاں آمد تباہی
 شدہ بر روئے عالم شور و محشر
 غلامانش ز غمبہ سینہ بریاں
 مہیبت گرچہ سخت آمد لبام
 بحکم پاکش از حق باور حمت
 چوں انفسل احقر خدام گاہ

بگفت سال از اندوہ جمید

مقام یافت در حبت زایز

۱۳۵۸ھ

جنید وقت فیاض و مکرم
 امام اہل جہاں شمس ولایت
 بود ع و الفت اہل کمالات
 محمد خواجہ عثمان معظم
 مہتے تابندہ براوج طریقت
 برہ آورد بے حد گمراہ را
 مشرف کرد از ضعیفان و انوار
 ازین دنیا سے فانی سوئے حنت
 پیئے وصل خدا بنمود پینہاں
 برشت نور عرفاں شد سیاہی
 باہ و نالہ ہر کس گشت مضطر
 مریدان از فراقتش دیدہ گریان
 لے جز صبر نبود چارہ در غم
 بود وحش ابدت وال جنت
 شنید ایں صد مہ جانگاہ ناگاہ

و گر گفت بتاریخ از غم و قلق

ولی از روی و مرشد خلق

۱۳۵۸ھ

اَلِضَامِنُهٗ

آل غلام نشہ حسن آل پیشوا اسان
 نقشبندی پیر کمال رہنما و گمراہان
 ذی کرامت صفا تاثیر و عطا و بیبا
 معدن زہد و تقا واقف سیرنہاں
 خادم اسلام مرشد الحق قطب زمان
 سوئی جنت از علما ان میردان ناگہاں
 بیخ و اندوہ و مصیبت غم شدہ ہر سو عیاں
 وزد و چشمان ہمہ سیلاب از خون شد روان
 ہر کسے شد مبتلا کرنا آواہ و فغان
 پیش تقدیر الہی نیست چارہ بندگان
 روح پاکش شاد و ساکن باد و باغ جناں
 سال تاریخ آل ولی مقتدا کر کمالان
 ساز حق حامی دین الہی۔ ہام آن

وائی حسرت از قضائی خالق جملہ جہاں
 عالم و فاعل یگانہ ہم ولی با کمال
 چشمہ فیض ہدایت مخزن لطف و کرم
 منبع جوہ و سخاوت مصدر درع و وفا
 تابع شرع شریف و حامی دین نبی
 رحمت لبت از این جہاں فانی بوسل کر گدا
 جملہ عالم گشت تار یک ریا از رفتاد
 زین مصیبت سینہ ہا کر خادماں بریاں
 شور و شہد سیا چوں ای خبر شنید شد
 بیک جزوہ جہیل و ہم دعا و مغفرت
 رحمت حق با دنازل بر روان اطہر ش
 گفت، داخل جنت و انہا باد۔ فضل ز غم
 باز گفتا ہر تاریخ و فات آنجناب

غلام حسن حامی دین الہی

۱۳۵۸ھ

اسم کا الف لام اللہ کی طرح وزن شعر کیلئے مجز و تیسے کما اور یحییٰ عند الماہرین

اَلِضَامِنُهٗ

شہ غلامِ حسن و لیٰ خدا

بے عدلیٰ زمانِ بورع و وفا

مصدرِ علم و حلم و رشد و تقویٰ

رہنمائے جہاں بہ فیض و ہدیٰ

روئے نور برائے وصلِ خدا

کرد رحلت چوں زیں جہاں فنا

خدا و مال را بہ رنج و آہ بکا

سینرہ از جہاد می الاولیٰ

چوں قیامت نمونہ گشت بپا

فکر کردہ بہ رنج و درد و عنا

سال تحصیل شیخ قطب رومی

با غم اندوہ زوز قلب نما

وائے حرت کہ قبضہ مولانا

عابد و زاہد و تقویٰ ولیٰ ثناء

مبذع فیض و جوہ و ہسم احساں

عارف با کمال مرشدِ خسلق

حیف ناگہ ازیں جہاں پوشید

روح و ریساں بیافت رُحبت

عاشقاں را گذاشت اندر غم

شب یکش بند شد بحق و اصل

شورافتاد زیں خبر بچھاں

بندہٴ افضل از پئی تارخ

مرشدم با کمال رفت بگفت

ثانیاً۔ شیخ عارف و کمال

بمضور جناب حق مقبول

نیز مغفور را ایزدی۔ گفت

۱۳۵۸ھ

تواریخ انتقال حضرت قبلہ عالم ہونا و مقتدا نامہ لومی غلام حسن رضی اللہ عنہ

از جناب مولانا حافظ حاجی حکیم مولوی عبدالرسول صاحب کلان ساکن

بکھر بار ضلع شاہ پور

آن غلام حسن ولی اللہ

کرد رحلت ازیں جہاں ناگاہ

ذات پر نور بود چوں خور و ماه

بحر عرفان و واصل در گاہ

گرد شیرین چشمه مائی میاہ

بجہاں تمام در افواہ

بندہ برگزیدہ و آواہ

بر حق آور و بے عدد گمراہ

دین اسلام کافسان تباہ

کیمیا کرد خاک را بہ زگاہ

غوث حق از مقربان الہ

قطب اقطاب وقت و شاہ نشا

گشت مسالح گذشت نسق و گنا

و اور لیف و حسرت و صدآہ

ساکن قریہ سواگ شریف

گشت تار یک عالم از فوٹوش

نقشبندی مجسودی بحمال

برورش خلق مثل مور و طیور

نام نامی و وصف او دائم

عالم و فاضل و تہی و نہی

مرشد خلق با اثر و اعظ

و عظم اورا شیندہ کردہ قبول

ز آمد از چار صد عدد آمد

از غلامان خواجہ عثمان

ہم خلیفہ سراج دین مرحوم

ہر کہ بیعت نمود بر دستش

بر زبان لاله الا اللہ
خلق افتاد از غم اندر چاہ
عبد بشید صدمہ حبانگاہ
کہ غلام حسن منیب اللہ
۱۳۵۸

اسم اللہ و در قلبش شد
ظلمت آمد بعالم از قدس
چوں در آفاق شور غم افتاد
گفت تاریخ با سر اندوہ

اَلِیْضًا مِّنْهُ

غلام شہ حسن کامل مجاہد
کہ بر فضلش زمانہ بو شابد
یا نوار الہی شد مشابد
غم و رنج آمد از برداشت زائد
بود روح ریحان شیخ عابد
بجو باد از جنت رفت زائد

چوں از حکم خدا سے ذات و احد
ولی و فاضل و عالم یگانہ
ازیں دنیا سے دول رحلت بفرمود
بعالم ظلمت آمد از وفا تش
خدا یار حس کن بر روح پاکش
بعبس از بہر تار بخش خرد گفت

تاریخ وصال از مولوی محمد حیا این صاحب
مولانا الحاج مولوی بہاء الحق صاحب

ابن زبدۃ العلما مولانا مولوی صالح محمد حرم طہ سہمعلین

لجاشد یارب ال ماہر کز و دلہا السانی | منوری شد ہر دم ز نور فینس ربانی

علو چہ نکتہ تاریخ کے مادہ سے مشہور برآمد ہوتا تھا اس لیے ایک عدد اندوہ کے الف سے پورا کیا گیا

سراج الاولیاء تاج سربراہ صاحب عرفانی	صحابِ فیض ابرجود شمس عارفان حق
امامِ قطبِ عالمِ محزونِ انوارِ یزدانی	ز تبلیغ و اشاعت دین را نگہبانے
دلِ محزون درویشانِ مکمل کردہ نورانی	ز فیضِ خواجہ عثمان شہہ دوران نقشبند
بعقد صدق رفت آخر زماں یوسف ثانی	درینا حسرتنا از ماشہ دنیا و دین رفتہ
محب و معتد اہ وقت بود از فضلِ رحمانی	شریعت معرفت را بادشاہیے پر سبرِ کامل
دریں دورِ فتنِ آخر زماں شاہِ عرفانی	بہ پخصد کافران نمود راہِ شریعِ مصطفوی
چہ اہلِ دلالتِ نادمی طیبِ مرضیِ روحانی	ملاؤ ما غریباں قبلہ حاجتِ مسکینِ ل
بہ مجذوبانِ حق نمود راہِ جذبِ ربانی	بہ عشقِ حضرتِ ختمِ الرسل عمرے بسرِ کردہ
غلامِ درگہش بودن بہ از ملکِ سلیمانی	شہ غوثِ الوری قطبِ زمانِ خواجہ غلامِ حسن
بانِ ابرغیساں بر سرِ طالبِ اگر دانی	چو دریا فیض او جاری بدینا نیز در زرخ
سوئی فردوسِ علی کرد جاں ماہِ کنگانی	ہزار و تہ صد پنجاہ ہشت آمد وصال او
گزیدہ وصلِ ذاتِ حق زد نبیاءِ دنی فانی	عشاءِ اولین بودہ ثلث عشرہ جماد اول
ہزاراں رحمتِ یزدبالِ محبوبِ سبحانی	بہ اسٹیشنِ کرور آمد مزارِ پاک او در سھل

عنه این یک بیت مؤلف کتاب عبد الکریم غفرلہ از زود ۴۴

دور شدت بیماری تا رسال مکمل جناب عبداللہ خان و جلال خان ملازم
 و حضرت مسفر لوہند و تیمار واری حضرت صاحبزادہ صاحب خورد مرہوم و حضرت
 غریب نوازی کردند و در شدت بیماری امامت بزمہ مسکین مولف بود و
 تقسیم سنگر شریف بزمہ صاحب داد بود و حاضر کردن طبیبان بزمہ جلال خان
 صاحب و در آخر نہایت شدید بیماری عطا محمد خان و محمد حسین صاحب
 و عبدالقدوس خان نیز خدمت بسیار کردند۔ جبذاہم اللہ احسن الجزاء

تت حضرت صاحبزادہ مولانا مولوی فقیر محمد صاحب مرحوم
 حالاً فرزندار گنبد الیساں صاحبزادہ مولانا مولوی فقیر محمد صاحب مرحوم
 بعضے کتب نزد حضرت مولوی گل حسن صاحب و بعضے نزد مولوی غلام محمد صاحب
 ہوت رہی تیرہ والد و بعضے نزد مولوی آرپی لال خان والد و بعضے نزد مولوی
 جان محمد صاحب پپلاں والد و بعضے نزد مولوی احمد یار صاحب لوہاچ و
 بعضے نزد مولوی حافظ محمد رمضان صاحب و مولوی فضل حق صاحب کڑی
 والد و بعضے نزد مولوی حامد اللہ صاحب گھوٹہ واسے و بعضے نزد مولوی مرید احمد
 صاحب مہیل والد خواندند۔ نظام درس سیا کونی بغیر سراجی میراث مکمل فرمودند
 و چند اسباق سراجی نزد اختر خواندند و شوق مطالعہ بسیار داشتند و بہارت
 نام در سائل فقہ داشتند و اجازت طریقہ شریفہ نقشبندیہ از حضرت الیساں
 یافتہ صاحب ذوق و شوق بودند بر من صرع مبتلا شدہ علا بہا بسیار کردند

آخر الامر رکن رة مالاب مشرفی خانقاہ شریف بوقت صبح صادق بتاریخ
۱۳ ربیع الاول دورہ مرض مذکور شد مجرور ہوئے اور آب اُفتا دند و جان
بجان آفرین سپر وند اناللہ وانا الیہ راجعون
تاریخ وفات از مولانا مولوی حکیم عبدالرسول صاحب بکھر باروی

درین اہل اعزاز و عارفست	ز دنیا صاحب صدق و صفارفت
پہلیم و فضل بیکتائے زمانہ	بحسن خلق و ورع دین یگانہ
ولی ابن ولی فیاض دوران	چہ دروغ دین احمد ماہ عرفان
فقیر تابع شریع محمد	سقیض نسبت حضرت مجدد
ولید حضرت فیاض عالم	غلام شاہ حسن مولائی اعظم
شہیرا زلف شہدان گرامی	خلیفہ حضرت عثمان نامی
پدر را وارغ فرقت ناگہان او	ز ہجرش فرح و بہجت گشت بران
پدر را محض رنج و غم نیفزود	جہان جسد را تار یک نمبو
کہ موت عالم آمد موت عالم	خصوصاً چوں بداد و قلب سالم
بیامد حکم ایزد در جوانی	بہ دور صدع مرض ناگہانی
مصیبت گرچہ سخت است عزیزان	وے جسوع است کار بے تمیزان
چوں حکم صبر ایزد پاک بفرمود	ب ضبط قلب باید صبر نمود
ہمال نہ بد وفات سرور دین	ب صبح سیزدہ شد واقعہ این

ازیں دارِ فنا پرواز بہنود
 شدہ فضل الرحیم از رنجِ فرقت
 بگلزارِ جنتاں رفت و بیا نمود
 براتے مرثیہ خوانان بہ ترحت
 حکیم عبد الرسول ایں خبر بشنید
 سن تاریخ گفتن مصلحت دید
 حالات مولوی خلیفہ جامع صاحب سکنہ تحصیل کپورالہ

در زمان طالب علمی بردست حضرت خواجہ محمد سراج الدین صاحب بیعت نموده
 بعد از وصال بحق حضرت مدوح الصمد مرحوم بردست حضرت ایشان بیعت
 نموده کسب سلوک نموده بعد چندے سخت بیمار شد تا طافتنے داشت بہ
 در مخالفت ہ شریف حاضر می شد آخر الامر تشنج قلبیہ نمود اعصاب زبول
 ورزید و سخت بیمار شد و زبان را نیز نکنت اتم شد حضرت ایشان می
 فرمودند اگرچہ بیدست و پاست پیرش بالائے عرش است ۔ مردے
 جلیل القدر مبارک و حلیم بود تا آخر و کسب بخد کہ ملتان بودند بیا در کالیف
 دیدہ داعی اہل را بیک کناں رفت ۔ انا لہ وانا الیہ راجعون

حالات خلیفہ حضرت ایشان مولوی گل حسن صاحب مرحوم

ولادت با سعادت ۱۲۸۲ھ اکثر کتب خواندہ طب از والد ماجد خود
 خواندند با و لا حضرت سلطان باہو صاحب بیعت گرفتہ مجاہدہ کردند سن
 بعد بردست حضرت ایشان بیعت کردہ نسبت بترقیہ شریفہ نقشبندیہ
 حاصل نموده بشرف اجازت شرف شد مردے مجاہد بود حضرت ایشان

بجھت از علم ایں صدر سخت
 وطنی و عالم کمال جوان بخت

می فرمودند کہ تا شش ماه ہر روز کف دست خستہ کنار کوفتہ می خوردند و
چند جرعه آب و ریاء می نوشیدند و چیزے دیگر نمی خوردند و نیز روزے حضرت
ایشان می فرمودند یک کس زود فقیر مرد شد و عمرش و ناکر و بسیار سال طریقہ
شریفہ را رواج دادہ از کرامت ایشان است کہ چوں دست بر مزار درویش
نباوندست مزار برزیدے۔ بر من زیابطیس مبتلا شدہ تا وہ سال علاج
یونانی و ڈاکٹری کردہ در دیرہ اسمعیل خان داعی اہل رالپک کناں مرانہ
وارد ایسے دارالسلام شدند در ماہ جمادی ثانیہ شب دوشنبہ ۱۳۵۶ھ
مزار شریف بر محل در خانقاہ شریف خود مرشد آباد جنجون

در بیان حالات نواسہ حضرت ایشان مرحوم حضرت صاحبزادہ
مولانا مولوی غلام محمد صاحب سجادہ نشین خانقاہ شریف بہرحمہ
حسن آباد

قرآن شریف و کتب فارسی تا گلستان نزد مولوی غلام محی الدین صاحب
چنبالی عبور کردہ و باقی کتب فارسی تا اسکند نامہ و کتب صرف و کتب
سخوتابعد الغفور و کتب منطق تا قطبی و بیبندی و اصول فقہ تا نصف
توضیح و فقہ تا ہدایہ و از عقائد شرح عقائد سفیدہ مع خیالی و مولوی
و تفسیر جلالین و مدارک و بیبناوی و صحاح ستہ نزد احقر با تمام
رسانیدند موافق منش و مرضی حضرت ایشان مرحوم در دو آزدہم ماہ

ربیع الاول ۱۳۵۵ھ بروز یکشنبہ بعد نماز ظہر موقوفہ میلاد النبی صلعم چنانچہ ہمہ
 علما و فضلاء و روساء جمع ہوئے دستار فضیلت بر سر سرور و صاحبزادگان
 بدست حضرت ایشاں مرحوم مشرف ساختند لعل الحمد الحسالی رونق افروز
 سجادگی خانقاہ شریف سرحدیہ حسین آباد اللہم نرد فی عمودہ و علمہ
 و عیالہ امین ط از سن و عا و از جہاں آیین آباد

حضرت ایشاں در آخر عمر وصیت فرمودند کہ فرزندانشمارا در امان الہی
 سپردم پر راہ شاہ و گدائے گشت و زناں در گردن سروال نی باشند
 اگر در مسجد را لازم گیری هیچ حاجت دین و دنیا نخواہد ماند و ہر چہ مرا از
 پیران کبار رسیدہ باشما سپردم کہ بعد وصال حضرت ایشاں ہمہ مریدان
 بروست مبارک ایشاں تجدید بیعت نمودند و عشرہ آخیر رمضان
 شریف ۱۳۵۵ھ حضرت ایشاں مریدان را سپرد با ایشاں کردند۔

در بیان حالات طنبیہ حضرت ایشاں حضرت صاحبزادہ

مولوی غلام حسین صاحب مرحوم معذور

قرآن شریف و کتب نظم تا گلستان نزد مولانا مولوی غلام محی الدین
 صاحب چنانی مرحوم خواندند و باقی کتب نظم و صرف و نحو و منطق و اصول فقہ
 فقہ و عقائد و تفسیر و حدیث نزد اقرابا نام رسانیدند بوزم جگر مبتلا شدہ
 علاجہا کردہ بخیریت انجامیدہ باز بجاوہ المعیۃ گرفتار شدند از علماء

لاہور علاج کیا کروند قدرے سنجفت رسیدہ واپس آئندہ چند روز درخالتہ شریف
ماندہ واپس لاہور روانہ شدند اگرچہ از جبوت آرا میدہ لیکن بر من خنازیر
دوق الامعاء گرفتار شدہ چند ایام علاج در میا نوالی و لاہور کردہ و بر آ
ستی خاطر تشخیص بذریعہ شعاعہا کے عکس ریز برقیہ کما نیدہ لیکن حیاتش و نا
نہ کردہ بروز جمعہ یک ولبت ماہ ذی قعدہ در حد و سنین یک ہزار ست صد سہفت
و پنجابہ مطابق ۱۳ جنوری ۱۹۳۹ء داعی اجل را لبیک کہاں را ہیے جنت
الخلد شدند بر والدہ مضمبجہ و مزار شریف متصل والد خود بجانب غربی محل

شریف

تواریخ و وفات پر حضرت صاحبزادہ مولینا مولوی
غلام حسین صاحب مرحوم

چہ شد یارب کہ شد مقتور راحت	بہالم شد عیال رنج و مصیبت
دلغیا منبع خیرات و حسنات	مکرم اہل عالم ذی کمالات
غلام شاہ حسین اہل سعادت	بعلم و زہد و تقویٰ ذی کمالات
بصاحبزادگی ابن مکرم ء	جناب قبلہ عالم قطب اعظم
غلام شاہ حسن فوہ الہی	ز نورش بہرہ ور مدتا بساہی
انام و پیشوا نسیان دوران	بہ عالم زیب و فخر نقشندان
بزرگافسوس در عشر جوانی ء	بوصول حق تعالی ناگہانی

ازیں دنیا کے دول رحلت فرمود
 خصوصاً بااخ و ہم جد امجد
 چہ گویم از کالاش کہ چونست
 زہے کان حیا بحر کرامت
 ذکی و عالم و فاضل مکمل و
 فقیر و تابع شرح نبی بود
 بہ فضل و درع و ہم تقویٰ یگانہ
 شدہ چوں از کالاش فراغت
 بہ پای بوسنی او در باغ رضواں
 زفتدش بر تہجان آمد تباہی
 شدہ فیضانش از آفاق معدوم
 مصیبت چوں قیامت بر جہاں شد
 دے جو مبر ہرگز نیست چارہ
 چوں بشنیدایں خبر بانگاہ ناگاہ
 محمد افضل مجبور و منسوم
 باہ و درد باقی از پئے یاد

غلامان را باندوہ و غم آلود
 بسینہ داد داغ از بجر بے حد
 شمار جہہ زامکا نم برون سرت
 لبالم مسدرد جوہ و سخاوت
 پینین باطنی ہم کامل اکمل
 ولی ابن الولی ابن الولی بود
 ندیدہ مثل او چشم زبانہ
 بوالد گشت مشتاق زیارت
 بزودی رفت از جہہ غلامان
 بر فتنہ نور عرفاں شد سیاہی
 غلامان از زیارت گشت محروم
 اگرچہ اذخہ مال و در جہاں شد
 ز جہش سینہ گر شد پارہ پارہ
 غلام و خدام ویرینہ در گاہ
 سن تالیخ فواتش کرد مرفوم
 بگفتا۔ داخل جنت بریں باد

۱۳۵۷ھ

نوشتہ تاریخ حضرت صاحبزادہ محرم از حضرت الخدام محمد افضل سکند بکرم باضلع شاپور

اَلْیُسَامِنُهٗ

چوں ولید ابن حضرت قبلہ حاجات ما
عالم و عال ذکی و نوجوان فاضل سبق
بجمع جمہر صفات و ہم کمال تمام
از فیوض باطنی جد امجد مستفیض
رخت بست از در فانی جانب دار العالی
جملہ عالم گشت تار یک از فراق آنجناب
بہر پابوسی قبلہ و الدخود و حبتان
جد امجد و جناب قطب عالم نور حق
ہم بر اور او غلام با محمد ذی کمال
حال زار خواہاں چوں ما بہی بے آب شد
سینہ ہا ہم جگر ما پارہ پارہ گشتہ اند
یک ہرگز نیست چارہ غیر از صبر جمیل
اے خدا پیمانہ گانرا صبر کمال کن عطا
خادم در گاہ افضل این خبر بشیند چوں

اے غلام با حسین شہ شہید کربلا
بے عدیل و تمیل در زہد و ہم در افت
صاحب جوہ و سخاوت منبع در ع و وفا
ذی کرامت با مساوت سنا عز و علا
خانہ ان و خادنا ترا ساخت در غم مبتلا
در لباس ماتمی شہدایہ و نور انش و سما
رفت از دنیا سے دون ہم از پی وصل خدا
غوث وقت شہ غلام با حسن نور الہدی
بالخصوص از صدمہ این گشت در پنج عنایا
رفت ناگاہ این چنین چوں نوجوان فرخ نفا
زیبا مصیبت شد ہمہ در نالہ و آہ و بکا
گوز تیغ ز قفس گشتہ حزیں دلہای ما
رحمت خود بر مزارش ریزہ در صبح و مسا
گفت تاریخ و فالتش از غم و اندوہ ما

بے سرو پا گشت از فقتش بگفت بافت ز غیب

علم و فضل و ہم کرم مجد و بندہ عارف و ذکا

اَلِضَامِيْنَه

چوں غلام حسین مولانا
 ت غلام حسن امام الناس
 عالم و فاضل و ذکی و ولی
 حیث صدحیث ناگہاں پوشید
 یافت اندر بہشت حور و قصور
 روز جمعہ بہ بستم ذی قعد
 سینہ مارا نہ ہجر بریاں کرد
 سخت تر صدمہ بر جہان آمد
 بیک جز صبر نیت چارہ کسے
 ایں خبر چوں رسید با فضل

وَلَدُ الْوَلَدِ شَيْخِ قَطْبِ وَرَى
 پشواے جہاں بد فیض و ہدی
 بے عدیل زمان بہ زہد و تقی
 روئے خود از جہاں بحکم خدا
 کرد رحلت چوں از جہان فنا
 وصل تہی یافت با خوشی و رضا
 خدا و مال را گذاشت در غم ما
 گشت غوغا و شور حشر بپا
 ہشوا الصابون گفت خدا
 بہستلا شد بر پنج و در و وعنا

کہ غلام الحسین اہل کمال

۱۳۵۷ھ

سہ ماہ رحلت بہ فریاد عم گفت

حالات مولیت کتاب ہذا

عبدالکریم ابن مولانا مولوی سید لائق محمد دلاوت بتاریخ دو آرد تم ماہ بیت اللہ
 بوقت ظہر ۱۳۱۵ھ در موضع آدم آرمہ از مسافات جہاں پور نسلع ڈیرہ غازیخان
 از ابتدا تعلیم قرآن شریف و کتب فارسی و عربی و بعضی کتب کونز و والد

صاحب خواندہ و باقی کتب از علمائے زمان خواندہ تحصیل فراغت در کاپنور
 نزد علامہ زمان مولین مولوی سید مشتاق احمد ابن فخر الزمن حضرت
 مولین مولوی سید احمد حسن نموده و کتب ریاضی و ہیئت از ایشان سند کرده
 سند حدیث بکذاست اجازت داده سرایش مولانا مولوی سید مشتاق احمد و
 شیخی مولانا مولوی محمد سلیمان اجازت و ادائش را مولانا شیخ الزمن حضرت
 علامہ احمد حسن و اجازت و ادائش از حضرت شیخ علامہ مولین شاه
 فضل الرحمان مراد آبادی و اجازت و ادائش را شیخ الہند علامہ آفاق
 شاہ محمد الحق و اجازت و ادائش را شیخ شیوخ الہند علامہ شاہ عبدالعزیز
 محدث دہلوی و سند ایشان مستفیض است و اجازت حزب البحر و دلائل الخیرات
 از شیخی مولین شاہ مشتاق احمد و ایشان را از قطب وقت حضرت حاجی
 امداد اللہ صاحب ہب جرمگی و اجازت حصین حصین و دلائل الخیرات و جوہر حمیرہ
 از والد الہی صاحب و ایشان را اجازت از مولانا مولوی رشید احمد گنگوہی است
 بعد حصول علم بوساطت حضرت غریب نواز سید رکن عالم شاہ صاحب کراڑ
 کامل خلفائی قبلہ غوث زمان قطب ارشاد حضرت خواجہ محمد سراج الدین صاحب
 مرحوم بود در خدمت حضرت ایشان رسیدہ تا پنج سال خدمت کار گل
 و خاکروبی نموده و دہ سال امامت و تعلیم حضرات صاحبزادگان صاحبان
 کردہ اللہم سیرلی ماتمیزت ۔

حالات ملک محمد مراد بخش صاحب

ملک محمد مراد بخش صاحب بالقابہ خلف الرشید ملک محمد برنورد اور مرحوم
 در ۱۸۸۴ء تولد شدہ بعد تعلیم قرآن شریف در مدارس و کالجہا علوم مزوجہ
 شایہ نصاریٰ حاصل نمودہ بعد ہاتے جلیلہ فائز المرام شدہ و صاحب
 خلق و علم شدہ و تحصیل کتب نظام سیاحوٹی نیز عبور کردہ اولاً بر دست حضرت
 مولانا مولوی عبدالرحمن صاحب مرحوم چشتی ملانی بیعت نمودہ بعد وفات
 ایشان دوبار بر دست حضرت غریب نواز مرحوم ایشان در طریقہ نقشبندیہ
 بیعت نمودہ بر وظائف و اوراد و مراقبہ ماموا طبت نمودہ از شرف اجازت
 اشاعت طریقہ شریفہ مشہور شدہ۔

حالات ملک محمد خدا بخش صاحب

ملک محمد خدا بخش خلف الرشید ملک محمد مراد بخش صاحب بالقابہ در ۱۸۹۰ء
 بروز دوشنبہ علی الصباح تولد نمودہ بعد خواندن قرآن شریف در مدارس
 مزوجہ تعلیم علوم نمودہ بعد مامور شدہ اولاً بر دست سید قطب علی شاہ
 صاحب قادری بیعت نمودہ و بر اوراد و مراقبہ با دوام در زیدہ مروے مستقی
 است از مال مشتبہ بمجنب می ماند دائم سکوت از شرف اجازت شرف
 تقدیر اسمائے مجازین از حضرت ایشان
 (۱) سید دوست علی شاہ مرحوم ساکن ریتیرہ ضلع ڈیرہ غازی خان

(۲) سید بیادشاہ صاحب مرحوم سکندہ ماڑی شاہ سبزواری صاحب (۳) سید
 محبوب شاہ صاحب بلاولی مرحوم کمال پور ڈھوک فتح شاہ (۴) سید محسن
 شاہ صاحب رائہ ششم بلوچستان (۵) سید حافظ اسماعیل شاہ صاحب رائہ
 ششم بلوچستان (۶) سید عبداللہ شاہ صاحب مرحوم رائہ ششم بلوچستان
 (۷) سید احمد شاہ صاحب مرحوم ساکن بستی پیرزادہ مظفر گڑھ (۸) سید گل شاہ
 صاحب بہاول پور ریاست (۹) سید المدد بخش شاہ صاحب سکندہ عنایت
 شاہ مظفر گڑھ (۱۰) سید گلاب شاہ صاحب لاہری جہلم (۱۱) سید مہربان شاہ
 صاحب کانی گرم وزیرستان (۱۲) سید راجن شاہ صاحب بستی محمد شاہ محمود کوٹ
 ضلع مظفر گڑھ (۱۳) سید راجے شاہ گوجرانوالہ سکندہ باغ کہنہ (۱۴) سید کرم علی
 شاہ بادرزادہ سید بیادشاہ مرحوم (۱۵) سید غلام حیدر شاہ صاحب کنجر ضلع
 مظفر گڑھ (۱۶) سید حافظ عبداللہ شاہ گجانی کالا ضلع ڈیرہ غازیخان (۱۷)
 سید اکبر علی شاہ صاحب گیلانی اچھرہ لاہور (۱۸) قاضی مولوی عطا محمد صاحب
 قریشی تاؤڈران ملتان (۱۹) اخوند عبدالغفار سوی کونہ (۲۰) مولوی گل دین
 صاحب مرحوم کاتب میاں نوالی (۲۱) مولوی عبدالغفور سبزواری نشین خانقاہ شریف
 مولوی گل حسن صاحب مرحوم مرشد آباد میاں نوالی (۲۲) خدابخش خان
 کنگر بکر میاں نوالی (۲۳) صاحبزادہ اخوند حزب اللہ ڈیرہ اسماعیل خان
 (۲۴) حافظہ رمضان مرحوم شکرانی ڈیرہ غازیخان (۲۵) حاجی محمد خان

چونی ڈیرہ غازی خان (۲۶) غلام قاسم کبیرہ پور ڈیرہ غازی خان
 (۲۷) شیخ سعد الدین اورہ جھنگ (۲۸) مولانا مولوی ابراہیم صاحب
 چاہ دیوان والہ واسو آستانہ جھنگ (۲۹) مولانا مولوی غلام حیدر صاحب
 افغانستان (۳۰) مولانا مولوی شیر محمد صاحب شجاع آباد ملتان
 (۳۱) عبدالمدخان وزیرستان آزاد علاقہ خادم قدیم حضرت ایشال
 چنار خدمت کردہ کہ بیچ کس نہ دیدہ باشد تا آخر بیماری بیمار وار
 شدہ حضرت غریب نواز راضی کرد۔

(۳۲) شیخ عبدالرحیم نور پور ٹوانہ میاںوالی (۳۳) مولانا مولوی عبداللہ
 معروف بارو عنایت شاہ منظر گڑھ (۳۴) مولوی اللہ بخش صاحب
 رتیرہ ڈیرہ غازی خان (۳۵) ملا نور محمد صاحب کاکڑ کاریز بلوچی و
 برائے ایشال از منشی سنگر شریف چند الفاظ اجازت نوشتہ دادند
 بعینہ نقل کردہ شدند (۳۶) گوجال کھتران سکھہ جلو والی ڈیرہ غازی خان
 (۳۷) مولانا مولوی مرید احمد صاحب قریشی سکھہ کلول مہبل ضلع میانوالی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لولیتہ والصلوة علی نبیہ وعلیٰ آلہ واصحابہ اجمعین ط ہ ہ
 اجازت طریقہ شریفہ نقشبندیہ منجانب فقیر حقیر لاشی غلام حسن غفر عنہ
 امروز در ویش جناب ملا نور محمد صاحب ولد اخوندزادہ شمس الدین

مجموع قوم کارگزار ساکن کارپز بوزی بروز جمعہ بوقت ظہر تیار بخ ۲۴ ماہ محرم
 ۱۳۵۴ھ اجازت از قلب تالاقین و اوم کہ سلوک یعنی طریقہ حضرت
 کرام نقشبندیہ قدسنا اللہ تعالیٰ بسیم الاقدس و فیوضات
 ایشال ہمہ خلق را بیدید اللہم ارزقنی من فیوضاتہم ولا تحرمنی من
 برکاتہم آمین یا رب العالمین۔

فقیر حقیقی لاشی غلام حسن عفی عنہ از خانقاہ شریف سربہ حسن آباد
 چونکہ از توجہات شریفہ حضرت ایشال بہ تعداد کثیرہ اہل ہنود و مشرکان
 و سکھان چہ مردان و چہ زنان نور اسلام در دل ^{ایشال} تاققت و از عقائد باطلہ تا
 بروست حضرت ایشال شدہ پختہ مسلمان شدند و از چار صد نفر بہ تعداد
 زائد بودند و ہمیشہ ایشال را بتعلیم اسلامی ترغیب می دادند علی العموم قرآن
 شریف خواندہ و اہل پس می رفتند و بعضی ایشال را شوق حصول علم رسیدہ
 بدرجہ تحصیل و تکمیل علوم رسیدہ علمائی وقت شدہ در درس تدریس و تبلیغ
 احکام شرعیہ عمر عزیز را صرف نمودند و بعضی تادرس سیاگونگی فراغت یافتہ
 و بعضی بعد حصول تعلیم در طریقہ شریفہ جاری شدند و بعضی تا کافیہ و شرح جامی
 و کتب ضروریہ فقہ خواندہ و بعضی حفظ قرآن شدہ اگر با تفصیل جمیع نگاشتن
 آیند و فترتے دیگر باید اما بقدر ضرورت بیان نمودہ آید کہ مشرت نمونه
 خروار است۔ و تعداد جملہ شیخان زائد از چار صد شدہ اما تعداد روز

بروز در ترقی است و ترقی است اللهم زد و زد آئین

شیخ کلیم اللہ صاحب سکنہ چونی شمالی بردست حضرت ایشان تائب

مسلمان شدہ علوم ضروری در پنجاب از علماء ارمصار خواندہ در دیوبند
رفتہ دستار فضیلت بستہ در خانقاہ شریف حاضر شدہ حضرت ایشان

باز نے شیخی نو مسلمہ عقد نکاح بستہ کنوں در وطن خود مرے است

جلیل القدر مرد ماں را بہ تبلیغ شریعت شریفی نماید و اوقات عزیزہ

خود را در فوائد الی اسلام صرف می نماید جزاہ المدخیر الحبزاء

شیخ عبد اللہ صاحب سکنہ شور بردست حضرت ایشان از مذہب مہنود

تائب شدہ کتب ضروری در پنجاب خواندہ در دیوبند رفتہ تحصیل علوم نوہ

دستار فضیلت بستہ در وطن خود مرجع طلاب است و صاحب فتوے و

تقریری و اتاد صاحبزادگان صاحبان موسے زنی شریف است عمر خود را

در دین وقف کردہ اللهم احسن الیہ

شیخ غلام رسول صاحب سکنہ واڑہ سیہران اکثر کتب درسیہ خواندہ

از دیوبند دستار فضیلت گرفتہ و کتب طب نیز خواندہ واپس آمدہ حضرت

ایشان از نقد خویش انتظام نکاح با کفو کردہ در واڑہ نشا پند و انتظام

درس کردند چند ایام درس کردہ طب غالب شدہ کنوں در طب سرگرم

است۔

شیخ محمد دین حسنا از مذہب سکھال علوم شاستری و گورکھی خواندہ بر

دست حضرت ایشال توبہ صادق نمودہ در تحصیل علوم کوشان است تحصیل

سیانکونی کردہ است و در تحصیل نظامی عنقریب دستار فضیلت خواهد بست

از کسب دست می خورد و میگوید کہ گور و نانک تعریف اہل اسلام بسیار در

بیار کرد و سوا نعمری او باید دید اللهم نزلہ فزدا استقامتہ و در عمہ۔

شیخ غلام حسن حسنا سکنہ نور پور ٹوانہ از مذہب سکھال بارہ اوران تائب

شدہ کتب نظم نزد احقر خواندہ در تحصیل علم کوشان است اکنون کتب معقول

می خواند و عنقریب دستار فضیلت خواهد بست

شیخ سعد الدین حسنا سکنہ اورا از مذہب نہود توبہ نمودہ اکثر کتب ضروریہ

نزد اساتذہ خواندہ از علوم ضروری فارغ شدہ در طریقہ شریفہ نقشبندیہ از

حضرت ایشال مجاہد شدہ است و را اورا خود سرگرم است۔

شیخ عبد العزیز سکنہ کوٹ از مذہب نہود تائب شدہ کتب نظم و

صرف نزد مسکین خواندہ باقی کتب ضروری از اساتذہ خواندہ و بعضی بسامع

آوردہ اکنون بکار تجارت مشغول است۔

شیخ غلام حسین حسنا نور پور ٹوانہ از قوم سکھال است تائب شدہ نظم و

صرف نزد احقر خواندہ تا شرح جامی الحال خواندہ است در کار تجارت ماہر

شدہ تجارت می کند۔

شیخ فیض اللہ صاحب جموں قریشی اکثر کتب ضروریہ خواندہ بکار و بار

ملاگری و در زبان مشغول است

شیخ غلام و محمد شہر صاحبان از مذہب سکھان در صغیرین توبہ نموده ^{بہ}سول فقط

قرآن شدند وزیر تسلیم اند

سلسلہ شریفہ نقشبندیہ زبان پارسی از مولف کتاب

بازید و بو الحسن بو القاسم خورشید فر

عبد خالق عارف و محمود شاہ دادگر

پس علاء الدین و یعقوب آل ہجر چو نہر

خواجہ امکنگی و باقی وارث خیر البشر

پس محمد محسن و نور محمد و آل زہر

زال پس احمد سعید راز و ان خیر و شہر

شہ سراج الدین شد انہار فونشس بد شہر

غلام حسن شد بعد از حمد شہاں با کرو فر

از گنابے عبد پوش و ز خطایش در گنڈ

احمد و صدیق و سلمان قاسم و جعفر و گر

بعد از آل شد بو علی بو یوسف و بیاض

پس علی بابا ساسی پس کلال و نقشبند

پس عبید و زاہد خواجہ درویش اسل

پس مجتہد عروہ الوقی و سیف الدین بو

جانجان منظر عبد الدشاہ و بو سعید

پس قیوم و دست محمد پس قیوم عثمان شد

قطب عالم غوث اعظم گشتہ قیوم زمال

یا الہی از طفیل جسد پیران کبار

حب ذات خود عطل کن و اعرض عنی عن غیور

نق قلبی عن وساوس دور وار از من نہر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سلسلہ عالیہ نقشبندیہ رضوان المدنی کے علیہم اجمعین

ان مولانا مولوی محمد حیات حنا ڈیرہ اسماعیل خان

رحم کر محبوب محمد مصطفیٰ کیواسطے

حضرت صدیق اکبرؓ جستی کیواسطے

حضرت سلمانؓ پارس کیمیا کے واسطے

حضرت قائم امام اولیاء کے واسطے

جعفر صادقؓ امام دوسرا کے واسطے

بازید نامور شمس الضحیٰ کے واسطے

بواحسن خرقانی بدر الدجی کے واسطے

بوعلی فارمیدی نور حدی کے واسطے

بو یوسف ہمدانی اہل صفا کے واسطے

عبد خالق غجدوانی رہنما کے واسطے

خواجہ عارف دلی بحر سخا کیواسطے

خواجہ محمود کمال بے ریا کے واسطے

شاہ علی رامینی کان جیا کے واسطے

حضرت بابا سماسی بادشاہ کے واسطے

یا الہی اپنی ذات کبریا کے واسطے

عاصیِ خاطر ہوں یارب بخش میرے گناہ

نور وحدت سے میرے دل کو منور کر الہ

ہو زباں پر ذکر ہر دم اور دل میں ہو حضور

جس طرف دیکھوں نظر آئے مجھ پر تیرا ہی نور

الفیت دنیا نکلی جائے میرے دل سے تمام

آتش عشق نبیؐ میں جان و تن میرا جلا

نفس شیطان کے فریبوں مجھے لچھو بچا

زنگ عیبوں میرے سینہ کو یارب سنا کر

عرق ہوں بھر گناہ میں آ میرے مولیٰ بچا

قول ثابت پر مجھے ثابت قدم رکھو اچھا

خواب غفلت میں پڑا ہوں روز شب مجھ کو جگا

پردہ دوئی میرے دل سے سراسر دور ہو

تشنہ دیدار ہوں یارب دیکھا نور جمال

حضرت میر کلامی دہلوی کے واسطے
 نقشبند بادشاہ پیر بدایونی کے واسطے
 شاہ علاؤ الدین شیخ القیاس کے واسطے
 خواجہ نقیوٹ چرخ پرنیاس کے واسطے
 خواجہ احرار تاج اصفیا کے واسطے
 خواجہ زاہد محمد باخدا کے واسطے
 شیخ درویش محمد باصفا کے واسطے
 خواجہ انگلی طالب رضا کے واسطے
 شیخ باقی باللہ اس شیخ الوری کے واسطے
 شیخ سندی حبیب کبریا کے واسطے
 خواجہ معصوم شاہ اصفیا کے واسطے
 شیخ سیف الدین پیر اولیا کے واسطے
 حضرت حسن امام اسخیا کے واسطے
 خواجہ نور محمد پیشوا کے واسطے
 حضرت جانان شہید و مقدا کے واسطے
 شاہ غلام علی شہ جو دو سنخا کے واسطے
 شاہ ابوسعید پیرورینما کے واسطے

راہ سنت پر مجھے چلنے کی طاقت کر عطا
 نور و حد سیر عرفاں کرے مجھ پر اشکاء
 تیرے ذکر و فکر سے خانی نگذریں ایک دم
 ایسی الفت و کوئی دم میں ہوں تجھے خدا
 صدق نیت اور ارادت بخش مجھ کو انجید
 مشکلیں آسان ہوں دنیا عجبے میں تمام
 ظاہری اور باطنی بیماریاں سب دور ہوں
 نیک بندو کی خدایا ہو مجھے صحبت نصیب
 اپنے ذوق و شوق میں یارب مجھ کو جو فنا
 و مہم برتتا ہے دل میں میرے شوق لقا
 کھولے دل پر سیر راز طریقت اخیدا
 بخش تو فریق عبادت اور بدعت سے بچا
 مرتے دم یارب پیر ایمان سے ہونا مہ
 دشمنان دین و دنیا سے مجھ کو محفوظ رکھو
 اپنے ذوق و شوق میں کچھ عطا مجھ کو کمال
 یاد میں ہے ہو زندہ یہ دل سرور ہوا
 حال میرا حال کربا یارب موافق کیجتمو

سر سے پاؤں تک پر نور ہر اک بال ہو
 لے خبر میری خدایا بے کس بیچارہ ہوں
 اپنے در سے مجھ کو نا امیدت چھوڑا غنی
 خستہ حالی پر میرے یارب نگاہ لطف کر
 دونوں عالم میں الہی کر دے مجھ کو باراد
 روپا شرمندہ نام کیسے اپنے پہ ہوں
 خواجگان نقشبندی کی صحبت کر عطا
 ان بزرگوں کی شفاعت کر میرے حق میں ^{قبول}
 آسرد و نوجہاں میں کچھ نہیں تیرے ہوا

اس شہ احمد سعید عیسویا کیواسطے
 حضرت دوست محمد پارسا کیواسطے
 حضرت عثمان ^{رفیق} شیخ رہنما کے واسطے
 حضرت خواجہ سراج الدین قطب ^{رفیق} اولیاء کیواسطے
 حضرت خواجہ غلام حسن شاہ ^{رفیق} اصفیاء کیواسطے
 اگر اور پر تیرے میں اب دعا کیواسطے
 قادری سہروردی چشتیہ کیواسطے
 حشر میں ہوں سب وسیلہ مجھ گدا کیواسطے
 بندہ مسکین حیات پر خطا کے واسطے

نیات مراقبات مقامات مجید

نیت مراقب احدیت - فیض می آید از ذاتیکه مجتمع جمیع صفات کمال

است و منزه از هر نقصان و زوال مورد فیض لطیفه قلب من است -

مراقبات مشارب - اول مراقبه لطیفه قلب لطیفه قلب خود را مقابل لطیفه

قلب مبارک سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم داشته زبان خیال التجا

کند که الہی فیض تجلیات افعالیہ کہ از لطیفه قلب مبارک حضرت

محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم در لطیفه قلب حضرت آدم علیہ السلام انا

فرموده بحرمتہ پران کبار در لطیفه قلب من القا کن

ثانی مراقبه لطیفه روح

لطیفه روح خود را مقابل لطیفه روح مبارک سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم داشته

زبان خیال عرض کند الہی فیض تجلیات سفیات ثبوتیہ کہ از لطیفه روح

مبارک آل سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم در لطیفه روح حضرت نوح و ابراہیم

علیہم السلام انا منہ کرده بحرمت پران کبار در لطیفه روح من القا کن -

ثالث مراقبه لطیفه سسر - لطیفه سسر خود را مقابل لطیفه سسر مبارک سرور

عالم صلی اللہ علیہ وسلم داشته زبان خیال عرض کند - الہی فیض تجلیات

شیون ذاتیہ کہ از لطیفه سسر مبارک آل سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم در

لطیفه سسر حضرت موسی علیہ السلام انا منہ فرموده بحرمتہ پران کبار در لطیفه سسر

من القاکن۔ راجع مراقبہ لطیفہ خفی۔ لطیفہ خفی خود را مقابل لطیفہ
 خفی مبارک سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم داشتہ زبان خیال عرض کند
 الہی فیض تجلیات صفات سلبدہ کہ از لطیفہ خفی حضرت محمد رسول اللہ
 صلی اللہ علیہ وسلم در لطیفہ خفی حضرت عیسیٰ علیہ السلام افاضہ فرمودہ بحرست ^{ان}
 کبار در لطیفہ خفی من القاکن خاص مراقبہ لطیفہ خفی۔ لطیفہ اخفائی
 خود را مقابل لطیفہ اخفائی مبارک سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم داشتہ زبان
 خیال عرض کند۔ الہی فیض تجلیات نشان جامع کہ در لطیفہ اخفائی آل
 سرور عالم علیہ الصلوٰۃ والسلام افاضہ فرمودہ بحرست پران کبار در لطیفہ اخفائی
 من القاکن۔ تذبیہ باید دانست کہ در سر مراقبہ لطیفہ مرا کہ مورد فیض
 است محفوظ داشتہ وہیں لطیفہ را از ہر یک از حضرات مشائخ کرام
 سادکہ تالیف در عالم صلی اللہ علیہ وسلم بمنزلہ آئینہ ہائے متقابل فرض کردہ بطریق
 تعکس آل فیض مخصوص را در لطیفہ مخصوصہ خود منعکس از نگار و تابعہ صفت
 انا عند ظن عبدی بی مامول بحصول انجامد و ما علی اللہ عزیز
بیت مراقبہ معیت۔ مضمون کریمہ و ہر معکم این ما کنتم را محفوظ داشتہ
 از صمیم قلب دانند کہ فیض می آید از ذاتیکہ باہن است و باہر ذرہ از ذرات
 کائنات بہاں نشان کہ مراد است تعالیٰ منشأ فیض دائرہ ولایت
 صغریٰ کہ ولایت اولیائی عظام و ظل اسماء و صفات مقدسہ است مورد

فیض لطیفہ قلب من است۔

نیت مراقبات ولایت کبریٰ و ان مشتمل بر ۳ دائرہ و یک قوس۔

نیت دائرہ اولیٰ مضمون کریمہ وَنَحْنُ اقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ط را
لمحوظ داشته از دست باطن داند کہ فیض می آید از ذاتیکہ نزدیک است
بمن از رگ جان من بہ ہمال شان کہ مراد حق است سبحانہ مورد فیض لطیفہ
نفس و لطائف خمسہ عالم امر من است منشاء فیض دائرہ اولائی ولایت کبریٰ
است کہ ولایت انبیاء عظام و اصل دائرہ ولایت مغربی است۔

دائرہ ثانیہ ولایت کبریٰ مضمون کریمہ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ را لمحوظ داشته
در خاطر بگذارد کہ فیض می آید از ذاتیکہ مراد دست می دارد و من اورا دوست
میدارم منشاء فیض دائرہ ثانیہ ولایت کبریٰ است کہ ولایت انبیاء عظام
و اصل دائرہ اولیت مورد فیض لطیفہ نفس من است۔

دائرہ ثالثہ ولایت کبریٰ مضمون کریمہ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ را لمحوظ داشته
و رول گذارد کہ فیض می آید از ذاتیکہ مراد دست می دارد و من اورا
دوست میدارم منشاء فیض قوس ولایت کبریٰ است کہ اصل دائرہ ثالثہ
است مورد فیض لطیفہ نفس من۔

مراقبہ اسم الظاہر فیض می آید از ذاتیکہ مستحق اسم الظاہر مورد فیض لطیفہ
نفس و لطائف خمسہ عالم امر من۔

مراقبہ اسم الباطن۔ فیض میاں یاد از ذاتیکہ مسمی است باسم الباطن منشا فیض
 دائرہ ولایت علیا است کہ ولایت ملائکہ لاء اعلیٰ است مورد فیض عنان
 تلتہ من سوائی عنصر خاک ء

مراقبہ کمالات نبوت۔ فیض میاں یاد از ذات بحت کہ منشاء کمالات نبوت
 است مورد فیض لطیفہ عنصر خاک من است۔

مراقبہ کمالات رسالت۔ فیض میاں یاد از ذات بحت کہ منشاء کمالات رسالت
 مورد فیض ہیئت وحدانی من است۔

مراقبہ کمالات اولوالعزم فیض میاں یاد از ذات بحت کہ منشاء کمالات اولوالعزم
 است مورد فیض ہیئت وحدان من۔

مراقبہ حقیقت کعبہ ربانی۔ فیض میاں یاد از ذات بحت کہ سجود الیہ جمیع ممکنات
 و منشاء حقیقت کعبہ ربانی است مورد فیض ہیئت وحدانی من ۛ

مراقبہ حقیقت قرآن مجید۔ فیض میاں یاد از مبداء وسعت یچون حضرت ذات
 کہ منشاء حقیقت قرآن مجید است مورد فیض ... ہیئت وحدانی من ۛ

مراقبہ حقیقت صلوٰۃ۔ فیض میاں یاد از کمال وسعت یچون حضرت ذات کہ
 منشاء حقیقت صلوٰۃ است مورد فیض ہیئت وحدانی من۔

مراقبہ معبودیت صرفہ فیض میاں یاد از ذاتیکہ منشاء معبودیت صرفہ است مورد
 فیض وحدانی من است ۛ

مراقبہ حقیقت ابراہیمی۔ فیض می آید از ذاتیکہ منشاء حقیقت ابراہیمی است

مورد فیض ہدیت وحدانی من ۛ

مراقبہ حقیقت موسوی۔ فیض می آید از ذاتیکہ منشاء حقیقت موسوی است

مورد فیض ہدیت وحدانی من ۛ

مراقبہ حقیقت محمدی۔ فیض می آید از ذاتیکہ منشاء حقیقت محمدی است مورد

فیض ہدیت وحدانی من ۛ

مراقبہ حقیقت احمدی۔ فیض می آید از ذاتیکہ منشاء حقیقت احمدی است

مورد فیض ہدیت وحدانی من ۛ

مراقبہ حرب صرف۔ فیض می آید از ذاتیکہ منشاء حرب صرف است مورد

فیض ہدیت وحدانی من ۛ

مراقبہ دائرہ لائقین۔ فیض می آید از دست بخت کہ منشاء دائرہ لائقین است

مورد فیض ہدیت وحدانی من ۛ

ختم اول صبح

ختم جمع خواجگان نقشبندیہ مجددیہ قدس سرہ اللہ تعالیٰ اسرارہم

سورت فاتحہ مبارکہ ہفت بار، درود شریف یکصد بار، سورت الم نشرہ ہفتاد

ونہ بار و سورت انشراح شریفہ یکزار بار سورت فاتحہ شریفہ ہفت بار و درود شریف

یکصد بار یا قاضی الحاجات یکصد بار یا کافی المصائب یکصد بار

يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ يَا صَدِيقَ الْأَمْرَانِ يَا مُرَادِيكَ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ
 يَا كَصِدْبَارِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا مُرَحِّمَ الرَّاحِمِينَ يَا كَصِدْبَارِ يُجَاوِزُ
 وَثُوبَ آلِ جَبَلَةَ يَا رَوَّاحَ جَمِيعِ حَضْرَاتِ نَقِشِ بَنْدِيهِ بِتَفْصِيلِ سِلْسِلَةِ وَرَثَتِهِ
 آلِ خَوَانِدَه نَخَشْتِدَه

ختم حضرت شاه غلام علی صنادیلوی

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٍ

ختم حضرت مرزا منظر حاجباناں صنادیلوی

درود شریف یکصد مرتبہ یا حی یا قیوم بِحَمْدِكَ اسْتَفِيتُ بِخَمْسِ مَرْتَبَةٍ دَرُودِ شَرِيفِ

ختم حضرت خواجہ محمد سراج الدین صاحب دامانی

دَرُودِ شَرِيفِ بِكَمْدِ مَرْتَبَةٍ اللَّهُمَّ اِنَا نَجْعَلُكَ فِيْ خَيْرِ مَرْتَبَةٍ وَنَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا

پنجصد مرتبہ درود شریف یکصد مرتبہ

ختم دوم منظر

ختم حضرت خواجہ حاجی محمد عثمان صاحب دامانی

دَرُودِ شَرِيفِ بِكَمْدِ مَرْتَبَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ مُحَمَّدٌ

پنجصد مرتبہ درود شریف یک صد مرتبہ

ختم حضرت حاجی دوست محمد صاحب قنداری

دَرُودِ شَرِيفِ بِكَمْدِ مَرْتَبَةٍ مَا بَلَ تَدْنَانِي فَرْدَاؤَاتِ خَيْرِ الْوَالِدِيْنَ بِخَمْسِ مَرْتَبَةٍ

درود شریف یک صد مرتبه

ختم شاه احمد سعید صاحب بلوچی

درود شریف یکصد مرتبه یا رَحِيمٌ كُلِّ حَرِيحٍ وَمَكْرُوبٍ رَغِيَاثَةٍ وَمَعَاذُ

يَا رَحِيمٌ بِمَجْدِ رَتَبَةٍ دَرُودِ شَرِيفٍ بِمَجْدِ رَتَبَةٍ

ختم حضرت غوث الثقلین شیخ عبد القادر جیلانی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ

درود شریف یک صد مرتبه حسبنا الله ونعم الوكيل پنج صد مرتبه و

درود شریف یک صد مرتبه :

ختم حضرت خواجہ محمد معصوم صاحب فاروقی

درود شریف یک صد بار لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

پنج صد مرتبه درود شریف یک صد بار

ختم حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی

درود شریف یک صد بار لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ بِمَجْدِ رَتَبَةٍ

درود شریف یک صد مرتبه

ختم حضرت خواجہ خواجگان شاہ نقشبند بخاری

درود شریف یک صد مرتبه يَا خَفِيَّ اللَّطْفِ أَدْرِكُنِي بِلَطْفِكَ الْخَفِيِّ بِبَيْتِ

صد مرتبه درود شریف یک صد مرتبه

ختم حضرت خواجہ محمد سراج الدین صاحب دامانی

درود شریف یک صد مرتبه اللهم اننا نجعلك في نحورهم ونعوذ
بك من شرورهم پنجاه مرتبه درود شریف یک صد مرتبه ؛

ختم سوم عصر

ختم جمیع خواجگان نقشبندیہ محبت قدس اللہ تعالیٰ الیہم
حسب ترتیب مندرجہ تحریر گذشتہ ختم در کائنات منفرد موجود است

مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وصحابہ وسلم

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تُنَجِّنَا
بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْاَهْوَالِ وَالْاَفَاتِ وَتَقْضِي لَنَا بِهَا جَمِيعَ الْحَاجَاتِ
وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ السَّيِّئَاتِ وَتَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ اَعْلَى
الدَّرَجَاتِ وَتُبَلِّغُنَا بِهَا اَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ فِي
الْحَيَاةِ وَالْبَعْدِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَدِينَةٌ

ختم حضرت خواجہ محمد سراج الدین صاحب دامال

درود شریف یکصد بار اللهم اننا نجعلك في نحورهم ونعوذ بك من شرورهم

پنجاه مرتبه درود شریف یکصد مرتبه ؛

خاتمه در قصائد مدحیہ حضرت الیشاق مرحوم

عرض حال بجنور حضرت نبوی اجلال صاحب حال ملک بال
جناب پیر صاحب کر و طی از مورد بلال سید رحمن علیشاہ نویں کوئی
ہر کارایت باریدن بہر یک خشک تر میشود سرسبز زود در باغ بہر برگ و شجر

بجرا حیب مراد از وسے زلف قدر پرست
 از بنات گون گون شت از وزم عروسی
 گورہ ہم صد جمعیت یا از فیضان او
 روئے خود را آسمان خود پاک کرد از غبار
 در خلوا آسمان و ہم زمین باد بسیار
 میتر و دخر می از چہرہ وحش و طیبو

و امن کو بہت مال مال باکان گہ
 ہم زراعت شد ز قطر آتش چو مر باہنر
 دیدہ روشن کرد از نورش رخ دیوار و
 یافت ز نور ضیا تا دیدہ شمس و قمر
 میخرد ہمچو در گلگشت سرو خوش نظر
 شاد و فرحاں بگریم بکرنگ طبع لہر شہر

چہیت آں ابر کرامت خیزے آگاہ حال

آنکہ حیب چشم گل زوشد پر از لقت بد اثر

باز میگو ز ال کفیل حال ہرزشت و نکو
 بر سر اصرار سائل را چوں ایے شاہ دید
 مصد خلق حسن بل منظر فیض رسول
 وارث خیر اسل یک حادثہ و سلوک
 یافت ازین غلامی نام در فخر حسن
 گوین از سادات دم تو نشیر الیکن برو
 بر امید یک نگاہ ناز آں مرت است
 قبلہ گاہا جز نکاہت بر ریای تکیہ نیست
 اگر چہ عرض حال یک شوخیت ہم تر ک ادب

تا کہ ما ہم ہمیشہ ہم از نور فیض بہرہ ور
 گفت بشنوائے سراپا خیر پاک از رنگ شہر
 مینع بحر مدایت کا ملاں رار از بہر
 حال اسرار تداں عامل علم خبر
 با منور دیدہ دل ہم چوں نور شد بحر
 یک کلینہ چاکہ در گاہے گشت مگر
 ایسا و ستم برینہ پاسر یا مین دور
 سیرک و زویدر چوں تشنہ لب بنید
 لیک افناوہ نتواند کنوں ضبط و گر

ساربان بے شتر بیشتر نبود ہزار | وقف دست اختیار قلب اکنون و انگر

تا کہ بر منزل کہ می خواہم رسم باہن چشم

دستگیری کن کہ افتادم بدشت پر خطہ

ہم لہذا جزا و گمان گویند از بندہ سلام | باجلال الدین ہم این ہدیہ باوارز ال

ہم منشی صاحب خوانندہ مکتوب خاص | باونیزاں ہدیہ ارزاں از عزیزت ہنر

قصیدہ لغرض حال خود بخدمت حضرت قبلہ عالم و عالمیان

دستگیر در ماندگان کار ساز بچارگان حضرت قبلہ

مولینا و اولیانا مولوی غلام حسن صاحب سجادہ نشین

گرے والدہ ام محبوسہ و زاد برکاتہ مقبول باد

از محمد امین سکندر کوٹلی پنی
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سالک جہاں نواز بسم اللہ

باہمہ عزو ناز بسم اللہ

باو عسرت دراز بسم اللہ

حاشی دل دراز بسم اللہ

سد بجز و نیاز بسم اللہ

ہادی دیں نواز بسم اللہ

عارف پاک باز بسم اللہ

مسند زہد مرتز از سید

از وجودت جہاں جہاں خوردند

دست جودت ہمہ دید گنجی

چشند از فیاضیت عالم

پہلوان شہدایتی لاریب

عہ منشی الحدیث ۱۲

یوسف حسن صد زلیخارا
 عامل کامل اندریں دنیا
 صید و لہا ہم سیکنی بہ نگاہ
 آشنائے دل الیم سقیم
 دستگیر از بلائے فاقہ و فقر
 دائم اندر رضائے حق پویا
 شہرہ نیک توبہ ہر ہر حبت
 سگ در بار توبہ گنج زر است
 قصہ درد را قسم ایں نامہ
 غمگسارم بجز توبہ و یکر نیت
 نید ما و نیت غریت و افلاس
 چارہ ام نیت زیں بلائے نخت

دلبرد کی بی نیاز بسم اللہ
 پیر راز و نیاز بسم اللہ
 واحدی شاہ باز بسم اللہ
 صاحب امتیاز بسم اللہ
 از کرم کار ساز بسم اللہ
 سر بسجده نیاز بسم اللہ
 مرشدی سر فراز بسم اللہ
 حاسد اندر گداز بسم اللہ
 چہارہ درد ساز بسم اللہ
 ہمتونی کار ساز بسم اللہ
 سرنگوں کردہ باز بسم اللہ
 زودتر آفسد از بسم اللہ

دست عاجزہ ایں بہ پیشیت ہرت
 راہِ بسم اللہ نواز بسم اللہ

الْحَيَاتُ مُحَقَّرَةٌ

بگرا می آید جس قبلاً و کعبہ مولین حضرت غلام حسن رضا
سوا گالوے از عقیت مند غلام محمد رنگین ء

قبلاً حسن و ثناءے روحانیت کے تاجدار

سے سخا و لطف اور رحمت کے بحر بیکراں

اے کہ تیری ذات سے ہر شے مفیض و سخا

آستان پر جو جھکاتیرے بعد عجز و نیاز

خوبے و شمت کہ مجھ کو یہ شرف حاصل ہوا

مجھ کو بھی خادم ترا ہونیکا حق حاصل ہوا

مجھ کو اپنے اس مقصد پر بڑا ہی ناز ہے

آیتہ لا تقنطوا سے ہر امید مغفرت

کیا ہوں بد اعمال و بد افعال و بد اطوار ہوں

مجھ کو آمل ہے نظر چار و لطف بخت سیا

آخرت کا بھی ہے ڈر اور زندگانی ہر غذا

جس طرف دیکھوں ہیں بس ناکامیاں آتی نظر

سہفتیں دنیا کی ہیں اور اک کیسی جان پر

ایچھا کے راز داروں سے ہمیب راز دار

مژد کمال و اکل عارف فخر زمان

منبع جو دو کرم اتے معین لطف و عطا

میں سمجھا ہوں زمانے میں ہی ہر سر فراز

خوبی قسمت کہ میں ناپاک اس قائل ہوا

یعنی تیرے حلقہ خدام میں داخل ہوا

اللہ اللہ ذرہ ناپیز کیا تمنا ہے

گرچہ میری زندگانی ہے سر اسر مصیبت

میں سگ دنیا بڑا بد فعل ہوں بد کار ہوں

میں ہوں وہ بد بخت کہ جس سمت بھی اٹھتی گناہ

ہاتھ میں دنیا نہیں اور ہے مرا عقیبی خراب

جس طرف دیکھوں ہیں بس ناکامیاں آتی نظر

سہفتیں دنیا کی ہیں اور اک کیسی جان پر

کیا بتاؤں چارہ گرہیں تجھ کو رازِ آرزو
 ایک عرصے سے شکستہ میر و لکاساز ہے
 میری دنیا دلی ہے اجرِ بڑی زمانہ ہو گیا
 دیدہ تر سے جگر کا خون بہاؤں تابہ کے

ہے شکستہ طس حسرت سے یہ سازِ آرزو
 راز تھا جو آرزو کا وہ ابھی تک راز ہے
 میری قسمت مجھ سے بگڑی زمانہ ہو گیا
 موتیوں کی کشتیاں بھر کر لٹاؤں تابہ کے

حال دل کہتا ہوں میں دنیا سے گھبرائے ہوئے

آیا ہوں در پر تیرے اب ہاتھ پھیلائے ہوئے

مجھ کو ہے وہ دردِ جگر فقط تو چارہ گرہ
 مجھ کو بھی مطلوب ہے نسخہ اسی اکیر کا
 واسطہ تجھ کو محمد مصطفیٰ کا واسطہ
 واسطہ تجھ کو عرب کی برگزیدہ ذات کا
 جس طرح ممکن ہو مجھ ناچار کی ادا کر

تیری رحم و لطف پر ہے اچکل میری نظر
 اک جہاں قابل ہے جس کے فیض عالمگیر کا
 واسطہ تجھ کو ہے محبوبِ خدا کا واسطہ
 واسطہ تجھ کو رسولِ فخرِ موجودات کا
 مجھ ذلیل و خوار اور بدکار کی ادا کر

ابرِ رحمتِ اس طرف بھی چار بوندیں رحم کی ٹا

جن سے ہو جاتے مرے ایمان کی کھیتی ہری ٹا

رحم کر میسے لئے بھی تو اٹھا دستِ دعا
 صدِ قتل سے میری خاطر یہ سفارش کیجئے
 دہریں معجم گزاروں اور نہ ہو عقوبتی میں ڈر
 دیکھئے اب ہاتھ آئے کب یہ درِ آرزو

دنیا و عقبی مرا ہو سرخ رو مردِ خدا
 اس بٹے دربار میں بس یہ گزارش کیجئے
 جس طرف جاؤں قدم ہو کر سے فتح و ظفر
 دیکھئے کب میری قسمت میں ہے ہونا خرو

دیکھتے یہ حسرت و ارمان کا ہے ویرانہ شادی و امید کا کب یہی لالہ زار ہو
 دیکھتے کب چشمِ رحمتِ حمیم کی بارش لے دہانِ امید میں امید کے گہر پر گہر سے
 کیجئے مست ویرانی سوچ اور تدبیر میں
 جان مضطرب بھی گل جاتے اسی تائیر میں

ترت باالخر

والحمد للہ اولاد و اخف اروس علی خیر خلق محمد وآلہ واصحابہ اجمعین
 برحمتک یا اکرم الراحمین

ابن الصدیق عبدالمکریم بلوچ احمد نے

جاکوہ ضلع ڈیرہ غازیخان چاہ دورہ

موضع بستی سندان



شکر الہی عزوجل